

การสร้างชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน

เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES
FOR THAI CLASSICAL VOCAL SKILL IN KHON PERFORMANCE:
EPISODE OF PHROMAS; THE SPECIFIC DEVELOPMENT
FOR THAI CLASSICAL VOCAL SKILL CLASS.

นายพคุณ สดประเสริฐ

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

หัวข้อวิจัย : การสร้างชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์

ภาษาอังกฤษ : The development of instructional packages for thai classical vocal skill in khon performance : Episode of Phromas ; the specific development for thai classical vocal skill class.

ผู้วิจัย นายณพคุณ สุดประเสริฐ

ปีงบประมาณ 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาเอกสาร เรื่อง แนวทางการสร้างชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์การสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ 2) เพื่อสร้างสื่อวีดิทัศน์ฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ เพื่อใช้เป็นชุดการสอนสำหรับรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2 ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลมาพัฒนาเป็นสื่อวีดิทัศน์ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการสร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับการใช้สอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ ควรมีทั้งภาพและเสียงที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองได้ โดยเนื้อหาสาระของชุดการสอนควรประกอบไปด้วยบทเพลงที่ใช้ในการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ โดยชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คือ ชุดการสอนสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นการฝึกทักษะเฉพาะการขับร้อง และส่วนที่ 2 คือ ชุดการสอนสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นการฝึกทักษะการขับร้องร่วมกับวงดนตรี ซึ่งในชุดการสอนประกอบไปด้วย DVD ชุดการสอนและคู่มือการใช้ชุดการสอนที่ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้ 1) ชื่อชุดการสอน 2) วัตถุประสงค์ของชุดการสอน 3) ลักษณะของชุดการสอน 4) วิธีใช้ชุดการสอน 5) การประเมินผลจากการใช้ชุดการสอน (แบบประเมินตัวเองและผู้ร่วมชั้นเรียนของผู้ใช้ชุดการสอน)

Research Title : The development of instructional packages for thai classical vocal skill in khon performance : Episode of Phromas ; the specific development for thai classical vocal skill class.

Author : Nopphakoon Sudprasert

Academic Year : 2012

Abstract

The purposes of this research are to 1) study documents which are about the guideline of creating The instructional packages for Thai Classical vocal skill in Khon performance: episode of Phromas; The specific development for Thai classical vocal skill class.

This research is the qualitative research in which data are collected and analyzed from related document and research in order to develop The instructional packages for Thai classical vocal skill in Khon performance: episode of Phromas.

The result of this research is showed that the particular instructional packages should be included both picture and sound which are about Thai Classical vocal skill in Khon performance: episode of Phromas. This instructional packages must to make student more interesting in their lesson, and they can learn about lesson by themselves. Moreover, in this instructional packages will have all songs used in Thai classical vocal skill in Khon performance: episode of Phromas.

The instructional packages for Thai Classical vocal skill in Khon performance: episode of Phromas have two parts. One is the instructional package which have essential vocal skill. Another is the instructional package which focus on vocal skill accompanied with Phipat ensemble. In this instructional package include DVD in which have all songs played in Khon performance: episode of Phromas and instructional packages handbook which have many items as followings. 1) The name of instructional packages. 2) The propose of instructional packages. 3) The feature description of instructional packages. 4) The instructional packages usage. And 5) The evaluated form of instructional packages.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความเอื้อเฟื้อเมตตากรุณาจากท่านอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดร.สิริชัยชาญ พักจำรูญ ที่สนับสนุนและให้โอกาสในการทำงานวิจัยในครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอย่างสูง และผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านคีตศิลป์ไทยและดุริยางคศิลป์ไทย ท่านต่างๆ ได้แก่ อาจารย์วัฒนา โกศินานนท์ อาจารย์ทัศนีย์ ขุนทอง อาจารย์สุพชรินทร์ วัฒนพันธุ์ อาจารย์ประคอง ชลานุภาพ อาจารย์นัฐพงศ์ โสวัตร อาจารย์อุทัย ปานประยูร อาจารย์กวรรณทร์ พันธุ์ไพศาล ขอกราบขอบพระคุณ ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อาจารย์สมบูรณ์ บุญวงศ์ (ถึงแก่กรรม) ที่ได้จุดประกายความคิดและชี้แนะแนวทาง ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนในงานวิจัยครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง หากบุญกุศลใดๆที่ท่านได้สร้างคุณความดีไว้พร้อมงานวิจัยที่มีผลดีต่อสถาบัน ผู้วิจัยขออุทิศส่วนกุศลดังกล่าวให้กับอาจารย์สมบูรณ์ บุญวงศ์ ในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณรองคณบดีคณะศิลปศึกษา อาจารย์ศิริลักษณ์ ฉลองธรรม อาจารย์สุชาดา โสวัตร ดร.ดวงกมล บางขวด ที่ให้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดในงานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาดุริยางคศิลป์ทุกท่านและนักศึกษาทุกคนที่มีส่วนร่วมในการทำงานวิจัยครั้งนี้ จนสามารถดำเนินการได้สำเร็จลุล่วง

ทั้งนี้ขอกราบขอบพระคุณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

หากประโยชน์อันใดที่จะเกิดขึ้นจากงานวิจัยฉบับนี้ ขออุทิศกรรมนี้จงอุทิศแด่บูรพาจารย์ทางดุริยางคศิลป์ไทยที่ได้สืบทอดวัฒนธรรมทางดนตรี เพื่อให้ศิลปินรุ่นหลังได้ยึดถือปฏิบัติและเป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาการด้านดนตรีไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

นายณพคุณ สุตประเสริฐ
ผู้วิจัย

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่	

1 บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดการสอน

1.1 ความหมายของชุดการสอน.....	9
1.2 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา.....	10
1.3 ความหมายและความสำคัญของสื่อวิทัศน์ ต่อการจัดการเรียนการสอน.....	12
1.4 แนวคิดและหลักการของชุดการสอน.....	16
1.5 องค์ประกอบของชุดการสอน.....	17
1.6 ประเภทของชุดการสอน.....	18
1.7 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน.....	19
1.8 ประโยชน์ของชุดการสอน.....	21

2. หลักสูตรศิลปบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....

3. การสอนดนตรี

3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้กับการสอนดนตรี.....	25
3.2 แนวคิดในการสอนทักษะการขับร้อง.....	30

4. เพลงตับพรหมศาสตร์	
4.1 ความหมายและองค์ประกอบของเพลงตับ.....	31
4.2 ประวัติความเป็นมาและสาระสำคัญในเพลงขับร้องตับพรหมศาสตร์.....	32
5. การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมศาสตร์	
5.1 การขับร้องประกอบการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์	
ตอน ศีกพรหมศาสตร์.....	38
5.2 ทักษะที่ใช้ในการขับร้องเพลงตับพรหมศาสตร์.....	41
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดการสอน.....	45
6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน	
ขับร้องเพลงไทยในระดับอุดมศึกษา.....	47
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
5. การสังเคราะห์ข้อมูล.....	54
6. การสรุปผลข้อมูล.....	54
4. วิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน.....	56
ตอนที่ 2 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศิลป์ไทย	
คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	59
ตอนที่ 3 การสอนดนตรีและการขับร้อง.....	63
ตอนที่ 4 เพลงตับพรหมศาสตร์.....	66
ตอนที่ 5 การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์	
ตอน ศีกพรหมศาสตร์.....	69
ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	85
แนวทางพัฒนาชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์	
ตอน ศีกพรหมศาสตร์.....	87
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	89
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	93

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	93
รายการอ้างอิง.....	95
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
ภาคผนวก ข เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	100
- โฉตทางขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพหมาสตร์	
- คู่มือประกอบชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพหมาสตร์	
- แบบประเมินคุณภาพของชุดการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ	

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของศิลปวัฒนธรรมของชาติ ที่บัญญัติไว้หลายมาตราด้วยกัน เช่น มาตรา 81 ที่กล่าวถึงทั้งภาครัฐและเอกชนควรให้การสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปะวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ หรือ มาตรา 289 ที่กล่าวถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งจะเห็นว่าศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองของชาติ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ในพระราชพิธีพระราชทานปริญญาบัตรและอนุปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2537 ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระว่า “งานด้านการศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรมนั้น คืองานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญาและจิตใจ ซึ่งเป็นทั้งต้นเหตุทั้งองค์ประกอบ ที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่นๆ ทั้งหมด และเป็นปัจจัยที่จะช่วยให้เรา รักษาและดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไป ทุกคนจึงต้องทำความเข้าใจในความสำคัญข้อนี้ให้ถ่องแท้ และต้องสำนึกตระหนักในหน้าที่ ความผูกพัน ความรับผิดชอบอันมีอยู่ต่อบ้านเมืองและสังคม แล้วพร้อมกันปฏิบัติงานของตนด้วยความตั้งใจ จริงจัง และพากเพียรเพื่อให้บังเกิดผล เป็นประโยชน์ เป็นความเจริญแก่ประเทศชาติอย่างแท้จริง” (สำนักบรรณสารการพัฒนา. 2539 : 306)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหนึ่งที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ทั้งไทยและสากล และศิลปวัฒนธรรม มีความเป็นมาในการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยเริ่มต้นมาจากกรมศิลปากร เป็นสถาบันการศึกษาด้านศิลปะที่มุ่งสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ ผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางศิลปะควบคู่คุณธรรม เพื่อผดุงรักษาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ เปิดดำเนินการสอนครั้งแรกใน 3 คณะ คือ คณะศิลปวิจิตร คณะนาฏศิลป์ดุริยางค์ และคณะศิลปศึกษา ตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมช่างศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2549 :

- 1) คือ (1) ด้านการผลิตบัณฑิต ได้กำหนดเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ บัณฑิตจะต้องมีความรู้คู่คุณธรรม รอบรู้งานศิลปะด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการอนุรักษ์ พัฒนา และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกล้ำค่าของชาติ (2) ด้านการวิจัย มุ่งส่งเสริมและพัฒนากการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน เน้นการพัฒนา

องค์ความรู้และการพัฒนาต้นแบบ (3) ด้านบริการสังคม มุ่งให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยการเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ เพื่อพัฒนาจิตใจของประชาชนให้รักและชื่นชมในความงามของศิลปะ โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับการบริการวิชาการสังคม และจัดกิจกรรมบริการวิชาการแก่สังคม และ (4) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีหลักสูตรและกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝัง เสริมสร้างให้มีความซาบซึ้ง และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม

ในการจัดการศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย มีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากระบบการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นการสอนขับร้องแบบท่องจำโดยใช้เสียงร้องแบบอิสระไม่ตรงกับระดับเสียงดนตรีที่ถูกต้อง การใช้ระดับเสียงร้องสูง ต่ำ ในการดำเนินทำนองยังไม่ถูกต้อง ทั้งความแม่นยำในอัตราจังหวะ การร้องรับ สวม ส่งประกอบดนตรี พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย ยังขาดทักษะด้านการขับร้องที่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้ผู้วิจัยคิดสร้างสื่อนวัตกรรมชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์ เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในการขับร้องของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาเอกสาร เรื่อง การสร้างชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์การสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสตร์

2.2 เพื่อสร้างสื่อวีดิทัศน์ฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสตร์ เพื่อใช้เป็นชุดการสอนสำหรับรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2 ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3. ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยนี้เป็นการสร้างสื่อวีดิทัศน์ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสตร์ ทางครุฑว่ม ประสิทธิกุล สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย เท่านั้น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการจัดทำงานวิจัยเรื่อง ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลปะไทย มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสร้างสื่อวีดิทัศน์ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างสื่อวีดิทัศน์

4.2. รวบรวมเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างสื่อวีดิทัศน์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

4.3 ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.4 นำเนื้อหาที่ได้มาสร้างสื่อวีดิทัศน์

4.5 นำสื่อวีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อผู้ตรวจสอบความเรียบร้อยและความถูกต้อง

4.6 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ชุดการสอน หมายถึง สื่อนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยผลิตขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนสาขาศิลปะไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีลักษณะเป็นชุดของสื่อประสมที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ปฏิบัติการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

5.2 สื่อวีดิทัศน์ หมายถึง การส่งข้อมูลจากจอภาพไปยังผู้ศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีในรูปแบบภาพเคลื่อนไหวและเสียง

5.3 การขับร้อง หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นทำนองต่าง ๆ มีเนื้อร้องหรือไม่มีเนื้อร้องก็ได้ โดยยึดการดำเนินทำนองเป็นสำคัญ และมีการกำหนดจังหวะไว้เป็นที่แน่นอน

5.4 ทางขับร้องครุฑวรม ประสิทธิ์กุล หมายถึง ทางขับร้องเพลงโขนเรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ ที่ได้รับการสืบทอดใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาศิลปะไทย ในวิทยาลัยนาฏศิลป์และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย หมายถึง องค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์

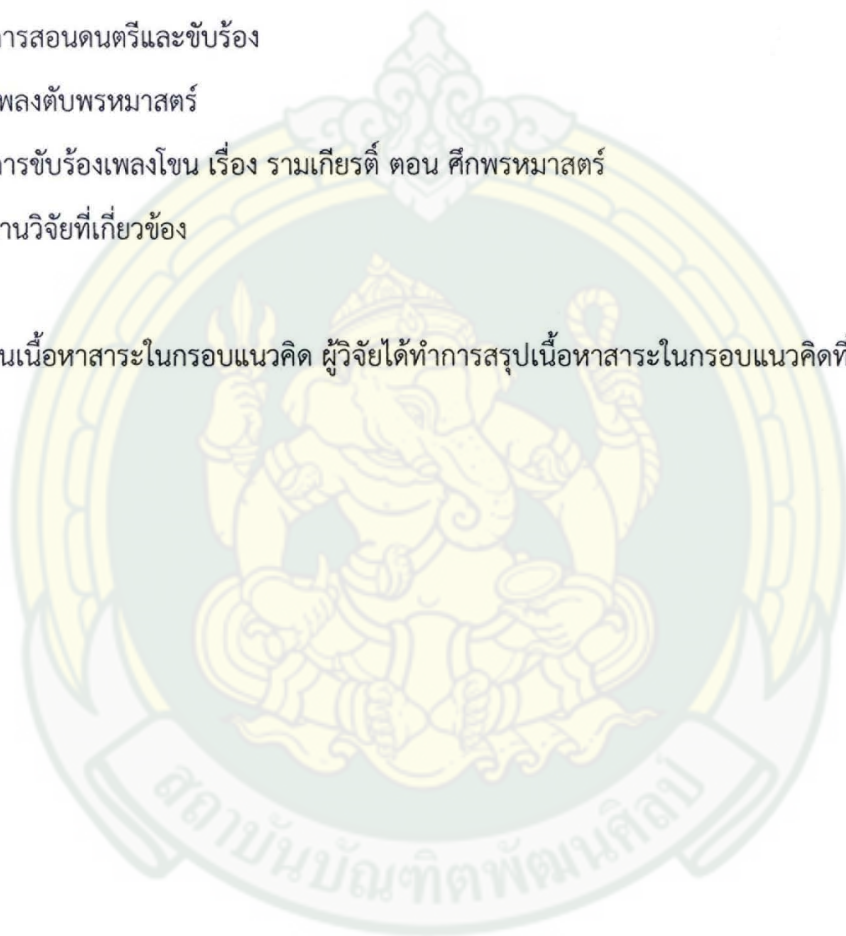
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการรวบรวม วิเคราะห์ และสรุปองค์ความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อการพัฒนางานวิจัย ดังนี้

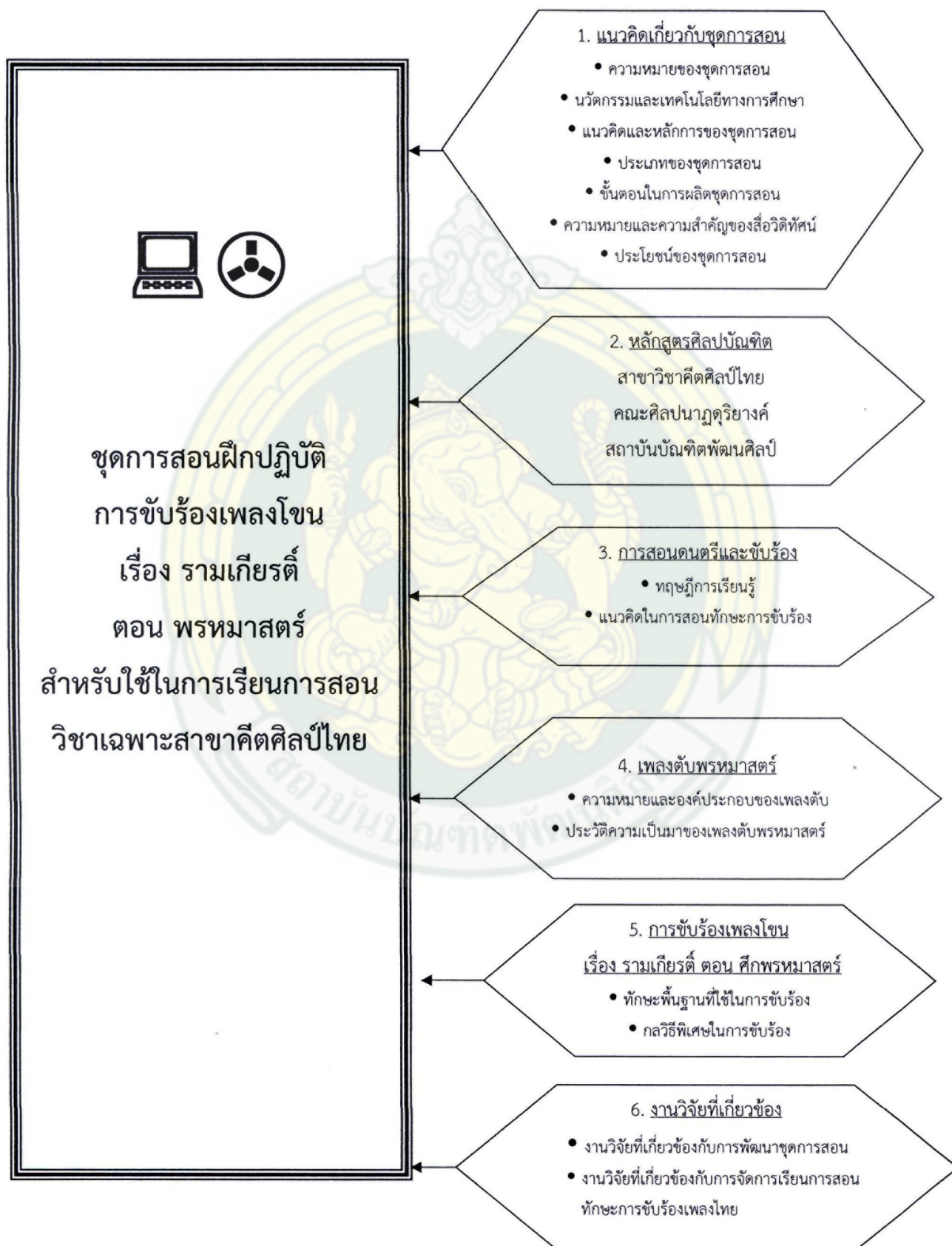
- 6.1 แนวคิดเกี่ยวกับ “ชุดการสอน”
- 6.2 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 6.3 การสอนดนตรีและขับร้อง
- 6.4 เพลงตับพรหมศาสตร์
- 6.5 การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์
- 6.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในด้านเนื้อหาสาระในกรอบแนวคิด ผู้วิจัยได้ทำการสรุปเนื้อหาสาระในกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ได้ชุดวิทัศน์การสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลปะไทย ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

6.2 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีสื่อนวัตกรรมและรูปแบบการเรียนการสอนศิลปะไทยในมิติใหม่

6.3 นักศึกษาได้พัฒนาทักษะด้านการปฏิบัติการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง การสร้างชุดการสอนฝึกปฏิบัติการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลปะไทยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน
 - 1.1 ความหมายของชุดการสอน
 - 1.2 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
 - 1) แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
 - 2) ความสำคัญนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่อการศึกษา
 - 1.3 ความหมายและความสำคัญของสื่อวิทัศน์ต่อการจัดการเรียนการสอน
 - 1.4 แนวคิดและหลักการของชุดการสอน
 - 1.5 องค์ประกอบของชุดการสอน
 - 1.6 ประเภทของชุดการสอน
 - 1.7 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน
 - 1.8 ประโยชน์ของชุดการสอน
2. หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 - 2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาสาระในรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2
3. การสอนดนตรีและขับร้อง
 - 3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้กับการสอนดนตรี
 - 3.2 แนวคิดในการสอนทักษะการขับร้อง
4. เพลงตับพรหมศาสตร์
 - 4.1 ความหมายและองค์ประกอบของเพลงตับ
 - 4.2 ประวัติความเป็นมาและสาระสำคัญในการขับร้องเพลงตับพรหมศาสตร์
 - 1) สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ กับเพลงตับพรหมศาสตร์
 - 2) เนื้อเรื่องย่อ เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมศาสตร์
 - 3) บทร้องและทำนองเพลงตับพรหมศาสตร์

5. การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพราหมาสตร์
 - 5.1 การขับร้องประกอบการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพราหมาสตร์
 - 5.2 ทักษะที่ใช้ในการขับร้องเพลงตับเรื่อง “ศักพราหมาสตร์”
 - 5.2.1 การออกเสียงเอื้อน
 - 5.2.2 การออกเสียงคำร้อง
 - 5.2.3 การขับร้องเดี่ยวและหมู่
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดการสอน
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการขับร้องเพลงไทย

1. ชุดการสอน

1.1 ความหมายของชุดการสอน

ชุดการสอนหรือชุดการเรียน มาจากคำว่า Instruction Package หรือ Learning Package เดิมทีเดียวเข้าใจว่าใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน แต่ต่อมาแนวความคิดในการยึดเด็กเป็นศูนย์กลางในการเรียนได้เข้ามามีอิทธิพลมากขึ้น การเรียนรู้ที่ดีควรให้ผู้เรียนได้เรียนเอง จึงมีผู้นิยมเรียกชุดการสอน เป็น ชุดการเรียน กันมากขึ้น บางคนอาจเรียกรวมกันไปเลยว่า ชุดการเรียนการสอน

ทั้งสองลักษณะมีจุดมุ่งหมายเพื่อประสานประโยชน์ในการเรียนการสอนให้เกิดผลดียิ่งขึ้นเช่นกัน และสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะสอน (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2530: 66)

ชุดการสอน (Instructional Package) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เริ่มมีบทบาทสำคัญต่อวงการศึกษไทยเมื่อได้มีการปฏิรูปหลักสูตรให้มีความหมายต่อชีวิต และการนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน ได้พัฒนาถึงขั้นเป็นหลักสูตรบูรณาการ โดยมีลักษณะเป็นเรื่องที่นักเรียนแต่ละระดับควรเรียน เช่น หลักสูตรกลุ่มวิชาทักษะ หลักสูตรกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หลักสูตรกลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพและหลักสูตรกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งแต่ละวิชาประกอบด้วยความรู้เชื่อมโยงกันระหว่างวิชาต่างๆ เมื่อหลักสูตรออกมาในรูปหน่วยการเรียนรู้ ผู้สร้างหลักสูตรต้องใช้วิธีจัดระบบเข้าช่วย ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ต้องมีการวางจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม การกำหนดหัวข้อที่จะเรียน วิธีสอน กิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนการวัดและประเมินผลสำเร็จในตัวเป็นหน่วยๆ ไป ด้วยลักษณะเช่นนี้จึงเกิดมีชุดการสอนขึ้น (เป็รื่อง กุมุท, 2517: 1)

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดการสอน ไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2537: 95) ได้กล่าวถึงชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอน (Instructional Package) คือสื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกัน จัดไว้เป็นชุด (Package) เรียกว่าสื่อประสม (Multi Media) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเรียกหลายอย่างเช่น Learning Package, Instructional Kits นอกจากใช้สำหรับผู้เรียน เรียนเป็นรายบุคคลแล้ว ยังใช้ประกอบการสอนแบบอื่น เช่น ประกอบคำบรรยาย ใช้สำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย หรือจัดในรูปของศูนย์การเรียนรู้

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528: 291) ได้กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อันประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุดๆ (จะเป็นกล่องหรือชุด หรือถุง หรือห่อ ก็ได้) เพื่อจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2531: 1) ชุติการสอนบางครั้งเรียกว่า ชุติการเรียน เป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอนเท่านั้น ชุติการสอนจึงเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า ชุติการสอนคือ การนำสื่อประสมมาช่วยให้การเรียนการสอน บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่การเรียนการสอน

1.2 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

1) แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ปัจจุบันมีผู้สนใจเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษามากขึ้น ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ มีการประดิษฐ์คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ประหยัดเวลาและช่วยอำนวยความสะดวก ในการประกอบกิจกรรมด้านต่างๆ มักประสบกับปัญหาต่างๆ มากมาย ดังนั้น มนุษย์จึงพยายามสร้างนวัตกรรมขึ้นมาแก้ปัญหา เพื่อเปลี่ยนจากสภาพที่เคยเป็นอยู่ นวัตกรรมจึงเข้าไปเกี่ยวข้องกับวงการต่างๆ เช่น นวัตกรรมทางการแพทย์ นวัตกรรมทางการเกษตร นวัตกรรมทางการศึกษา

นวัตกรรมทางการศึกษาของไทยมีหลายอย่าง เช่น การสอนแบบกำหนดการ ชุติการสอน ศูนย์การเรียนโมดูล การสอนแบบทางไกล ชุติการสอน เป็นต้น ในวงการศึกษามีการตื่นตัวและให้ความสนใจต่อนวัตกรรม (Innovation) มาก ดังที่มันักวิชาการด้านการศึกษาได้กล่าวถึงนวัตกรรมไว้ ดังนี้

สมบุรณ์ สงวนญาติ (2534: 14) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมทางการศึกษาว่าหมายถึง วิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ในทางการศึกษา ซึ่งแปลกไปจากเดิมโดยอาจได้มาจากการค้นพบวิธีการใหม่ๆ หรือปรับปรุงของเก่าให้เหมาะสม โดยได้มีการทดลอง พัฒนา จนเป็นที่น่าเชื่อถือได้ว่ามีผลดีในทางปฏิบัติและสามารถทำให้ระบบการศึกษา ดำเนินไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประหยัด จิระวรพงษ์ (2520: 8) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมทางการศึกษาว่า หมายถึง ความคิดหรือวิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ที่นำมาใช้ในด้านต่างๆ ให้เกิดผลดีขึ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2538: 131) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมทางการศึกษาว่าหมายถึง แนวความคิดและวิธีการหรือการปฏิบัติและกรรมวิธีใหม่ๆ ทางการศึกษาที่กำลังทดลองใช้หรือผ่านการทดลองใช้แล้วแต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายในสังคม นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าเพื่อปรับปรุงแก้ไข ปัญหาในทางการศึกษา

จากความคิดดังกล่าว สรุปได้ว่านวัตกรรมทางการศึกษาหมายถึงการปรับปรุงและพัฒนาแนวความคิด วิธีการ ธรรมเนียมวิธีการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสามารถแก้ปัญหาในการศึกษาได้

2) ความสำคัญของนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่อการศึกษา

ในการปรับปรุงการบริหารการศึกษา การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพตามเป้าหมายที่วางไว้และทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นไป นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการปรับปรุงการศึกษามากมาย กล่าวคือ ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนเป็นไปตามความสามารถและความต้องการของแต่ละคน ช่วยผ่อนแรงและเวลาของครู ช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนดำเนินไปด้วยดี และช่วยให้ครูทำหน้าที่ได้ประยุตต์ใช้ในการสอน การที่ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน เป็นการแสดงให้เห็นถึงการให้เสรีภาพในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน นวัตกรรมและเทคโนโลยีสามารถทำให้ครูและนักเรียนประสบสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาได้ตรงตามความเป็นจริงที่สุด

ปัจจุบันนักเทคโนโลยีทางการศึกษายอมรับกันว่า การเรียนอาจเกิดขึ้นได้ โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องสอนด้วยการ “พูด” เองหมดทุกอย่าง แต่ครูควรเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารสอนที่จะเชื่อมโยงประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเกิดเรียนรู้

เทคโนโลยีทางการศึกษาจึงมีบทบาทที่เป็นสื่อกลางให้การเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยการจัดระบบที่ดีในการผลิตสื่อการสอนประเภทต่างๆ ในรูปของสื่อแบบประสมมีขั้นตอนที่จะตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อการสอนที่สร้างขึ้น ทั้งยังมีระบบที่ผู้สอนจะสร้างนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการสอนที่ผลิตออกมาในรูปของสื่อประสมประเภทนี้ เรียกว่า “ชุดการสอน” (สมาน ขาติยานนท์, 2517: 141)

1.3 ความหมายและความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

1) ความหมายของสื่อวีดิทัศน์

พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ของสอ เสถบุตร ฉบับคอมพิวเตอร์ ให้ความหมายว่า “ คำว่า video (วิดีโอ) n. adj. หมายถึง 1. เกี่ยวกับการเห็น 2. ส่วนของเครื่องรับและส่งโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับภาพอีกแห่งหนึ่งให้ความหมายกว้างแบบครอบคลุมว่า “ คำว่า วิดีทัศน์ (Video) หมายถึง ภาพหรืออะไรก็ได้ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงภาพ แต่ในทางคอมพิวเตอร์ หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยทำให้การแสดงผลภาพบนจอได้ ไม่ว่าจะเป็นโปรแกรมเกี่ยวกับภาพ จานบันทึกที่ใช้เก็บภาพหน่วยประมวลผล ที่สามารถประมวลผลภาพได้ เช่น video disk, video conference

นอกจากนั้นนิพนธ์ ศุขปริติ(2542: 41 - 42) ได้ให้ความหมายของสื่อวีดิทัศน์ไว้ว่า สื่อวีดิทัศน์ไว้อีกว่า หรือภาพทัศน์ คือ การประยุกต์ศิลปะการแสดงนำเสนอผู้ชมให้เกิดความรู้สึกรมณ์ที่พึงประสงค์ของผู้ดำเนินการสร้าง หมายถึง สื่อหรือเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดศิลปะและอารมณ์แก่ผู้ชม ทั้งเป็นศิลปะของการผลิต และนำเสนอแก่ผู้ชม (“ความหมายของภาพทัศน์” เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาพนิ่งและภาพยนตร์ หน่วยที่ 1. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2542: น. 41 - 42)

การผลิตวีดิทัศน์ในการศึกษานั้น เป็นเรื่องของการสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อ วีดิทัศน์ไปยังกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนและครูเป็นจุดมุ่งหมายหลัก ขั้นตอนการผลิตนั้นเหมือนกับการผลิตรายการวีดิทัศน์ทั่วไป แต่จะแตกต่างกันที่รายละเอียดความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และการสื่อความหมายเพื่อการเรียนรู้ การสอน รายการวีดิทัศน์ ที่มีคุณภาพนั้นต้องสื่อความหมายหรือถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์หลักที่ตั้ง (ออนไลน์.<http://images.mongkol1.multiply.multiplycontent.com/การผลิตวีดิทัศน์เพื่อการศึกษา>[สืบค้นเมื่อ 25 ต.ค.55])

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปความหมายของสื่อวีดิทัศน์ได้ คือ สื่อวีดิทัศน์มีความหมายครอบคลุมถึงภาพทัศน์และเสียงที่สร้างขึ้นเพื่อนำเสนอข้อมูลหรือเรื่องราวต่าง ๆ สู่ผู้รับชมรับฟัง โดยลักษณะที่ดีของสื่อวีดิทัศน์จะต้องสามารถนำเสนอข้อมูลได้อย่างตรงตามเนื้อหาสาระที่ต้องการนำเสนอตลอดจนสามารถสร้างความสนใจหรือกระตุ้นให้ผู้รับชมรับฟังได้รับรู้ถึงความหมาย อารมณ์และความรู้สึกของเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่มุ่งนำเสนอเป็นสำคัญ

2) ความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์กับการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันผู้สอนมีความจำเป็นต้องออกแบบวิธีการสอนให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนไปตามสภาพสังคมและวัฒนธรรมด้วยศักยภาพการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของผู้เรียนในยุคปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้น วิธีการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลในการศึกษาเล่าเรียนได้ด้วยตัวเองผ่านสื่อต่าง ๆ จากแนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกันกับแนวคิดต่าง ๆ ดังนี้

นภาพรณ์ อัจฉริยะกุล (2542: 1059) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์ไว้ดังนี้
ในบรรดาสื่อการสอนที่ได้นำไปใช้เป็นเครื่องช่วยการเรียนการสอนนั้นสื่อวีดิทัศน์ เป็นสื่อหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะคุณสมบัติของวีดิทัศน์เอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาหลายประการ

สื่อวีดิทัศน์เป็นเสมือนเครื่องมือที่ช่วยสื่อสารระหว่างผู้ใช้สื่อที่จะได้เรียนรู้สาระต่าง ๆ จากการมองเห็นและการได้ยินเรื่องราวต่าง ๆ จากสื่อเหล่านั้น วีดิทัศน์เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพภาพทำหน้าที่หลักในการนำเสนอ เสียงจะเข้ามาช่วยเสริมในส่วนของภาพเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้นวีดิทัศน์เป็นสื่อในลักษณะที่นำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวและสร้างความต่อเนื่องของการกระทำของวัตถุจากเรื่องราวต่าง ๆ สร้างความรู้สึกใกล้ชิดกับผู้ชม เป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย มีความรวดเร็วสามารถเสนอเหตุการณ์ได้ทันที ลักษณะเฉพาะของสื่อวีดิทัศน์มีดังนี้

ลักษณะเฉพาะของวีดิทัศน์

1. เป็นสื่อที่สามารถเห็นได้ทั้งภาพ และฟังเสียง
2. มีความคงที่ของเนื้อหา
3. เสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวที่แสดงความต่อเนื่องของการกระทำ
4. ใช้ได้ทั้งผู้ชมทั้งที่เป็นกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่
5. เสนอได้ทั้งภาพจริงและกราฟฟิกต่าง ๆ
6. สามารถเก็บเป็นข้อมูลและนำมาเผยแพร่ได้หลายครั้ง

ประเภทของรายการวิทยุทัศน์เพื่อการศึกษา

รายการวิทยุทัศน์เพื่อการศึกษาตามลักษณะของรายการจำแนกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (Education Television : ETV) รายการประเภทนี้มุ่งส่งเสริมการให้ความรู้ทั่วไปในด้านต่างๆ แก่ผู้ชม เช่น สารคดี วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น
2. รายการโทรทัศน์เพื่อการสอน (Instruction Television ITV) รายการประเภทนี้เน้นในเรื่องการเรียนการสอนแก่กลุ่มผู้ชมบางกลุ่มโดยตรง ใช้ได้ทั้งการสอนเนื้อหาทั้งหมดเป็นหลัก และการสอนเสริม มักจะเป็นรายการที่ครอบคลุมกระบวนการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ ตั้งแต่วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอนและการวัดผล ใช้ได้ทั้งภายในสถานศึกษาโดยตรง หรือการศึกษาระบบเปิด เช่น รายการสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สถานีวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

รูปแบบของรายการวิทยุทัศน์เพื่อการศึกษา

1. รูปแบบพูดคนเดียว (Monologue) เป็นรายการที่ผู้ปรากฏตัวพูดคุยกับผู้ชมเพียงหนึ่งคน ส่วนมากจะมีภาพประกอบเพื่อมิให้เห็นหน้าผู้พูดอยู่ตลอดเวลา
2. รูปแบบสนทนา (Dialogue) เป็นรายการที่มีคนมาพูดคุยกันสองคน ทั้งสองคนมีผู้ถามและคู่สนทนาแสดงความคิดเห็นที่นำเสนอทั้งคู่มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนทนาจะมีคน 2-3 คนก็ได้
3. รูปแบบอภิปราย (Discussion) เป็นรายการที่ผู้ดำเนินรายการอภิปรายหนึ่งคนป้อนประเด็นคำถามให้ผู้ร่วมอภิปรายตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แต่ไม่ควรเกิน 4 คน ผู้อภิปรายแต่ละคนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อประเด็นต่างๆ
4. รูปแบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นรายการที่มีผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ คือ วิทยากรและพิธีกรมาสนทนากัน
5. รูปแบบเกมหรือตอบปัญหา (Quiz Programmed) เป็นรายการที่จัดให้มีการแข่งขันระหว่างคนหรือกลุ่มของผู้ที่มาร่วมรายการด้วยการเล่นเกมหรือตอบปัญหา
6. รูปแบบสารคดี (Documentary Programmed) เป็นรายการที่เสนอเนื้อหาด้วยภาพและเสียงบรรยายตลอดรายการโดยไม่มีพิธีการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท
 - 6.1 สารคดีเต็มรูป เป็นการดำเนินเรื่องด้วยภาพและเนื้อหาตลอดรายการ
 - 6.2 กึ่งสารคดีกึ่งพูดคนเดียว (Semi Documentary) เป็นรายการที่มีผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่เดินเรื่องพูดคุยกับผู้ชมและให้เสียงบรรยายตลอดรายการ นอกนั้นเป็นภาพแสดงเรื่องราวต่างๆ

7. รูปแบบละคร (Dramatically style) เป็นรายการที่เสนอเรื่องราวด้วยการจำลองสถานการณ์ เป็นละครที่มีการกำหนดผู้แสดง จัดสร้างแสง การแต่งตัว และแต่งหน้าให้สมจริงสมจังและใช้เทคนิคการละครเพื่อเสนอเรื่องราวให้เหมือนจริงมากที่สุด

8. รูปแบบสารละคร (Docu – Drama) เป็นรายการที่ผสมผสานรูปแบบสารคดีเข้ากับรูปแบบละครหรือการนำละครมาประกอบรายการที่เสนอเนื้อหาบางส่วน มิใช่เสนอเป็นละครทั้งรายการ เพื่อให้การศึกษาความรู้และแนวคิด

9. รูปแบบสาธิต (Demonstration) เป็นรายการที่เสนอวิธีการทำอะไรสักอย่างเพื่อให้ผู้ชมได้แนวทางไปใช้ทำจริง

10. รูปแบบเพลงและดนตรี (Song and Music) มี 3 ลักษณะ

10.1 มีดนตรี นักร้องมาแสดงสด

10.2 ให้นักร้องมาร้องควบคู่ไปกับเสียงดนตรีที่บันทึกมาแล้ว

10.3 ให้นักร้องและนักดนตรีมาแสดง แต่ใช้เสียงที่บันทึกมาแล้ว

11. รูปแบบการถ่ายทอดสด (Live Programmed) เป็นรายการที่ถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในขณะนั้น

12. รูปแบบนิตยสาร (Magazine Programmed) เป็นรายการที่เสนอรายการหลายประเด็นและหลายรูปแบบในรายการเดียวกัน

องค์ประกอบที่สำคัญของบทวิดิทัศน์

1. ส่วนที่นำเข้าสู่เรื่องหรือแนะนำเรื่อง (introduction) เป็นตอนต้นของเรื่อง ให้ผู้ชมสนใจเรื่องราวต่างๆ ที่จะบอกเล่า

2. ส่วนที่เป็นการดำเนินเรื่อง เป็นส่วนที่บอกถึงเรื่องนั้นๆ ว่าดำเนินอย่างไร (development)

3. ส่วนที่เป็นแก่นของเรื่อง เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ส่วนที่จะเปิดเผยเรื่อง (climax)

4. เป็นส่วนที่สรุป เมื่อเสนอเรื่องนั้นจบแล้ว บางครั้งอาจจะให้ผู้ดูสรุปเอง ขึ้นอยู่กับการออกแบบรายการ

1.4 แนวคิดและหลักการของชุดการสอน

แนวคิดและหลักการในการนำเอาชุดการสอนมาใช้ในระบบการศึกษา พอจะสรุปได้ 5 ประการ คือ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ, 2523: 119-120)

1. การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล

การเรียนการสอนควรต้องคำนึงถึง ความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดก็คือ การจัดการสอนรายบุคคลหรือการศึกษาตามเอกัตภาพและการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสรภาพในการเรียนตามระดับสติปัญญา ความสามารถและความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

2. ความพยายามที่จะเปลี่ยนแนวการเรียนการสอนไปจากเดิม

การจัดการเรียนการสอนแต่เดิมนั้น เรายึดครูเป็นหลัก เปลี่ยนมาจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนเอง โดยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อหรือวิธีการต่างๆ การนำสื่อการสอนมาใช้อาจจัดให้ตรงกับเนื้อหาและประสบการณ์ตามหน่วยการสอนของวิชาต่างๆ โดยนิยมจัดในรูปของ ชุดการสอน การเรียนในลักษณะนี้ ผู้เรียนจะเรียนจากครูเพียงประมาณ 1 ใน 4 ส่วน ส่วนที่เหลือผู้เรียนจะเรียนจากสื่อด้วยตนเอง

3. การใช้สื่อการสอนได้เปลี่ยนแปลงและขยายตัวออกไป

การใช้สื่อการสอนในปัจจุบันได้คลุมไปถึง การใช้วัสดุสิ้นเปลือง เครื่องมือต่างๆ รวมทั้ง กระบวนการและกิจกรรมต่างๆ แต่เดิมนั้นการผลิตและการใช้ มักออกมาในรูปต่างคนต่างผลิต ต่างคนต่างใช้เป็นสื่อเดียวๆ มิได้มีการจัดระบบการใช้สื่อหลายอย่างมาผสมผสานกันให้เหมาะสม และใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับผู้เรียนแทนการใช้ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลา แนวโน้มใหม่จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบประสมให้เป็นชุดการสอน อันมีผลต่อการใช้ของครู คือ เปลี่ยนจากการใช้สื่อ “เพื่อช่วยครูสอน” คือ ครูเป็นผู้หยิบใช้อุปกรณ์ต่างๆ มาเป็นใช้สื่อการสอน “เพื่อช่วยผู้เรียนเรียน” คือ ให้ผู้เรียนหยิบและใช้สื่อการสอนต่างๆ ด้วยตนเองโดยในรูปของชุดการสอน

4. ปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

ผู้เรียนกับผู้เรียน และเรียนกับสภาพแวดล้อม แต่ก่อนความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนในห้องเรียน มีลักษณะเป็นทางเดียว คือ ผู้สอนเป็นผู้นำและผู้เรียนผู้ตาม ผู้สอนมิได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสได้พูดก็ต่อเมื่อผู้สอนให้พูด การตัดสินใจของผู้เรียนส่วนใหญ่มักตามผู้สอน ผู้เรียนเป็นฝ่ายเอาใจผู้สอนมากกว่าผู้สอนเอาใจผู้เรียน ผู้สอนวิจารณ์หรือพูดเยาะเย้ยผู้เรียนในชั้น โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้เรียนตอบไม่ถูกต้องตามที่ผู้สอนหรือกระทำการผิดพลาดแต่ถ้าผู้เรียนทำอะไรดีควรแก่การชมเชย ผู้สอนจะนิ่งเฉยเสียเพราะถ้าหากชมก็กลัวผู้เรียนจะหลงตัว ดังนั้นผู้เรียนไทยส่วนใหญ่จึงพกเอาประสบการณ์ที่ไม่น่าพึงพอใจเมื่อเติบโตใหญ่ ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนนั้นแทบไม่มีเลย เพราะผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ชอบ

ให้ผู้เรียนคุยกัน ผู้เรียนจึงไม่มีโอกาสฝึกฝนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เชื้อฟังและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น เมื่อเติบโตใหญ่จึงทำงานร่วมกันไม่ได้ นอกจากนี้ปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสภาพแวดล้อม มักอยู่กับเพียงข้อล็ก กระดานดำและแบบเรียน ในห้องสี่เหลี่ยมแคบๆ หรือในสนามหญ้าซึ่งส่วนใหญ่ถูกปล่อยให้รกร้างเฉอะแฉะตามฤดูกาล ผู้สอนไม่เคยพาผู้เรียนออกไปสู่สภาพนอกโรงเรียน การเรียนการสอน จึงจัดอยู่เพียงในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ แนวโน้มในปัจจุบันและอนาคตของกระบวนการเรียนรู้จึงต้องนำเอากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ ในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมาประกอบกิจกรรมร่วมกัน ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มจึงเป็นแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งนำมาสู่การจัดระบบการผลิตสื่อออกมาในรูปของชุดการสอน

5. การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้โดยจัดสภาพการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม หมายถึง ระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทางทราบว่า การตัดสินใจหรือการทำงานของตนถูกผิดอย่างไร มีการส่งเสริมแรงบวกที่ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจที่ได้ทำถูกหรือคิดถูก อันจะทำให้กระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต และให้ค่อยเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียนเองโดยไม่มีใครบังคับ การจัดสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตามนัยดังกล่าวข้างต้นมีเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทาง โดยการจัดการสอนแบบโปรแกรมและใช้ชุดการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญ

1.5 องค์ประกอบของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สีนสกุล(2520:105-106) ได้จำแนกองค์ประกอบที่สำคัญๆ ภายในชุดการสอนออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนหรือผู้เรียนตามแต่ชนิดของชุดการ ภายในคู่มือชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดการสอนเอาไว้อย่างละเอียด อาจทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับก็ได้ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดและหลักการเขียนในตอนต่อไป

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ นิยมใช้กระดาษแข็งตัดเป็นบัตร ขนาด 6×8 นิ้วเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่าง ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรคำสั่งมีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคลซึ่งประกอบด้วย

2.1 คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา

2.2 คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินการกิจกรรม

2.3 การสรุปบทเรียน

3. เนื้อหาสาระและสื่อ บรรจุไว้ในสื่อการสอนต่างๆ อาจประกอบด้วย บทเรียนโปรแกรม สไลด์ เทป บันทึกเสียง फिल्मสตริป แผ่นภาพโปร่งแสง วัสดุกราฟฟิกส์ หุ่นจำลองของตัวอย่าง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอน ตามบัตรกำหนดไว้ให้

4. แบบประเมินผล ผู้เรียนทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดการสอนอาจเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่างเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จับคู่ ดูจากผลการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

ส่วนประกอบข้างต้นนี้ บรรจุในกล่องหรือซอง จัดเอาไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกแก่การใช้ นิยมแยกออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

1. กล่อง
2. สื่อการสอนและบัตรบอกชนิดของสื่อการสอนเรียงลำดับการใช้
3. บันทึกการสอน ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้
 - 3.1 รายละเอียดเกี่ยวกับวิชาและหน่วยการสอน
 - 3.2 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เรียน
 - 3.3 เวลา จำนวนชั่วโมง
 - 3.4 วัตถุประสงค์ทั่วไป
 - 3.5 วัตถุประสงค์เฉพาะ
 - 3.6 เนื้อหาวิชาและประสบการณ์
 - 3.7 กิจกรรมและสื่อการสอนประกอบวิธีสอน
 - 3.8 การประเมินผล วัดผล การทดสอบก่อนและหลังเรียน
4. อุปกรณ์ประกอบอื่น ๆ

1.6 ประเภทของชุดการสอน

ประหยัด จิระวรพงศ์ (มปป: 69-71) ได้แบ่งชุดการสอนออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย เป็นชุดการสอนสำหรับผู้สอนใช้สอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ หรือเป็นการสอนที่ต้องการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รู้และเข้าใจในเวลาเดียวกันมุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนขึ้น ชุดการสอนแบบนี้ช่วยให้ผู้สอนลดการพูดให้น้อยลงและใช้สื่อการสอนที่มีพร้อมอยู่ในชุดการสอนในการนำเสนอเนื้อหามากขึ้น สื่อที่ใช้อาจได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ เป็นต้น ข้อสำคัญคือสื่อที่นำมาใช้นี้ต้องให้ผู้เรียนได้เห็นอย่างชัดเจนทุกคน ชุดการสอนชนิดนี้บางคนอาจเรียกว่า ชุดการสอนสำหรับครูก็มี

2. ชุติการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุติการสอนสำหรับให้ผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มๆ ประมาณ 5-7 คน โดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุไว้ในชุติการสอนแต่ละชุด มุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนรู้อและให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ชุติการสอนชนิดนี้มักใช้ในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียนการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุติการสอนแบบรายบุคคลหรือชุติการสอนตามเอกัตภาพ เป็นชุติการสอนสำหรับเรียนด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล คือ ผู้เรียนต้องศึกษาหาความรู้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง อาจเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ ส่วนมากมักมุ่งให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มเติม ผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ด้วย ชุติการสอนชนิดนี้อาจจะจัดในลักษณะของหน่วยการสอนย่อยหรือโมดูลก็ได้

นอกจาก 3 ประเภทดังกล่าวนี้แล้วอาจมีผู้แตกย่อยออกเป็นชนิดอื่น ๆ อีกมากมาย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีการใช้ชุติการสอนทางไกล ซึ่งเป็นชุติการสอน ผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลากัน มุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนเสริมตามศูนย์บริการการศึกษา นอกจากนี้ยังมีชุติการฝึกอบรม ชุติการสอนของผู้ปกครอง ชุติการสอนทางไปรษณีย์ เป็นต้น

1.7 ขั้นตอนในการผลิตชุติการสอน

ระบบการผลิตชุติการสอนแผนจุฬา คิดขึ้นโดย ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2516 เมื่อครั้งยังสอนที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นระบบการสอนที่นำสื่อการสอนแบบประสม อาศัยวิธีการจัดระบบการดำเนินงานมาบูรณาการ โดยกำหนดทฤษฎีหรือแบบจำลองระบบการผลิตมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอน โดยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภชของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและได้เรียกกระบวนที่คิดขึ้นว่า “ ระบบการผลิตชุติการสอนแผนจุฬา ” (Chulalongkorn University Plan for Instructional Package Production หรือ Chula Plan)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ(2523: 123) ได้เสนอขั้นตอนการผลิตชุติการสอน โดยนำเอาวิธีระบบเข้ามาใช้ ในระบบผลิตชุติการสอนแผนจุฬา ฯ ซึ่งเป็นชุติการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม มีทั้งหมด 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการ ตามที่เห็นเหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่ให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตนเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์ออกมาเป็น 4-6 หัวเรื่อง

4. กำหนดความคิดรวบยอดและหลักการ ต้องให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกัน

5. กำหนดวัตถุประสงค์ ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้วเปลี่ยนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์พฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติเช่น การอ่านบัตร คำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เล่นเกมส์ ฯลฯ

7. กำหนดแบบประเมินผลต้องออกแบบประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้การสอนแบบอิงเกณฑ์ (การวัดผลที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ โดยไม่มีการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดการสอน”

9. หาประสิทธิภาพชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นการช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์ จำต้องคำนึงถึง “กระบวนการ” และ “ผลลัพธ์” โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ยและกำหนดประสิทธิภาพของชุด นิยมตั้งไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาวิชาที่เป็นความจำ และไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะ

10. การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอนและระดับการศึกษาโดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้

10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน (ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที)

10.2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

10.3 ชั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นสอน) ผู้สอนบรรยายหรือแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

10.4 ชั้นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปความคิดรวบยอดและหลักการที่สำคัญ

10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปแล้ว

1.8 ประโยชน์ของชุดการสอน

ประยัต จิระพงศ์ (มปป: 84) ได้แบ่งประโยชน์ของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน
2. ช่วยจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง หรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย
3. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำมาใช้ได้ทันที
4. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้
5. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมาย
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
7. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ
8. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น

2. หลักสูตรศิลปบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คณะศิลปนาฏดุริยางค์เป็นคณะวิชาหนึ่งในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีหน้าที่ผลิตศิลปิน นักวิชาการ นักบริหารจัดการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) เป็นเวลา 2 ปี เปิดการเรียนการสอน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย สาขาวิชาดนตรีไทย และสาขาคีตศิลป์ไทย

ในปีการศึกษา 2547 ได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) โดยเปิดการเรียนการสอนครั้งแรกเฉพาะสาขานาฏศิลป์ไทยในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2547 และเริ่มเปิดสอนสาขาวิชาดนตรีไทยและสาขาคีตศิลป์ไทยในปีการศึกษา 2548 ต่อมาในปีการศึกษา 2550 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิตสาขาวิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน แขนงวิชาศิลปะดนตรีพื้นบ้านอีสาน และแขนงวิชาศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสาน โดยจัดการเรียนการสอนในรูปแบบห้องเรียนเครือข่าย ณ วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด และวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ปัจจุบัน คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) ประกอบด้วยภาควิชาในสังกัด 2 ภาควิชา คือ ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ และภาควิชาศิลปะดนตรี และการแสดงพื้นบ้าน และมี 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย สาขาวิชาดนตรีไทย สาขาคีตศิลป์ไทย และสาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน

วิสัยทัศน์

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ เป็นคณะวิชาที่มีลักษณะเฉพาะ ความเป็นเลิศทางวิชาการและด้านนาฏดุริยางค์ เป็นผู้นำในการผลิตศิลปิน นักวิชาการ นักบริหารจัดการงานศิลปะที่พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนอนุรักษ์ สร้างสรรค์ สืบทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ประจักษ์สู่สากล

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อผลิตศิลปิน นักวิชาการ นักบริหารจัดการงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ ที่มีความรู้ ความชำนาญ ความสามารถ พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม
2. บริการทางวิชาการด้านนาฏดุริยางคศิลป์ที่มีแบบแผนสู่สังคม
3. ส่งเสริมการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์
4. ทำนุบำรุง สืบสานสร้างสรรค์และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ ให้เป็นที่ประจักษ์สู่สากล
5. พัฒนาระบบการบริหารจัดการของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ให้มีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษา

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ เปิดการเรียนการสอน 3 ภาควิชา 4 สาขาวิชา ดังนี้

1. ภาควิชานาฏศิลป์

1.1 สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย

2. ภาควิชาดุริยางคศิลป์

2.1 สาขาวิชาดนตรีไทย

2.2 สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย

3. ภาควิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน

3.1 สาขาวิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน

3.1.1 แขนงวิชาศิลปะดนตรีพื้นบ้านอีสาน (ห้องเรียนเครือข่ายวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด และวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์)

หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาคีตศิลป์ไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2552)

1. ชื่อหลักสูตร

1.1 ชื่อภาษาไทย

หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาคีตศิลป์ไทย

1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ

Bachelor of Fine Arts Program in Thai Vocal Music

2. ชื่อปริญญา

2.1 ชื่อเต็มภาษาไทย

ศิลปบัณฑิต (คีตศิลป์ไทย)

2.2 ชื่อย่อภาษาไทย

ศ.บ. (คีตศิลป์ไทย)

2.3 ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ

Bachelor of Fine Arts (Thai Vocal Music)

2.4 ชื่อย่อภาษาอังกฤษ

B.F.A (Thai Vocal Music)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปนาฏดุริยางค์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 4.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในงานด้านคีตศิลป์ไทย นำไปสู่ นักวิชาการ และนักบริหารวิชาชีพ
- 4.2 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีจริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.3 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สนับสนุนงานการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และประยุกต์ใช้ ความรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อความเป็นเลิศในวิชาการด้านคีตศิลป์ไทย
- 4.4 เพื่อให้ความร่วมมือและบริการสังคมทางวิชาชีพด้านคีตศิลป์ไทยอันจะยังประโยชน์แก่ สังคมและประเทศชาติ

คำอธิบายรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2 (Vocal Skill for Pleng Khon II)

ศึกษาประวัติและโครงสร้างเพลงประเภทเพลงโขน รวมถึงลักษณะคำประพันธ์ของบทร้อง ความถูกต้องแม่นยำในระดับเสียงที่ใช้ในการขับร้อง และวิธีการขับร้องบทเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงโขนฝึกพัฒนาบุคลิกภาพของผู้ขับร้อง ฝึกปฏิบัติตามหลักและวิธีการขับร้องเพลงไทยตามหลักเกณฑ์มาตรฐานทั้งในส่วนของกลวิธี(เทคนิค)ต่างๆที่ใช้ในการขับร้องเพลงประกอบการแสดงโขนในชั้นสูงเพื่อให้เกิดความไพเราะ ฝึกปฏิบัติการ ขับร้องทำนองหลักอย่างคีตศิลป์ และฝึกทักษะการขับร้องให้เกิดความชำนาญอย่างน้อยจำนวน 2 ตอน ได้แก่ ตอนศึกพรหมมาสเตอร์ ตอนศึกนาคบาศ ตอนพาลีสอนน้อง ตอนพระรามครองเมือง ชุดการแสดงอย่างน้อยจำนวน 2 ชุด ได้แก่ ชุดอสุรพงศ์ ชุดวานรพงศ์ ชุดอุยฉายุศูรปนา และชุดอุยฉายุหนุมานแปลง ฝึกปฏิบัติการร้องรวมวงและปรบวงในวงปีพาทย์ประกอบการแสดงเพื่อให้เกิดฝีมือและเกิดความชำนาญในการบรรเลง

3. การสอนดนตรี

3.1 ทฤษฎีเรียนรู้กับการสอนดนตรี

การสอนดนตรีไม่ว่าจะในลักษณะใด ย่อมมีหลักสูตรยึดถือปฏิบัติอยู่การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ช่วยให้การสอนดนตรีมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ เพราะเกิดจากผู้สอนที่มีความเข้าใจในทฤษฎีการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม (ณรุทธ์สุทธจิตต์ 2541: 81) กล่าวไว้ในทางจิตวิทยาทฤษฎีการเรียนรู้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) อธิบายการเรียนรู้โดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปในลักษณะ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Classical Conditioning หรือแบบ Operant Conditioning เป็นต้น ทฤษฎีเหล่านี้อธิบายการเรียนรู้ โดยกล่าวว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อใช้สิ่งเร้าเป็นตัวชี้แนะ หรือจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา รายละเอียดของแต่ละทฤษฎีแตกต่างกันออกไป แต่สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มพฤติกรรมนิยมมีความเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นในสภาพของการวางเงื่อนไขโดยมีการใช้การเสริมแรง การให้รางวัลและการลงโทษ อันเป็นสิ่งที่กำหนดให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่ต้องการออกมา ซึ่งเห็นได้ชัดทั้งพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปและตัวเสริมแรงที่นำมาช่วยให้เกิดการเรียนรู้

สิ่งที่ได้จากทฤษฎีเหล่านี้ คือ ในการเรียนการสอนดนตรี ครูควรใช้การเสริมแรง เช่น การให้รางวัล การเรียนการสอนดนตรี ควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงผู้เรียนเป็นหลักกว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในสิ่งใดได้ หากผู้เรียนเรียนบทเรียนที่ยากเกินไป แม้จะใช้การเสริมแรงหรือใช้แรงจูงใจมากเพียงไรก็ไร้ประโยชน์ หากผู้เรียนเรียนสิ่งใดได้ควรมีโอกาสฝึกฝนสิ่งนั้นๆ เพื่อจะได้ไม่ลืม พยายามให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง โดยให้ตอบสนองในหลายๆ รูปแบบ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้องจึงให้การเสริมแรง ผู้สอนควรให้คำแนะนำผู้เรียนเป็นครั้งคราว มิฉะนั้นผู้เรียนอาจปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง และอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจเรียนดนตรีอีกต่อไป (ณรุทธ์สุทธจิตต์ 2541: 82)

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มนี้ได้กล่าวถึงการลงโทษไว้ด้วยว่า อาจหยุดพฤติกรรมที่ไม่ต้องการได้ แต่ไม่ควรใช้ เพราะการลงโทษเป็นการหยุดพฤติกรรมนั้นไว้เพียงชั่วคราวแค่นั้นเองดังนั้นจึงควรให้รางวัล แต่อย่างไรก็ตาม ควรมีการลงโทษบ้างเมื่อจำเป็น ทฤษฎีเหล่านี้ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเห็นลักษณะที่คล้ายคลึงกันของบทเรียนหนึ่งกับอีกบทเรียนที่จะเรียนต่อไป (ณรุทธ์ สุทธจิตต์ 2541: 82)

2. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม

ทฤษฎีกลุ่มปัญญานิยม (Cognitivism) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของ การสร้างแนวคิดหรือความเข้าใจที่ใช้แทนประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมที่ตนเองได้ประสบมา ซึ่งเป็นเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับความคิด กระบวนการคิดหาเหตุผล รวมไปถึงตัวแปรอื่นๆ เช่น การตั้งใจ พันธุกรรม และ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีมาก่อน เนื่องจากการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางปัญญาที่ลึกซึ้ง ในบางครั้งการ เรียนรู้ได้เกิดขึ้นในบุคคลนั้นแล้ว โดยที่เขาไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใดๆ ให้เห็น (Latent Learning) การเรียนรู้อาจเกิดขึ้นในทันทีเรียกว่าการเรียนรู้แบบหยั่งเห็น (Insight Learning) จะเห็นได้ว่าการ เรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์เดิมและความสามารถในการคิดหาเหตุผลของบุคคลนั้น โดยมีหลักการสำคัญคือการเรียนรู้เน้นส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อย ให้ความสำคัญประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การเรียนรู้เกิดขึ้นได้สองลักษณะคือ เกิดจากการรับรู้ และเกิดจากการหยั่งเห็น ซึ่งมีสาระสำคัญของกลุ่มนี้ดังนี้ ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2541: 83)

- การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีโอกาสรับรู้สิ่งนั้นอย่างเด่นชัด เนื่องจากแต่ละคนมี ประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน การรับรู้สิ่งใหม่อาจไม่ตรงกับผู้ที่สอนต้องการผู้เรียนจึงจำเป็นต้องเข้าใจตรงกัน เสียก่อนว่า ต้องการเรียนรู้สิ่งใด ซึ่งรวมไปถึงการจัดสภาพการเรียนการสอนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ในสิ่งที่ ต้องการไว้

- การเรียนรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น เป็นผลรวมของประสบการณ์เดิม และประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอน ควรจัดสภาพการเรียนรู้โดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และใช้ประสบการณ์เดิม ของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้น โดยชี้ให้เห็นความคล้ายคลึงของประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่

- การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่อง ผู้เรียนจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ต้องเชื่อมโยงกับสิ่งที่ตนมี อยู่แล้ว ทำให้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้

- เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่อง แม้ประสบการณ์ใหม่จะไม่สมบูรณ์แบบ แต่ผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นได้ เพราะผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์เดิม มาช่วยทำให้ประสบการณ์ใหม่สมบูรณ์แบบและเกิดการเรียนรู้ขึ้นได้ จะเห็นได้ว่าประสบการณ์เดิมของผู้เรียน นั้นเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เปรียบเสมือนประสบการณ์เดิมเป็นลักษณะส่วนรวม และ ประสบการณ์ใหม่เป็นลักษณะส่วนย่อยที่เพิ่มเข้าไปในส่วนรวม ดังนั้นการเรียนรู้สิ่งใหม่ จึงต้องเชื่อมโยงมาถึง ประสบการณ์เดิมเสมอ เพราะหลักของเกสตันท์เน้นการเรียนรู้จากส่วนรวมมาสู่ส่วนย่อย

3. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญาสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม (Social cognitive Theory) ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมโดย กล่าวว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบกายของมนุษย์ ทั้งมนุษย์และ

สิ่งแวดล้อมย่อมมีอิทธิพลต่อกันและกันเสมอ การเรียนรู้เกิดขึ้นโดยการสังเกต (observation Learning) หรือ การเรียนแบบจาดตัวแบบ (Modeling) สิ่งแวดล้อมมีความหมายที่กว้างขวางมาก อาจหมายถึงตัวมนุษย์ด้วยกันเอง เช่น ผู้สอนเป็นตัวอย่างสำหรับผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน หรืออาจหมายถึงสิ่งอื่นๆ ได้ทั้งสิ้น เช่น โทรทัศน์ หนังสือ คอมพิวเตอร์ หรือสิ่งอื่นๆ ที่มีบทบาทในขณะที่ผู้เรียนสังเกต ฝึมองหรือรับรู้ ซึ่งเกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ การถ่ายทอดทางสังคม (Socialization) เป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของ ทฤษฎีนี้

ในกระบวนการเรียนรู้เช่นนี้ มิใช่ว่าผู้เรียนจะลอกแบบจากทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ผู้เรียนซึ่งมีปัญหา ต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ ในการเรียนรู้หรือลอกเลียนแบบบางสิ่งบางอย่างที่ตนรับรู้หรือต้องการรับรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เมื่อผู้เรียนรับรู้แล้ว ในเวลาต่อมาเมื่อต้องการแสดงถึงการรับรู้ นั้นๆ จึงแสดงออกมา ในกระบวนการเรียนรู้เช่นนี้จึงเกี่ยวข้องกับการรับรู้สิ่งเร้า การจดจำสิ่งเร้าที่เรียนรู้ และการแสดงพฤติกรรมที่เรียนรู้มา ด้วยเหตุผลที่การเรียนรู้เช่นนี้เป็นการเรียนรู้โดยสังเกต สิ่งสำคัญคือ แรงจูงใจ ถ้าตัวแบบหรือสิ่งเร้าสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้ การเรียนรู้ย่อมเกิดขึ้นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

สาระสำคัญของทฤษฎีนี้พอสรุปได้ดังนี้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2541: 85)

- 1) ตัวแบบควรแสดงพฤติกรรมหลายๆ ครั้ง เป็นตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนสังเกต รับรู้ จดจำ พฤติกรรม หรือแนวความคิดที่ตัวแบบต้องการสอน ตัวแบบนี้อาจเป็นได้ทั้งครู บุคคล โทรทัศน์คอมพิวเตอร์ หนังสือ วีดิทัศน์ หรือสิ่งอื่นๆ ได้
- 2) การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพถ้าผู้สอนมีการให้คำอธิบาย ชี้แจงควบคู่ไปกับตัวอย่างแต่ละตัวอย่าง โดยมีการบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 3) แนะนำหรือชี้แนะ ขั้นตอนในการเรียนรู้หรือการสังเกต เพื่อให้ผู้เรียนมีวิธีคิด หรือ เรียนรู้ อย่างเป็นลำดับขั้น ทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
- 4) ให้การเสริมแรงเมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้ หรือเลียนแบบได้ถูกต้องเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนตั้งใจที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
- 5) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่เรียนรู้ไป เพื่อใช้ประเมินการเรียนรู้หรือเลียนแบบ ถ้าการเรียนรู้ไม่ประสบผล ควรมีการแก้ไขปัญหที่กระบวนการ หรือตัวผู้เรียนแล้วแต่กรณีปัญหาที่เกิดขึ้น
- 6) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้แม้จะไม่มีแสดงพฤติกรรมออกมา
- 7) ความตั้งใจในการเรียนรู้ ความคาดหวังในความสามารถของตนเองและการรู้จักประเมินตนเอง เป็นปัจจัยสำคัญนอกเหนือไปจากการจูงใจ หรือการเสริมแรง ที่ทำให้มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีมีประสิทธิภาพ

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541: 83) กล่าวว่าสิ่งที่ได้จากทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยมสังคมในการเรียนการสอนคนตรีอย่างเด่นชัดคือ การนำมาใช้ในการสอนทักษะคนตรี เนื่องจากการเรียนทักษะจำเป็นต้องเรียนรู้จากตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน ดังนั้นในการสอนคนตรี ผู้สอนควรวางแผนอย่างดี คำนึงถึงการแสดงเป็นตัวอย่างต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ถูกต้อง เพื่อผู้เรียนสังเกต รับรู้ในสิ่งที่ดีและถูกต้อง นอกจากนี้ควรมีการอธิบายที่แจ่มแจ้ง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงขั้นตอนต่างๆ อย่างถ่องแท้แจ่มแจ้ง ในกระบวนการเรียนการสอนควรมีการเสริมแรงให้ถูกเวลา เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้กับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อการประมวลผล ถ้ามีสิ่งใดผิดพลาดควรมีการแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป อย่างไรก็ตามผู้สอนควรระลึกไว้เสมอว่า การเรียนรู้ตามแนวคิดของทฤษฎีนี้ กล่าวว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิด มิใช่เกิดจากสังเกตเท่านั้น ผู้เรียนอาจไม่สามารถปฏิบัติทักษะต่างๆ ได้แม้จะสังเกตก็ตาม เนื่องจากทักษะปฏิบัติอาจจะยากเกินรับรู้ในกระบวนการทางความคิด หรือผู้เรียนไม่สามารถจดจำสิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนปฏิบัติให้ดูโดยตลอด เพราะความละเอียดอ่อนของวิชา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ ลักษณะการเรียนรู้ทางปัญญานิยมนี้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เนื่องจากเป็นกระบวนการของการสังเกต ผู้สอนจึงควรเตรียมตัวให้พร้อมเสมอในการสอน และควรแสดงพฤติกรรมที่ดีเหมาะสม ถูกต้องเสมอเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลียนแบบได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) ให้ความสำคัญกับความรู้สึกของผู้เรียนในการเรียนรู้มากที่สุด ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในกระบวนการเรียน ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนสิ่งต่างๆ ได้ ความสนใจของผู้เรียน โดยไม่มีการบังคับและการควบคุมให้เรียนรู้ ผู้เรียนเป็นผู้เลือกเรียนสิ่งต่างๆ ได้ ตามความสนใจของผู้เรียน โดยไม่มีดาร์บังคับและการควบคุมให้เรียนรู้ ผู้เรียนเป็นผู้เลือกสรรและกำหนดการเรียนรู้ลงมือกระทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง มีอิสระในความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการได้อย่างกว้างไกล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยรู้จักการตั้งหลักเกณฑ์ในการประเมินผลที่ถูกต้องเหมาะสม ด้วยบทบาทของผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนจึงสามารถเรียนรู้ได้ด้วยความสามารถของตนเอง ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เรื่องเดียวกันในเวลาเดียวกัน ดังเช่นการเรียนรู้ในห้องเรียนทั่วไปตามสถานศึกษาต่างๆ ที่เรียกว่าระบบโรงเรียน (ณรุทธ์สุทธจิตต์ 2541: 87)

บทบาทของครูผู้สอนย่อมเปลี่ยนแปลงไป โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ (Facilitator) ได้แก่ การช่วยในการเรียนการสอน ดำเนินไปโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ทำให้การเรียนมีความหมาย น่าสนใจสำหรับผู้เรียน เป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เกิดขึ้นในความรู้สึกมิใช่เป็นการเรียนรู้เพื่อสาระ

เพียงอย่างเดียว เป็นการเน้นจิตพิสัยเท่ากับพุทธพิสัย ไม่บังคับขู่เข็ญผู้เรียนไม่ว่าสถานการณ์ใดๆ ช่วยให้ผู้เรียน รู้จักกำหนดแนวทางการประเมินผลด้วยตนเองอย่างมีหลักเกณฑ์ และให้ผู้เรียนคำนึงถึงความเป็นตัวของ ตัวเอง โดยยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล วัย ที่เรียนรู้ความต้องการของผู้อื่นที่อาจแตกต่างจากความ ต้องการของตนเองได้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541: 87) สรุปสาระสำคัญของทฤษฎีกลุ่มมานุษยนิยมไว้ดังนี้

- สร้างสัมพันธภาพอันดีให้เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสบายใจมั่นใจ วางใจที่จะเรียนรู้ด้วยความต้องการของผู้เรียนเอง ไม่มีความกลัวเกรงผู้สอน
- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบ เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเองตามความสนใจ สนุกใจ ไม่มีการ บังคับโดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง มิใช่จากการบังคับขู่เข็ญ
- ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสบายใจในการ เรียน เกิดแรงจูงใจภายในที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง รู้จักใฝ่หาความรู้ไปตลอดชีวิต
- ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือผู้เรียนตระหนักถึงการ ประเมินผล รู้จักการสร้างหลักเกณฑ์สำหรับการประเมินผล มีความเข้าใจและประเมินผลตนเองด้วยความ ซื่อสัตย์ยุติธรรม

3.2 แนวคิดในการสอนทักษะการขับร้อง

การร้องจัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่เมื่อเด็กเริ่มออกเสียงได้ ก็เริ่มส่งเสียงออกมาในลักษณะของการร้องเพลง เด็กมักพยายามเลียนแบบเสียงที่ได้ยินเสมอ ถ้าเสียงที่ได้ยินเป็นเสียงการร้องเพลง เด็กก็พยายามร้องตามเสียงที่ได้ยิน ซึ่งในระยะแรกๆ อาจฟังดูไม่เป็นทำนอง แต่สังเกตได้ว่าเด็กเลียนแบบทำนองที่ได้ยินโดยการร้อง ซึ่งมีใช้ลักษณะของการพูด ในเวลาต่อมาเด็กอาจฮัมทำนองเพลงด้วยตนเองซึ่งแสดงว่าเด็กเริ่มมีแนวคิดในการร้องเพลง มีความสนใจและต้องการแสดงออกทางดนตรี จึงอาจกล่าวได้ว่าการร้องเป็นกิจกรรมการแสดงออกทางดนตรีที่เด็กกระทำได้เป็นอันดับแรก และเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรี และความซาบซึ้งในดนตรีต่อไป นอกจากนี้การร้องยังเป็นสื่อการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็กอีกด้วย การร้องจึงเป็นกิจกรรมดนตรีที่จำเป็นอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนดนตรี โดยเฉพาะในระดับปฐมวัยและประถมศึกษา

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2537: 8-10) กล่าวถึงทักษะการร้อง สรุปว่าการร้องเพลงเป็นกิจกรรมที่คนทั่วๆ ไปกระทำอยู่เสมอโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสังคมปัจจุบัน ซึ่งเพลงยอดนิยมเป็นเพลงร้อง (Vocal music) เพลงที่นิยมหรือติดอันดับมักเป็นเพลงที่คนทั่วไปนมาร้องเล่นกันอยู่เสมอๆ จึงเห็นได้ว่าการร้องเพลงเป็นทักษะทางดนตรีที่อาจกล่าวได้ว่ามีอยู่ในคนทุกคน อย่างไรก็ตามการร้องเพลงเป็นทักษะดนตรีที่ต้องได้รับฝึกฝนเช่นเดียวกับทักษะอื่นๆ ทางดนตรี ทั้งนี้เนื่องจากการร้องเพลงมีหลายลักษณะด้วยกัน และเทคนิคต่างๆ ในการร้องเพลงก็มีมากมายผู้ที่มิมีทักษะการร้องเพลง เข้าใจหลักการ มีพื้นฐานการร้องเพลงย่อมร้องเพลงได้ไพเราะน่าฟัง การร้องเพลงเป็นทักษะที่ผู้ศึกษาดนตรีแสดงออก ไม่เหมือนกับการฟังที่เป็นทักษะของการรับเข้าไป จึงเห็นได้ว่าการร้องเพลงเป็นกิจกรรมทางดนตรีที่ให้ความสนุกสนาน และสร้างความสนใจกับผู้ศึกษาดนตรีได้เป็นอย่างดีการเรียนการสอนในระดับอนุบาล หรือระดับประถมศึกษา จึงควรมีกิจกรรมการร้องเพลงเป็นกิจกรรมแกนที่สำคัญ การร้องเพลงมีหลายลักษณะ ในการเรียนการสอนดนตรี ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ร้องเพลงลักษณะต่างๆ เช่น การร้องเดี่ยว การร้องหมู่ การร้องประสานเสียง รวมไปถึงการร้องเพลงประกอบการแสดงด้วย

4. เพลงตับพราหมาสตร์

4.1 ความหมายและองค์ประกอบของเพลงตับ

1) ความหมายของเพลงตับ

มนตรี ตราโมท (2538) ได้ให้ความหมายของเพลงตับ ไว้ว่า “ตับ” คือ เพลงที่ใช้รับร้องหลาย ๆ เพลง รวมบรรเลงติดต่อกันไป

คำว่า “เพลง” เป็นคำนาม หมายถึง ลำนำ , ทำนอง , ทำนองดนตรี , คำขับร้อง (มานิต มานิตเจริญ.2537: 678) คำว่า “ตับ” เป็นคำนาม หมายถึง ของที่เรียงกันเป็นแถว ๆ (มานิต มานิตเจริญ.2537: 374) ดังนั้น “เพลงตับ” ตามความหมายทางคีตศิลป์ไทย หมายถึง การนำเพลงหลายๆ เพลงมาเรียงติดต่อกันเพื่อร้องและบรรเลงต่อเนื่องกันไปจนจบ

2) ประเภทของเพลงตับ

เพลงตับนี้มีได้เป็น 2 ชนิด คือ 1 ตับเรื่อง คือ การเรียบเรียงบรรเลงได้ถือบทหรือเนื้อร้องที่ติดต่อกันเป็นเรื่องไปเป็นเกณฑ์เพลงที่ร้องหรือรับจะสลับกันอย่างไรก็ได้คำนึงถึง 2. ตับเพลง คือ การเรียบเรียงบรรเลงถือเพลงที่ติดต่อกันให้ถูกแบบแผน เป็นเกณฑ์ส่วนคำร้องจะติดต่อเป็นเรื่องเดียวกันหรือไม่คำนึงถึง

1. ตับเพลง คือ การนำเพลงหลายๆ เพลง มาร้องและบรรเลงติดต่อกัน โดยยึดทำนองเพลงเป็นสำคัญ ทำนองเพลงที่นำมาเรียบเรียงนั้น อยู่ในอัตราจังหวะเดียวกัน และมีความเหมาะสมกลมกลืนกัน ทั้งเรื่องระดับเสียง ทางขึ้น ทางลง สามารถบรรเลงต่อเนื่องกันได้อย่างราบรื่น ส่วนเนื้อเรื่องอาจจะเป็นเรื่องเดียวกันหรือคนละเรื่องก็ได้ เช่น ตับตันเพลงฉิ่ง ตับลมพัดชายเขา ตับสมิงทอง และตับมอญกละ เป็นต้น เช่น “ตับตันเพลงฉิ่ง” ประกอบด้วยทำนองเพลง 4 เพลง เรียงลำดับกัน คือ (1) เพลงตันเพลงฉิ่ง (2) เพลงจระเข้หางยาว (3) เพลงดวงพระธาตุ และ (4) เพลงนกขมิ้น การตั้งชื่อเพลงให้ยึดเพลงแรกเป็นหลัก

2. ตับเรื่อง คือ การนำเพลงหลายๆ เพลงมาร้องและบรรเลงติดต่อกันเช่นเดียวกับตับเพลง แต่ยึดเรื่องราวเดียวกันในบทหรือเป็นสำคัญ ส่วนทำนองเพลงอาจจะมีอัตราจังหวะที่แตกต่างกัน ตับเรื่องมักนำเรื่องราวมาจากวรรณคดี หรือบทละครเฉพาะตอนที่สำคัญมาบรรจุเพลงตามทำนองและอารมณ์ของเพลง จุดมุ่งหมายของการบรรเลงตับเรื่อง เพื่อให้ผู้ฟังได้เพลิดเพลินและสนุกสนานที่ได้ฟังเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ เพลงตับ ตับเรื่องมีเป็นจำนวนมาก เช่น เพลงตับเรื่องรามเกียรติ์ตอนนางลอย ตอนศึกพราหมาสตร์ และตอนอินทรีชิตแผลงศรนาคบาท เพลงตับเรื่องราชาธิราช เพลงตับเรื่องขอมดำดิน เพลงตับเรื่องพระลอ และเพลงตับเรื่องอิเหนา ตอนไหว้พระ (เสียงเหียน) เช่น “ตับพราหมาสตร์” ประกอบด้วยทำนองเพลง 19 เพลง เรียงลำดับได้แก่ (1) เพลงกราวใน (2) เพลงมอญรำดาบ (3) เพลงรื้อร้าย (4) เพลงช้างประสานงา

(5) เพลงฝรั่งควง (6) เพลงตระนิมิต (7) เพลงชมตลาด (8) เพลงกราวนอก (9) เพลงทะแยกลองโยน (10) เพลงกระบอก (11) เพลงแขกอะหวังชั้นเดียว (12) เพลงสร้อยสน (13) เพลงกล่อมช้าง (14) เพลงกระบอกทอง (15) เพลงเห่เชิดฉิ่ง (16) เพลงร้ายรุด (17) เพลงลิงโลด (18) เพลงลิงลาน และ (19) เพลงกราวรำพม่า ซึ่งหลักการตั้งชื่อเพลงดับเรื่องนี้ยึดเนื้อเรื่องเป็นสำคัญ

4.2 ประวัติความเป็นมาและสาระสำคัญในเพลงขับร้องดับพรหมาสตร์

เพลงดับเรื่องนี้ มีมานานแล้ว แต่ยังมีได้เรียกชื่อที่ชัดเจน เช่นในปัจจุบัน แต่มีการกล่าวถึงรายละเอียดของเพลงดับเรื่องไว้ในหนังสือวิวัฒนาการนาฏศิลป์ไทยในกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2477 ไว้ดังนี้

1) ประวัติความเป็นมาของเพลงดับพรหมาสตร์

เพลงดับพรหมาสตร์ เป็นเพลงดับเรื่องที่น่าเรื่องราวมาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์มาร้องและบรรเลงเป็นเรื่องราว เพื่อให้ผู้ฟังได้เพลิดเพลินและสนุกสนานที่ได้ฟังเนื้อเรื่องจากบทวรรณคดี และได้ฟังความไพเราะของทำนองเพลง

ความเป็นมาของเพลงดับเรื่องดับพรหมาสตร์นั้น มีหลักฐานกล่าวว่าเกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงนำบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์มาขับร้องทำนองเพลงร้อง ให้เข้ากับเนื้อเรื่องและอารมณ์ของตัวละคร เพื่อใช้บรรเลงและขับร้องถวายหน้าพระที่นั่งจักรีมหาปราสาทเป็นครั้งแรกเนื่องในโอกาสต้อนรับม.ดูแมร์ ผู้สำเร็จราชการอินโดจีน เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2442 (ขจร ปานะนนท์, 2513: 35)

หลังจากนั้นเพลงดับเรื่องดับพรหมาสตร์ ก็ได้รับความนิยม มีการจัดบรรเลงและขับร้องในโอกาสต่าง ๆ อยู่เสมอ ด้วยความไพเราะของทำนองเพลงและลักษณะของเพลงที่มีลีลาอารมณ์หลากหลายอยู่ในดับนี้

2) สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์กับเพลงตับพรหมศาสตร์

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระดำริแก้ไขกระบวนคอนเสิร์ตให้ร้องบทเป็นเรื่องเดียวกัน ตั้งแต่ต้นจนปลาย เช่น คัดเอาบทละครเรื่องรามเกียรติ์อิเหนา มาปรุงเป็นบทร้องให้เข้ากับเรื่องก็เกิดเป็น “คอนเสิร์ตเรื่อง” เล่นแทนในงานต่างๆ ที่เคยเล่น “คอนเสิร์ต” ความคิดในการนำบทละครมาร้องเป็นเรื่องนี้เกิดแต่ครั้งรัชกาลที่ 3 เรียกว่า “ละครกลาย” ต่อมาในเอกสารครั้งรัชกาลที่ 4 เรียกว่า “ละครร้อง” ที่ปัจจุบันเรียกว่า “เพลงตับ” ซึ่งเข้าทำนองเดียวกันคอนเสิร์ตเรื่อง แต่เหตุที่ผู้คนนิยมคงด้วยการดนตรีและขับร้องนั้น สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศราทรงปรับปรุงให้มีความไพเราะทั้งทางบรรเลงและทางการขับร้อง ตลอดจนการประสานเสียงคนทั่วไปเรียกคอนเสิร์ตเรื่องนี้ว่า “ละครมิด” เพราะได้ฟังแต่เสียงในการดำเนินเรื่องละคร แต่ไม่เห็นตัวละคร” (สุพล วิรุฬห์รักษ์.2543: 217)

3) เนื้อเรื่องย่อ เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมศาสตร์

มนตรี ตราโมท และ วิเชียร กุลตันท (2523) ได้กล่าวถึงเนื้อเรื่องย่อ เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมศาสตร์ ไว้ว่า

จับตั้งแต่กาลสุริยาสงครกันฐานำชาวตายของแสงอาทิตย์กับมังกรกันฐ์ไปทูลอินทรชิตซึ่งกำลังทำพิธีบูชาพรหมาศอยู่ อินทรชิตได้ฟังเรื่องอัมมกมลเช่นนั้นก็โกรธ แต่ขัดด้วยเป็นกระแสน้ำจึงจำใจออกจากโรงราชพิธี สั่งให้รูกาลจัดพลแปลงร่างเป็นเทวดา นางฟ้า สำหรับพ้อนรำ ให้การุณราชแปลงเป็นช้างเอราวัณ ส่วนอินทรชิตแปลงเป็รพระอินทร์ขึ้นทรงพระยาเอราวัณ แล้วยกทัพไปโดยทางอากาศ ครึ่งถึงสนามรบแลเห็นกองทัพพระลักษณตั้งอยู่ จึงสั่งให้พลเทวดา นางฟ้าที่แปลงนั้นพ้อนรำขับร้องขึ้น พระลักษณกับพลลิงได้เห็นก็สำคัญว่าพระอินทร์เสด็จลงมา ต่างก็ตะลึงชมด้วยความเพลินเพลิน อินทรชิตเห็นข้าศึกเสียกลแล้ว จึงแผลงศรพรหมาศไปดุจสายฝน ถูกพระลักษณและพลลิงสลับไปฝ่ายหนุ่มาผู้ไม่ต้องศรตกลงไปสลบอยู่ ครั้นพวกยักษ์มีแก่ข้าศึกแล้ว ต่างก็ให้ร้องยกทัพกลับคืนลงกา

4) บทร้องและทำนองเพลงที่ใช้ในเพลงตับพรหมมาสเตอร์

ทำนองเพลงที่ใช้ในบทร้องเพลงตับพรหมมาสเตอร์มี 19 ทำนองเพลง ดังนี้

บทร้องเพลงตับพรหมมาสเตอร์

เพลงกราวใน

บัดนี้	กาลสุรเสนีมิตักดี
รับสั่งบังคมทศพิศตร	ขุนยักษีรับเหาะระเห็จไป

เพลงมอญรำดาบ

ครั้นถึงโรงราชพิธี	กาลสุรเสนีบังคมไหว้
ทูลว่าพระองค์ทรงชัย	ให้มาทูลข่าวปัจจามิตร
แสงอาทิตย์ฤทธิรอนมังกรกัณฐ์	ไปโรมรันเสียทัพดับจิต
ขอให้พระองค์ทรงฤทธิ	ไปเช่นฆ่าปัจจามิตรให้มรณา

เพลงรื้อรำย

เมื่อนั้น	อินทรีจิตลิตีศักดิ์ยักษา
ได้ยินบอกออกความอัปรา	โกรธลิมเนตรเห็นเสนี
ลุกขึ้นกระเทิบบาทหวาดไหว	เหมไ้อ์กาลสุรยักษี
มาพูดให้เป็นลางกลางพิธี	ชีวิตมึงถึงที่จะบรรลัย
หากคิดนิดเดียวว่ารับสั่ง	จึงหยุดยั้งยกโทษ โปรดให้
ว่าพลางทางทรงศรชัย	คลาไคลออกจากโรงพิธี(ถอน)

เพลงช้างประสานงา

จึงตรัสสั่งรุกการชาญกำแหง	จะเปลี่ยนแปลงกายภูเป็นโกสีย์
จึงให้การณราขอสรี	แปลงอินทรีเป็นคชาเอราวัณ
อันโยธาทั้งหลายให้กลายเพศ	เป็นเทเวศร์สาวสุรางค์นางสวรรค์
ไว้สำหรับขับร่ำระบำบรรพ์	เร่งเตรียมไว้ให้ทันฤกษ์ดี

เพลงฝรั่งควง

บัดนั้น	รุกการประณตบทศรี
ออกมาเกณฑ์กันทันที	คอยเสด็จภูมิรณรงค์

เพลงตระนิมิต

เมื่อนั้น
จึงขึ้นบนแท่นสุวรรณบรรจง

อินทรชิตขึ้นชมสมประสงค์
จำแลงแปลงองค์อสุรา

เพลงชมตลาด

เป็นโกสีย์ทรงเครื่องเรืองอร่าม
จับพระแสงพรหมาสตรียาตรา

ล้วนแก้วแก้วาววามเวหา
เสด็จมาเกษสุวรรณทันใด

เพลงกราวนอก

ขึ้นทรงคอคชาเอราวัณ
ขยายยกโยธาคลาไคล

ทหารแห่ให้สนั่นหวั่นไหว
ลอยคว้างมาในโพยมมาน

เพลงทะแยกลองโยน

ช้างนิมิต
เริงแรงกำแหงหาญ
ผูกเครื่องเรืองทองทอ
ห้อยหุฟุ่จามรี
เครื่องสูงเรียงสามแถว
อภิรมสับขุมสาย
กลองชนะประโคมศึก
แตรสังข์ส่งสำเนียง
สาวสุรางค์นางรำฟ้อน
นักสิทธิ์ฤทธิรงค์

เหมือนไม้ผิดช้างมัววาน
ชาญศึกสู้รู้ทั่วที่
กระวีลทองหล่อทอแสงสี
ปกตระพองทองพรรณราย
ลายกาบแก้วแสงแพรวพราย
บังแทรกอยู่เป็นคู่เคียง
มโหระทึกกึกก้องเสียง
นางจำเรียงเคียงช้างทรง
ดั่งกนิษฐนงนวลระหง
ถือทวนธงลือลอยมา

เพลงกระบอก

ครั้นถึงที่ประจัญบานราญรอน
กับทั้งองค์พระลักษมณ์ทรงศักดิ์ดา
จึงให้หยุดช้างทรงองอาจ
ให้กุมภัณฑ์บรรดาจำแลงตน

เห็นวานรนับแสนแน่นหนา
ยืนรกรัตนาอยู่กลางพล
ลอยเลื่อนเกลื่อนกลาดกลางเวหน
ใส่กลขับราระบำบรรพ์

เพลงแขกอะหวังชั้นเดียว

บัดนั้น	รูปนิมิตฤทธิแรงแข็งขัน
สาวสุรางค์นางฟ้าเทวัญ	บังคมศีลค่านับรับบัญชา

เพลงสร้อยสน

ต่างจับระบำรำฟ้อน	ทอดกรกริดกรายซ้ายขวา
ร่ายเรียงเคียงคมประสมตา	เลี้ยวไล่ไขว่คว้าเป็นท่าทาง
ซ้อนจันทะประเท้าเคล้าคล่อง	เลี้ยวลอดสอดคล้องไปตามหว่าง
วงเวียนเหียนหันกันกาง	เป็นคู่คู่อยู่กลางอัมพร

เพลงกล่อมช้าง

เมื่อนั้น	พระลักษมณ์ผู้ทรงศักดิ์เธอทรงศร
พร้อมพวกพลากร	ดูลำพ่อนบนเมฆา
หมายว่าสุรินทร	สุรอัปสรเธอรรษา
พิศเพลินเจริญตา	ทั้งพลสวาวานรไพร

เพลงกระบอกทอง

เมื่อนั้น	อินทรชิตยินดีจะมีไหน
เห็นข้าศึกเสียเชิงระเรงใจ	จึงจับศรชัยขึ้นบูชา

เพลงเห่เชิดฉิ่ง

พาดสายหมายเขม้นเข่นเขี้ยว	น้าวเหนี่ยวด้วยกำลังองศา
สังเกตลงตรงพระลักษมณ์อนุชา	อสุราก็ลั่นไปทันใด

เพลงร่ายรูด

ลูกศรกระจายดังสายฝน	ตกถูกลิงพลไม่ทันได้
ต้องพระอนุชาเสนาใน	สลบไปไม่เป็นสมประดี

เพลงสิงโลด

บัดนั้น

ยืนทะยานดลโกรธตั้งอัคคี
 เหตุใดไปเข้าข้างพวักยักษ์
 กุจะล้างชีวันให้บรรลัย
 ว่าพลางแผ่นโผนโจนทะยาน
 งามหักคอคชาเอราวัณ

หนุมานไม่ต้องครครี

ชี้หน้าว่าเหวยสหัสสนัย

มาแผลงพลาญพระลักษมณ์ให้ตกขัย

ให้สาใจอินทราใจอาธรรม

ขึ้นตีความุทท้ายคชาอาสัญ

ขึ้นชิงคันศรศักดิ์มฆวาน

เพลงสิงลาน

เมื่อนั้น

ไม่หลีกหลบขบพันประจัญบาน
 หันเหียนเปลี่ยนท่างำศรจ้อง
 ตกกระเด็นไปกับเศียรตรี

อินทรีพิทยุทธไกรใจหาญ

รอนราญผัดผันทันท่วงที่

ตีต้องหนุมานชาญชัยศรี

สลับพัวอยู่กับที่ยุทธนา

เพลงกราวรำพม่า

มีชัยไพรพิณาสลีน

โยธีสุมคะเนเฮฮา

อสุรินทร์สรวลสันต์हरषา

คินเข้าลงกาธานี

(สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5. การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร

5.1 การขับร้องประกอบการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร

ในการขับร้องประกอบการแสดงโขนผู้ขับร้องควรมีความรู้ความเข้าใจทั้งในเรื่องการขับร้องและความสัมพันธ์ของการขับร้องและการบรรเลงประกอบการแสดงเพื่อที่จะสามารถขับร้องได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยทักษะการขับร้องที่แม่นยำสอดคล้องกับดนตรีและทำร่ำตลอดจนสมบูรณ์พร้อม ดังเช่น มนตรี ตราโมท (2523) ที่ได้ให้ความหมายของการขับร้องไว้อย่างสอดคล้องไว้ดังนี้ ในการบรรเลงและขับร้องประกอบกับมหรสพต่าง ๆ นั้น นอกจากเราจะใช้เครื่องบรรเลงให้ถูกต้องแล้ว เรายังจะทำไปตามความพอใจไม่ได้จะต้องนึกถึงการแสดงที่ประกอบกันนั้นด้วย จะต้องรักษาแนวให้เรียบร้อย ขับร้องให้ต้องลักษณะของเพลง ทั้งนี้ต้องอาศัยความสังเกตของผู้บรรเลงและขับร้อง

นอกจากนั้นในการขับร้องประกอบการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร ผู้ขับร้องควรมีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักวิชาการและวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงโขนชุดนั้น ดังเช่น ห้วม ประสิทธิ์กุล (2529: 231) ที่ได้กล่าวว่า การร้องโขน คนที่เป็นต้นบทควรที่จะรู้จักชื่อตัวโขน เพราะการร้องให้จำถ้ารู้จักตัวก็จะช่วยให้สะดวกในการบรรจุเพลง เพราะการบรรจุเพลงสำหรับตัวว่าต้องให้เหมาะสมกับตัวนั้น ๆ ตัวใดออกจะต้องร้องเพลงอะไร ต้องหาเพลงได้ทันก่อนที่บทจะบอก เมื่อบทบอกให้ร้องก็ร้องได้ทันท่วงที การร้องก็เหมือนตัวละครมีตัวเจ้าเมืองเรียกว่าชั้นสูง รองลงมาก็อำมาตย์ผู้ใหญ่ผู้น้อย เสนาน้อยใหญ่ เพลงไทยที่ใช้ในการขับร้องก็มีตำแหน่งชั้นสูงต่ำสลับกันตามอันดับ เช่นเดียวกับตัวละคร

1) ศัพท์สังคิตที่ใช้ในการร้องเพลงดับเรื่อง “ดับพรหมาสูตร”

ศัพท์สังคิต หมายถึง คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการร้องและดนตรี ที่ผู้เป็นนักร้องและนักดนตรีควรทราบและเข้าใจ ทั้งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนเข้าใจได้โดยง่ายและการร้องมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (มนตรี ตราโมท. 2507: 3-13)

ศัพท์สังคิตที่ใช้ในการร้องเพลงดับเรื่อง “ดับพรหมาสูตร” ได้แก่

- ขับ
- เพลง
- ดับ
- ดับเพลง
- ดับเรื่อง
- ท่อน

- ทำนอง
- เพี้ยน
- รับ
- ส่ง
- สำเนียง
- เสียง
- เอื้อน
- ร้องรับ
- รื้อ
- ครั้น
- กระทบ
- ร้องเคล้า
- จังหวะฉิ่ง
- ชั้นเดียว
- สองชั้น
- ลำลอง

ขับ คือการเปล่งเสียงออกไปอย่างเดียวกับการร้อง แต่การขับมักใช้ทำนองที่มีความยาวไม่แน่นอน การเดินทำนองเป็นเพียงแนวทางเท่านั้นและถือถ้อยคำเป็นสำคัญ ทำนองต้องโน้มเข้าหาถ้อยคำ เช่นขับเสภา เป็นต้น การขับการร้องมีวิธีการที่คล้ายคลึงกันและมักจะระคนปนกันอยู่ จึงมักจะเรียกรวมๆกันว่า “ขับร้อง”

เพลง หมายถึงทำนองที่ผู้ประดิษฐ์ได้เรียบเรียงไว้ตามหลักวิชาการดนตรีและคีตศิลป์ไทยอันประกอบด้วยประโยค และสัมผัส

ตับ หมายถึงเพลงหลายๆเพลงนำมารวบรวมขับร้องและบรรเลงติดต่อกันไป ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 อย่างคือ ตับเพลง และ ตับเรื่อง

ตับเพลง คือ เพลงที่ติดต่อกันหลายๆเพลง มีอัตราและประเภทเป็นอย่างเดียวกัน สำเนียงและทำนองติดต่อกลมหลิกัน ส่วนบทร้องจะเป็นเรื่องเดียวกันหรือไม่ก็ได้ ไม่ได้เป็นข้อสำคัญ เช่น เพลงตับลมพัดชายเขา ตับตันเพลงฉิ่ง

ตับเรื่อง ได้แก่ เพลงขับร้องที่นำมาเรียบเรียงติดต่อกันขึ้น มีบทร้องไปตามอัตราหรือคนละอัตราก็ได้ หรือมีเสียงติดต่อไม่สั้จะกลมหลิกัน ไม่ถือเป็นข้อสำคัญ เช่น ตับนางลอย ตับพรหมศาสตร์ เป็นต้น

ท่อน คือ การกำหนด ส่วนใหญ่ส่วนหนึ่งๆ ซึ่งแบ่งออกจากเพลงทั้งหมด

ทำนอง ได้แก่เสียงสูง ต่ำ สั้น ยาว ที่สลับกันไปมา ทำให้เกิดบทเพลงสำเนียงชนิดต่าง ๆ

เพี้ยน คือเสียงที่ไม่ตรงกับระดับที่ถูกต้อง

รับ หมายถึง การบรรเลงที่รับช่วงมาจากอีกฝ่ายหนึ่งแต่ถ้าเป็นการบรรเลงรับช่วงจากการร้องจะต้องเป็นเพลงเดียวกัน

ส่ง หมายถึง การบรรเลงระหว่างผู้ที่จะหมดหน้าที่ กับผู้มีหน้าที่ต่อไปและผู้ที่ยังหมดหน้าที่นั้นหาวิธีให้ความสะดวกแก่ผู้ที่มีหน้าที่รับช่วงบางทีก็ส่งลำเข้าไปในเขตที่รับช่วง อีกนัยหนึ่งหมายถึง การร้องให้ดนตรีรับแต่โดยมาก เรียกว่า ร้องส่ง

สำเนียง ได้แก่กระแสของทำนองที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่า เป็นอารมณ์อย่างไรหรือภาษาใด

เสียง หมายถึง ธรรมชาติชนิดหนึ่งซึ่งเกิดจากการสั่นสะเทือน โดยมีอากาศเป็นสื่อ โดยทำให้เกิดความรู้สึกได้ทางโสตประสาท

เอื้อน มีความหมายใช้ได้ทั้งทางการดนตรี และขับร้อง สำหรับดนตรี หมายถึงการทำทำนองเพลงให้เลื่อนไหลต่อกันไปโดยไม่ขาดเสียง สำหรับการร้อง หมายถึง การทำทำนองโดยเสียงเปล่า คือปราศจากถ้อยคำอันใด โดยปกติการทำเสียงเปล่าที่เรียกว่าเอื้อน ของไทยมักทำเสียง สระเออ

ร้องรับ การร้องและบรรเลงรับกัน คือ ร้องท่อนหนึ่งแล้วดนตรีจึงบรรเลงรับ

รื้อ เป็นทำนองร้องอย่างหนึ่งที่ใช้ในตอนขึ้นต้นของเพลงร้าย ซึ่งมีเอื้อนและทอดเสียงให้ภาคภูมิใช้ในเหตุการณ์ที่สำคัญ และตัวละครสำคัญเท่านั้นเช่น เพลงรื้อร้าย ได้กล่าวถึงอินทรีชนิดที่กำลังโกรธ กาลสุร ที่นำข่าวการตายของแสงอาทิตย์ ไปทูลขณะที่ยังอินทรีกำลังทำพิธีบูชาพรพราหมณ์

ครั้น เป็นวิธีที่ทำให้เสียงสะดุดสะเทือนเพื่อความไพเราะเหมาะสมกับทำนองเพลงบางตอน

กระทบ เสียงสะดุดสะเทือนคล้ายกับครั้น แต่มีลักษณะความถี่ ห่างกว่าครั้น เพื่อให้ทำบทเพลงตอนหนึ่งตอนใดเกิดความไพเราะยิ่งขึ้น

ร้องเคล้า การร้องกับดนตรีเช่นเดียวกัน และเพลงที่ขับร้องกับดนตรีก็เป็นเพลงเช่นเดียวกัน ต่างกันแต่ว่าต่างก็ดำเนินไป ในทางของตน ร้องดำเนินไปทางร้อง และดนตรี ก็ดำเนินไปทางของดนตรี เพียงแต่ทำให้รวมเพลงและจังหวะกับระดับเสียงเดียวกันเท่านั้น

จังหวะฉิ่ง เป็นจังหวะทั่วไปนั่นเอง แต่จะใช้จังหวะถี่ห่างอย่างไรก็ไปตามประเภทของเพลงนั้นๆ ตามธรรมดาโดยมากฉิ่งใช้ตีสลับกันไป โดยตีฉิ่งทีหนึ่ง ฉับทีหนึ่ง ฉิ่งเป็นจังหวะเบา ฉับเป็นจังหวะหนัก นอกจากเพลงพิเศษ ซึ่งตีแต่ฉิ่งเฉยๆ หรือฉิ่ง 2 ที ฉับ 1 ที

ชั้นเดียวเป็นชื่อของอัตราจังหวะและหน้าทับของเพลงที่มีจังหวะค่อยข้างเร็ว และประโยคสั้นๆ ความยาวและหน้าทับในอัตราชั้นเดียว ถ้าเป็นประเภทสองไม้ ก็เทียบเท่าโน้ตสากลในจังหวะ 2/4 จำนวน 1 ห้อง ถ้าเป็นประเภทปรบไกวก็เทียบเท่าโน้ตสากลในจังหวะ 2/4 จำนวน 2 ห้องยาวออกมา เท่าหนึ่ง

สองชั้น เป็นชื่ออัตราของหน้าทับ และเพลงซึ่งมีประโยคยาว และมีความเร็วช้าในระดับปานกลาง ความหมายของหน้าทับเทียบเท่ากับโน้ตสากลจังหวะ 2/4 ถ้าประเภทสองไม้ก็เป็นจำนวน 2 ห้อง ถ้าเป็นประเภทปรบไม้ได้ 4 ห้อง

ลำลอง แปลว่า อิสระ เพราะเป็นการร้องและบรรเลงที่ดำเนินไปพร้อมๆกัน ที่เรียกว่าลำลองนี้จึงเป็นการดำเนินไปโดยอิสระ คือต่างคนต่างกระทำ การร้องก็ร้องไปเพลงหนึ่ง คนตรีก็บรรเลงไปอีกเพลงหนึ่งเป็นคนละเพลง เพียงแต่จะให้มีความเร็วช้าเท่ากันเท่านั้นเพลงตัวอย่างที่ร้องประกอบดนตรีประเภทนี้ ได้แก่ เพลงเห่เชิดฉิ่งและปี่พาทย์บรรเลงเพลงเชิดฉิ่ง

5.2 ทักษะที่ใช้ในการขับร้องเพลงดับพรหมศาสตร์

5.2.1 การออกเสียงเอื้อน ในการขับร้องเพลงดับพรหมศาสตร์ผู้ขับร้องมีการใช้ทักษะพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อช่วย ในการขับร้องที่ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมได้ ทักษะพื้นฐานในการขับร้องเพลงดับพรหมศาสตร์ มีดังนี้ได้แก่ เออ เอย เฮอ เฮย อือ ฮือ

ท้วม ประสิทธิกุล (2529) ได้กล่าวถึง วิธีการปฏิบัติทักษะการขับร้องขั้นพื้นฐานไว้

ดังนี้

- 1) วิธีทำเสียงเออ แปลงเสียงถึงเสียงมาตรฐานใช้กำลัง น้ำหนักเสียง ลึกเพียงโคนลิ้น บังคับคอให้แข็ง เมื่อรู้สึกว่าน้ำหนักเสียงมาอยู่ที่คอแล้ว ยกโคนลิ้นขึ้นเล็กน้อย พอให้คอโปร่ง แล้วเปล่งกระแสเสียงออกตรงเออ ให้ดังอยู่ในระดับเดียวอย่างสม่ำเสมอเรื่อย ๆ ไป มากน้อย แล้วแต่ความพอเหมาะพอดีของทำนองเพลงตามประเภท
- 2) วิธีทำเสียงเอย
จงเปล่งกระแสเสียงให้ดังตรงเสียงมาตรฐานบังคับเสียงหนักที่คอเผยปากขึ้นเล็กน้อย ยกโคนลิ้นขึ้นเล็กน้อยพอให้คอโปร่ง ใช้กำลังเสียงระดับเดียวเรื่อย ๆ แล้วเน้นแก้มกับคางให้ขยับแล้วค่อย ๆ กดปลายลิ้นลงและหลังพินล่าง แบะปากเล็กน้อยแล้วค่อย ๆ ลดคางลงช้า ๆ แปลงเสียงเรื่อย ๆ จนสุดเสียง
- 3) วิธีทำเสียงอือ
จงตั้งเสียงให้ตรงเสียงมาตรฐานให้กำลังน้ำหนักเสียงให้ดังมากน้อยเผยปากเล็กน้อย ระหว่างที่เปล่งเสียงออกนั้น บังคับคางไว้อย่าให้เคลื่อนไปมา ยกโคนลิ้นขึ้นพอให้คอโปร่ง แล้วเปล่งเสียงออกตรงคอให้แรงเมื่อรู้สึกว่เสียงมาหนักที่คอแล้วค่อย ๆ เลื่อนน้ำหนักเสียงให้มาอยู่ที่เพดานเมื่อรู้สึกว่ น้ำหนักลมมาอยู่ที่เพดานแล้วค่อย ๆ บังคับลมให้มาอยู่ที่จมูกแล้วเผยปากเปล่งเสียงออกสองทางพร้อมกันทางจมูกมาก ทางปากให้น้อยหน่อย

4) วิธีทำเสียงเอ๋อ

จงเปล่งประสมเสียงออกให้น้ำหนักที่ค่อนมาหน่อย เหยอปากขึ้นเล็กน้อยพองาม ยกโคนลิ้นน้อยพองาม ยกโคนลิ้นขึ้นเล็กน้อยพอให้คอโปร่ง แล้วค่อยๆ ขยับคางขึ้น เลื่อนเสียงจากคอมาที่จมูกอีกครั้งหนึ่ง ให้แรงและนานมากกว่า คือ ระบายเสียงออกยาว ๆ บังคับกำลังเสียงให้อยู่ในระดับสม่ำเสมอเรื่อยไปจนพอแก่ความต้องการ

5) วิธีทำเสียง เฮอ ฮือ

จงเปล่งเสียงออกตรงคอ ให้แรงมาก่อนแล้วบังคับให้เสียงเลื่อนมาหนักที่เพดานกับจมูก พร้อมกันเหยอปากขึ้นเล็กน้อย บังคับให้ดังแล้วเปล่งเสียงให้ดังระดับเดียวเรื่อย ๆ ใช้กำลังแรงมากหน่อย เพราะจะต้องใช้เสียงสองทาง เสียงเฮอจะใช้กำลังทางปากจะต้องเหยอปากให้เสียงผ่านทางปากมากกว่าทางจมูกเล็กน้อยยกคางขึ้นนิดหน่อย ส่วนเสียงฮือ ต้องใช้กำลังน้ำหนักมากหน่อยเพราะใช้เสียงทางจมูกมากกว่าทางปาก ทำให้หนักแรงเพราะปากจะเหยอมากไม่ได้และไม่ต้องยกคางแล้วเปล่งเสียงให้แรงที่จมูกเรื่อย ๆ

6) วิธีทำเสียงหือ

ใช้กำลังเสียงที่จมูกแรงมากหน่อยเหยอริมฝีปากนิดหน่อย เหยอริมฝีปากนิดหน่อย ไม่ขยับคางแล้วเปล่งกระแสเสียงออกเพียงผิว ๆ เสียงอย่างอ่อนหวานค่อย ๆ ผ่อนเสียงออกช้า ๆ พร้อมกับผันขึ้นทางสูง การเปล่งเสียงทางสูงนี้ จะต้องทำนานหน่อยเมื่อจวนจะสุดของเสียงต้องค่อย ๆ ลดกำลังเสียงลงทีละน้อย ๆ

5.2.2 การออกเสียงคำร้อง

ในการขับร้องเพลงไทยไม่ว่าจะเป็นการขับร้องประกอบการแสดงหรือการขับร้องส่งกับวงดนตรีนั้น บทร้องเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้ขับร้องพึงปฏิบัติอย่างระมัดระวังบน กล่าวคือ เนื่องด้วยบทร้องที่นำมาใช้ในการขับร้องเพลงไทยมีความผูกพันกับหลักการทางภาษาและวรรณศิลป์อย่างแยกจากกันได้ยาก อาทิ ฉันทลักษณ์ ความหมายคำร้อง การออกเสียงคำแต่ละคำที่มีวิธีออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดที่ต่างต่างกัน หากผู้ขับร้องสามารถขับร้องได้ถูกต้องตามหลักการทางภาษาไทยแล้ว ย่อมทำให้บทร้องในเพลงนั้นสื่อความหมายได้ถูกต้องและนำไปสู่การสื่ออารมณ์ในบทเพลงได้อย่างเหมาะสม

จากประเด็นดังกล่าวมีความสอดคล้องทวุม ประสิทธิกุล (2529: 229) ที่ได้กล่าวว่าการขับร้องเพลงไทยต้องใช้อักขระถ้อยคำให้ถูกต้องเพราะการขับร้องเพลงไทยมักร้องเป็นเรื่องติดต่อกันถ้าร้องไม่ชัดเจน คือ ใช้อักขระไม่ถูกต้องอาจผิดความหมายไปได้หรือฟังไม่รู้เรื่องเอาเลยก็เป็นได้ เรียกว่าไม่ดี เช่นเดียวกับสุชาติ ใส่วร (2553: 31) ที่ได้กล่าวถึงการออกเสียงคำร้องไว้ว่า การออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ชัดเจนเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้ขับร้องจำเป็นต้องปฏิบัติได้อย่างถูกต้องทั้งการออกเสียงเอื้อนและคำร้อง เพื่อให้เกิดความชัดเจนตรงตามความหมายของบทเพลงแต่ละเพลง

ดังนั้นการออกเสียงคำร้องที่ถูกต้องจึงเป็นทักษะการขับร้องขั้นพื้นฐานที่ผู้ขับร้องควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของหลักการปฏิบัติที่ถูกต้องประกอบกับการฝึกฝนจากการฟัง รับรู้และปฏิบัติจากตัวอย่างและการเรียนรู้ภายในตัวผู้ขับร้องเพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพในการขับร้องสูงสุด

5.2.3 การขับร้องเดี่ยวและหมู่

ในการขับร้องประกอบการแสดงโขน ตอน ศีกพรหมาสูตร เป็นรูปแบบการขับร้องเพลงไทยที่มีความแตกต่างจากการขับร้องประเภทอื่น ๆ โดยมีวิธีรูปแบบ การขับร้องทั้งการร้องเดี่ยว(คนเดียว) และการขับร้องหมู่ ทวุม ประสิทธิกุลได้กล่าวถึงการขับร้องเดี่ยวและหมู่ไว้ดังนี้

การร้องเดี่ยว

การร้องเดี่ยวต้องมีเทคนิค ต้องมีความสามารถ ใช้ความประณีต ในความรู้สึกและเน้นให้เห็นเป็นจริงเป็นจัง ผู้ร้องจะต้องใช้ความสามารถโดยใช้วิธี เช่น กลเม็ด พลิกเพลงหรือวิธีอื่นใดที่จะสามารถโน้มน้าวจิตใจให้เกิดอารมณ์เคลิบเคลิ้ม หวันไหว ใช้วิธีต่าง ๆ สอดแทรกให้เหมาะสมกลมกลืน คือ ประดับแต่งให้เกิดความไพเราะให้เกิดความหวานขึ้นในใจได้ เป็นต้นว่าสอดแทรกด้วยการครั้น ปริบ โปย โหยหวาน ลงไปให้เกิดความไพเราะขึ้นไปอีกและมีความกล่าหาญ แม่นยำทุกอย่างในวิชาของตนดังนี้จึงควรเป็นผู้ที่จะร้องเดี่ยวไหวได้

การร้องหมู่

หมายถึง ร้องหลายคนพร้อม ๆ กัน เช่น เพลงอวยพรหรืออื่นใดที่จะร้องเป็นหมู่พร้อม ๆ กันไม่ต้องใช้กลเม็ดพลิกแพลงแต่อย่างใดสำคัญที่สุดก็คือต้องการความชัดเจนมากกว่าอย่างอื่นเพราะถ้อยคำทุกคำเป็นการอวยชัยให้พร มีความหมายเฉพาะแต่ละงาน ฉะนั้นจึงไม่ควรจะร้องให้พลิกแพลง ต้องร้องตรง ๆ และให้ชัดเจน พร้อมเพรียง ต้องพยายามบังคับเสียงให้อยู่ในระดับสม่ำเสมอโดยตลอด อีกอย่างหนึ่งการร้องนั้น ถ้าร้องมากคนการที่จะให้พร้อมกันเป็นการยาก ควรมีต้นบทเป็นผู้ขึ้นในวรรคแรก เช่นเดียวกับร้องละครจะต้องแม่นยำคน

ต้นบท

ผู้ที่เป็นต้นบท ต้องเป็นที่ไวใจได้ คือ มีความกล้าหาญ แม่นยำ ร้องดี มีสมาธิมั่นคง แม่น จังหวะ แม่นเสียง แม่นเพลง มีความฉลาดไหวพริบ มีท่วงที่ร้องได้ไพเราะ

ลูกคู่

ส่วนลูกคู่ หมายถึง เป็นผู้ช่วย คือ คอยช่วยรับเมื่อต้นบทเตรียมตัวจะขึ้นบทใหม่ ตอนนี้ลูกคู่จะต้องร้องให้จนหมดวรรคสองแล้วต้นบทก็ร้องในวรรคหนึ่งอีก ทำดังนี้ทุกบทและทุกครั้ง ต้องระวังอย่างให้เสียงเหลื่อมกัน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดการสอน

นิภาภา โสภาสัมฤทธิ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนสำหรับการเรียนจะเข้พื้นฐานของผู้ศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ พบว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.56 / 83.05 ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ 80/80 ก่อนและหลังจากใช้ชุดการสอนนี้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องจะเข้พื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการทดสอบทักษะการเล่นจะเข้ นักศึกษาปฏิบัติได้คะแนน 85.05 % ซึ่งมากกว่าที่กำหนดไว้ที่ 82 % และพบว่านักศึกษามีทัศนคติ ที่ดีต่อชุดการสอนนี้อีกด้วย

จันทนา คชประเสริฐ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงพื้นเมืองภาคกลาง เรื่อง เพลงเทพทอง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.01/85.82 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนตัวอย่างประชากรที่เรียนด้วยชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงพื้นเมืองภาคกลางเรื่องเพลงเทพทอง มีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลคะแนนทักษะการขับร้องเพลงเทพทองมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.21 เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง คือ ผลการประเมินด้านทักษะการขับร้องมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

สมจิตร คำอัน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ชุดการสอนสำหรับ ฝึกทักษะการเล่นเครื่องสายไทย สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเครื่องสายไทย ซอด้วง ซออู้ จะเข้ และขิม ในวิชาทักษะดนตรีไทย (ศ 028) พบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 95.95/78.29 คะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีทัศนคติอยู่ในช่วงคะแนน 3.03 - 3.90 จาก 5 คะแนน

กุมารี สุวรรณสิงห์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ชุดการสอนสำหรับสอนเป่าขลุ่ยในวิชาดนตรีไทย (ศ 029) สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของ ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 83.56/83.73 หลังจากที่ใช้ชุดการสอนนี้แล้ว ผู้เรียนมีความรู้ด้านการเป่าขลุ่ยเพิ่มขึ้น ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยผู้วิจัยแนะนำว่าควรใช้ชุดการสอน ในการสอนเป่าขลุ่ยกับผู้เรียนในระดับชั้นอื่นๆ ด้วย

เยาวภา สิงห์ทอง (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการใช้ชุดการสอนสำหรับการสอนเป่าขลุ่ยเพียงออ ในสาขาดนตรีไทย วิชาดุริยางค์ไทย 1219 (ขลุ่ย 1) สำหรับ ผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 พบว่าคะแนน ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมีทักษะในการเป่าขลุ่ย 83.17 % ซึ่งสูงกว่าที่ กำหนดไว้ ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 82.96/83.17 ผู้วิจัยยังเสนอแนะอีกว่าชุดการสอนทำให้ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเป่าขลุ่ยได้ดีขึ้น

เกษม รักษาเคน (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเรียนเครื่องเป่าลมไม้ของสถาบันราชภัฏในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การสอนควรเริ่มจากง่ายไปหายาก ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกปฏิบัติ จริง ผู้เรียนมีอิสระและมีส่วนร่วมในการเรียน นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเรียนการสอนโดยใช้วิดีโอ สไลด์ และ แผนภูมิ มีความสำคัญน้อยกว่าการเรียนรู้โดยใช้เครื่องดนตรีจริง

สมชาย เอี่ยมบางยูง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการสอน ดนตรีไทยที่สนับสนุนโดยมูลนิธิ หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปะบรรเลง) พบว่า จุดประสงค์ของการตั้งชมรมนี้ เพื่อสอนผู้ที่มีความสนใจด้าน ดนตรีไทยและจัดการแสดง ในโอกาสที่สำคัญ การสอนจะใช้หลายวิธีผสมผสานกัน เช่น บรรยาย สาธิต การแสดงภาคสนาม เป็นต้น ในการเรียนการสอนจะไม่ใช้การลงโทษ แต่จะชมเชยเมื่อผู้เรียนทำได้ดี และ ปลุกฝังศีลธรรม จริยธรรมควบคู่ไปกับการสอนดนตรีด้วย

นิรัตน์ เล็กสราวุธ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง เครื่องดนตรีไทยในวงมโหรีเครื่องคู่ ผ่านทักษะการฟัง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.69/89.99 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องเครื่องดนตรีไทยในวงมโหรีเครื่องคู่ ผ่านทักษะการฟัง มีพัฒนาการด้านความรู้ความ เข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน

วัชรินทร์ยา สามสี (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ชุดการสอนเรื่องเพลงภาษา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนเรื่องเพลงภาษา มีประสิทธิภาพ 90.36/84.72 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนตัวอย่างประชากรที่เรียนด้วยชุดการ สอนเรื่องเพลงภาษา มีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการทดสอบเรียนก่อนเรียนกับ การทดสอบหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การเรียนการสอนดนตรีไทยให้ประสบผลสำเร็จและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นนั้น ผู้สอนควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เรียนรู้จากเรื่องง่ายไปหายาก ควรเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และที่สำคัญควรมีสื่อการสอนที่เหมาะสม โดยเฉพาะชุดการสอนเป็นสื่อวัตกรรมการอีกประเภทหนึ่งที่ผู้วิจัยศึกษา ค้นคว้า ปรับปรุงและพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพแล้วนำมาใช้กับผู้เรียน ซึ่งผลปรากฏว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางด้าน การขับร้องเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนขับร้องด้วยชุดการสอนอีกด้วย

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในระดับอุดมศึกษา

ในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอันเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางวิชาชีพของผู้เรียนโดยเฉพาะ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในระดับอุดมศึกษาที่ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิด ปฏิบัติ และเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองในการเรียนด้วยจากประเด็นดังกล่าวนี้ ความสอดคล้องกับสุชาดา โสวัตร (2553) ที่ได้กล่าวถึง ผู้เรียนในปัจจุบันและเป็นวิธีการเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้โดยตรง คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองโดยการวิเคราะห์การขับร้องของตนเองและพิจารณาถึงปัญหาในการขับร้องของตนตลอดจนหาแนวทางในการแก้ไขอยู่เสมอในการเรียนการสอน โดยผู้สอนควรสร้างกิจกรรมหรือสื่อในการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ ประเมินศักยภาพในการขับร้องของตนเองร่วมกันในชั้นเรียนกับเพื่อนร่วมชั้นและรู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการประเมินซึ่งกันและกันกิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะเป็นการพัฒนาการคิด วิเคราะห์ เพื่อพัฒนาของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะทางสังคมในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ผู้สอนควรวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดในการจัดการเรียนรู้เพื่อพิจารณาหาแนวทางแก้ไขเพื่อสร้างเสริมให้คุณภาพในการจัดการเรียนการสอนดีขึ้นหรือหาแนวทางที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น เช่น การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน การฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตัวเองจากการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เป็นต้น อีกประการหนึ่งในการสอนขับร้องเพลงไทยในระดับอุดมศึกษา ผู้สอนควรเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยสื่อต่าง ๆ ที่มีช่วยพัฒนาทักษะทางการขับร้องและสอดประสานไปพร้อมกันได้ ดังเช่นกรรณก พันธ์ไพศาล(2550) ที่ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องว่า การพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนขับร้อง ผู้สอนจะต้องศึกษาเนื้อหาวิชาอย่างละเอียด คิดวิธีการสอน การนำสื่อมาใช้ประกอบการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การสร้างชุดการสอนฝึกปฏิบัติการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลป์ไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาเอกสาร เรื่อง การสร้างสื่อวีดิทัศน์การสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสตร์
2. เพื่อสร้างสื่อวีดิทัศน์ฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสตร์ เพื่อใช้เป็นชุดการสอนสำหรับรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2 ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชา ศักศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) อันมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การสังเคราะห์ข้อมูล
6. การสรุปผลข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การขับร้องประกอบการแสดงโขน โดยมีการขับร้องประกอบการแสดงโขน ชุด “ศึกพรหมาสตร์” เป็นกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอนฝึกปฏิบัติ การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะ สาขา ศักศิลป์ไทย โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงโดยคำนึงถึงความต้องการและจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดเรียนการสอนและสอดคล้องกับหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชา ศักศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในกลุ่มวิชาเฉพาะ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นรากฐานในการพัฒนาชุดการสอนโดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) แบบวิเคราะห์เอกสาร (ใช้ในการรวบรวมข้อมูล)

คือ แบบวิเคราะห์เอกสารที่ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมและนำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างชุดการสอนที่สอดคล้องกับหลักการทางวิชาการและวิชาชีพ โดยมีรูปแบบที่สามารถจัดประเภทของข้อมูลจากเอกสารแต่ละแหล่งตามแนวทางกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

- แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน
- หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- การสอนดนตรีและขับร้อง
- เพลงขับพรหมศาสตร์
- การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่างตารางวิเคราะห์เอกสาร (ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง)

กรอบแนวคิด เอกสาร	1	2	3	4	5	6
	ชุดการสอน	หลักสูตรศิลปบัณฑิตฯ	การสอนดนตรีและขับร้อง	เพลงขับพรหมศาสตร์	การขับร้องโขนชุด ศักดิ์พรหมศาสตร์	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
หนังสือ						
งานวิจัย						
สื่อและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง						
แนวคิดที่สรุปได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ						

2) แบบวิเคราะห์เอกสาร (ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบวิเคราะห์เอกสารเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการสร้างชุดการสอนฝึกปฏิบัติการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียน การสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลป์ไทย โดยพัฒนาขึ้นจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎี การขับร้อง และการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทย(ตามแนวทางของครูท้วม ประสิทธิ์กุล) อันมีรายละเอียด ดังนี้

1) แนวคิดด้านทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการขับร้อง

- 1.1) การออกเสียงเอื้อน
- 1.2) การออกเสียงคำร้อง
- 1.3) การขับร้องเดี่ยวและหมู่

นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้นำแนวคิดในด้านเทคนิคและวิธีการขับร้องโขน จากประสบการณ์ตรงทางด้านวิชาชีพคีตศิลป์ไทยของผู้วิจัยมาเป็นแนวคิดในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ได้แก่ การพัฒนาโสตประสาทของผู้เรียนจากการฟังและปฏิบัติ การเรียนรู้ความหมายและอารมณ์เพลง การฝึกปฏิบัติซ้ำจนเกิดความชำนาญและคล่องตัว เป็นต้น

ตัวอย่างตารางวิเคราะห์ทักษะที่ผู้ขับร้องจะได้เรียนรู้จากการปฏิบัติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน
ส่วนที่ 1 (เฉพาะการขับร้อง)

พัฒนาทักษะการขับร้อง รูปแบบชุดการสอน	1	2	3	4	5
	พัฒนาโสตประสาท	การออกเสียงเอื้อน และคำร้อง	การร้องเดี่ยวและหมู่ (ต้นบท/ลูกคู่)	อารมณ์เพลง	การขับร้องร่วมกับ วงดนตรี
1 เพลง.....					
2 เพลง.....					
3 เพลง.....					
4 เพลง.....					
5 เพลง.....					
6 เพลง.....					
7 เพลง.....					
8 เพลง.....					
9 เพลง.....					
10 เพลง.....					
11 เพลง.....					
12 เพลง.....					
13 เพลง.....					
14 เพลง.....					
15 เพลง.....					
16 เพลง.....					
17 เพลง.....					
18 เพลง.....					
19 เพลง.....					

ตัวอย่างตารางวิเคราะห์ทักษะที่ผู้ขับร้องจะได้เรียนรู้จากการปฏิบัติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน

ส่วนที่ 1 (การขับร้องร่วมกับวงดนตรี)

พัฒนาทักษะการขับร้อง รูปแบบชุดการสอน	1	2	3	4	5
	พัฒนาโสตประสาท	การออกเสียงเอื้อน และคำร้อง	การร้องเดี่ยวและหมู่ (ต้นบท/ลูกคู่)	อารมณ์เพลง	การขับร้องร่วมกับ วงดนตรี
1 เพลง.....					
2 เพลง.....					
3 เพลง.....					
4 เพลง.....					
5 เพลง.....					
6 เพลง.....					
7 เพลง.....					
8 เพลง.....					
9 เพลง.....					
10 เพลง.....					
11 เพลง.....					
12 เพลง.....					
13 เพลง.....					
14 เพลง.....					
15 เพลง.....					
16 เพลง.....					
17 เพลง.....					
18 เพลง.....					
19 เพลง.....					

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งประเภทของแหล่งข้อมูลออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1 ข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาศิลปศึกษาไทย

3.3 ข้อมูลจากสื่อ และแถบบันทึกเสียงที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างข้อสรุปเชิงอุปนัย (Inductive) (สุภางค์ จันทวานิช, 2549) และนำข้อมูลมาที่ได้จากการวิเคราะห์มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน

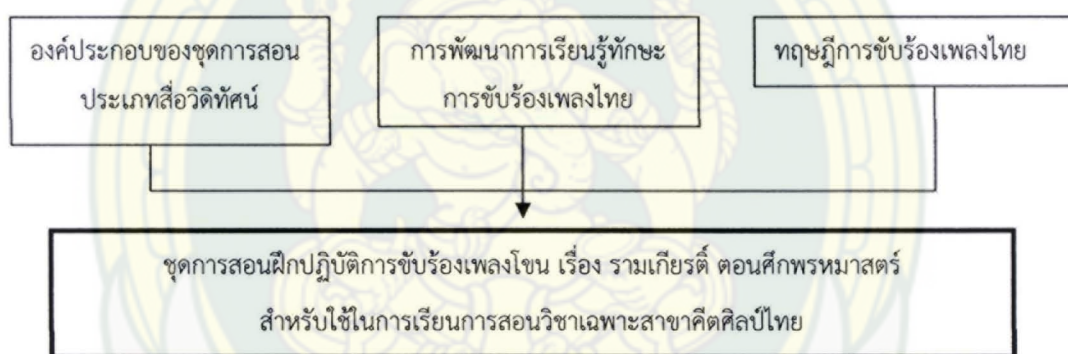
นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้นำแนวคิดด้านหลักการขับร้องเพลงไทยและการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยมาใช้ในการวิเคราะห์ร่วมกันด้วย โดยยึดแนวทางทฤษฎีการขับร้องอันเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติทักษะการขับร้องตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน(บุคลิกภาพ, การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง, การเน้น, การพัฒนาโสตประสาท)ของครูท้วม ประสิทธิ์กุล โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนร่วมกับแนวคิดการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนอันนำไปสู่คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนที่ดีขึ้นได้

5. การสังเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาชุดการสอนฝึกปฏิบัติการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลป์ไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ทำการวิเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาเป็นชุดการสอนที่มีโครงสร้างและเนื้อหาสาระตลอดจนคล้องกับความต้องการของรายวิชา ผู้เรียน ผู้สอน และหลักการในการพัฒนาสื่อการสอนที่ถูกต้อง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้างสื่อวิทัศน์ ดังนี้

- โปรแกรมบันทึกเสียง ได้แก่ โปรแกรม Cubase 4 และ โปรแกรม Adobe Audition
- โปรแกรม VCD window 2007 Live Movie Maker และ โปรแกรม Nero Vision 4

แนวทางการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชุดการสอนสามารถสรุปได้ดังแผนภาพ ดังนี้

6. การสรุปผลข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยพัฒนาชุดการสอนชุดการสอนฝึกปฏิบัติการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลป์ไทย(ฉบับร่าง) เรียบร้อยแล้วในขั้นต่อไป ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเพื่อแก้ไขและปรับปรุงชุดการสอน เพื่อสรุปผลการวิจัยเป็นรูปเล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์ พร้อม DVD ชุดการสอน

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเอกสาร เรื่อง การสร้างสื่อวีดิทัศน์การสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพพรหมาสตร์ และสร้างสื่อวีดิทัศน์ฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพพรหมาสตร์ เพื่อใช้เป็นชุดการสอนสำหรับรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2 ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาสาระในการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน

- 1.1 ความหมายของชุดการสอน
- 1.2 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 1.3 ความหมายและความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์ต่อการจัดการเรียนการสอน
- 1.4 แนวคิดและหลักการของชุดการสอน
- 1.5 องค์ประกอบของชุดการสอน
- 1.6 ประเภทของชุดการสอน
- 1.7 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน
- 1.8 ประโยชน์ของชุดการสอน

ตอนที่ 2 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาสาระในรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2

ตอนที่ 3 การสอนดนตรีและขับร้อง

- 3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้กับการสอนดนตรี
- 3.2 แนวคิดในการสอนทักษะการขับร้อง

ตอนที่ 4 เพลงตับพรหมาสตร์

- 4.1 ความหมายและองค์ประกอบของเพลงตับ
- 4.2 ประวัติความเป็นมาและสาระสำคัญในการขับร้องเพลงตับพรหมาสตร์

ตอนที่ 5 การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพพรหมาสตร์

- 5.1 การขับร้องประกอบการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพพรหมาสตร์
- 5.2 ทักษะที่ใช้ในการขับร้องเพลงตับเรื่อง “ตับพรหมาสตร์”

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดการสอน

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการขับร้องเพลงไทย

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดของข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน โดยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางวิเคราะห์เอกสาร ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ตารางวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน

เนื้อหาสาระจากเอกสาร ประเด็นการวิเคราะห์	เอกสารวิชาการและตำรา	4.1/1
ความหมายของชุดการสอน	การนำสื่อประสมมาช่วยการเรียนการสอน บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่การเรียนการสอน	
นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	นวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง การปรับปรุงและพัฒนาแนวความคิด วิธีการ กระบวนการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสามารถแก้ปัญหาในทางการศึกษาได้	
ความหมายและความสำคัญของสื่อวิทัศน์ต่อการจัดการเรียนการสอน	สื่อวิทัศน์ คือ การนำเสนอภาพทัศน์ที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยในการสื่อความหมายและเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น ตลอดจนสามารถกระตุ้นความสนใจในการเรียนให้กับผู้เรียนได้ โดยมีความสอดคล้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปอย่างเหมาะสม	
แนวคิดและหลักการของชุดการสอน	ชุดการสอน เป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเพิ่มบทบาทของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองมากขึ้น โดยผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนผ่านการใช้ชุดการสอนได้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง	
องค์ประกอบของชุดการสอน	ชุดการสอนควรประกอบด้วย 1. ส่วนนำ ที่กล่าวถึงภาพรวมของเนื้อหาสาระที่จะนำเสนอ 2. ส่วนเนื้อหา เป็นเนื้อหาสาระที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของชุดการสอน 3. ส่วนประเมินผล เป็นส่วนที่ผู้เรียนสามารถประเมินศักยภาพของตนเองจากการใช้ชุดการสอน โดยผู้สอนสามารถพัฒนาแบบประเมินได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหาสาระและสภาพแวดล้อม	

เนื้อหาสาระจากเอกสาร ประเด็นการวิเคราะห์	เอกสารวิชาการและตำรา 4.1/2
ประเภทของชุดการสอน	1. ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย ได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ 2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ได้แก่ การสอนแบบศูนย์ การเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ 3. ชุดการสอนตามเอกัตภาพ หรือ ชุดการสอนสำหรับเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลการสอน ได้แก่ หน่วยการสอนย่อยหรือโมดูล
ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน	1. กำหนดวัตถุประสงค์ของชุดการสอน 2. กำหนดรูปแบบหรือโครงสร้างของชุดการสอน 3. พัฒนาชุดการสอน 4. ตรวจสอบประสิทธิภาพหรือประเมินคุณภาพด้วยรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของเนื้อหาสาระ
ประโยชน์ของชุดการสอน	1. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล 2. ช่วยจัดปัญหาการขาดแคลนครู 3. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู 4. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ 5. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมาย 6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม 7. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ 8. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ชุดการสอน คือ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ อาจเป็นสื่อวิดิทัศน์ หรืออื่น ๆ ที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้อง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยสามารถกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ และเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตัวเองของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตอนที่ 2 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาคิตศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดของข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน อันมีรายละเอียด ดังนี้

คณะศิลปนาฏดุริยางค์เป็นคณะวิชาหนึ่งในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีหน้าที่ผลิตศิลปิน นักวิชาการ นักบริหารจัดการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคิตศิลป์ เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) เป็นเวลา 2 ปี เปิดการเรียนการสอน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย สาขาวิชาดนตรีไทย และสาขาวิชาคิตศิลป์ไทย

ในปีการศึกษา 2547 ได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) โดยเปิดการเรียนการสอนครั้งแรกเฉพาะสาขานาฏศิลป์ไทยในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2547 และเริ่มเปิดสอนสาขาวิชาดนตรีไทยและสาขาวิชาคิตศิลป์ไทยในปีการศึกษา 2548 ต่อมาในปีการศึกษา 2550 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิตสาขาวิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน แขนงวิชาศิลปะดนตรีพื้นบ้านอีสาน และแขนงวิชาศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสาน โดยจัดการเรียนการสอนในรูปแบบห้องเรียนเครือข่าย ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด และวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ปัจจุบัน คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) ประกอบด้วยภาควิชาในสังกัด 2 ภาควิชา คือ ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ และมี 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชา

วิสัยทัศน์

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ เป็นคณะวิชาที่มีลักษณะเฉพาะ มีความเป็นเลิศทางวิชาการและด้านนาฏดุริยางค์ เป็นผู้นำในการผลิตศิลปิน นักวิชาการ นักบริหารจัดการงานศิลปะที่พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนอนุรักษ์ สร้างสรรค์ สืบทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ประจักษ์สู่สากล

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อผลิตศิลปิน นักวิชาการ นักบริหารจัดการงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ ที่มีความรู้ ความชำนาญ ความสามารถ พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม
2. บริการทางวิชาการด้านนาฏดุริยางคศิลป์ที่มีแบบแผนสู่สังคม
3. ส่งเสริมการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์
4. ทำนุบำรุง สืบสานสร้างสรรค์และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ให้เป็นที่ประจักษ์สู่สากล
5. พัฒนาระบบการบริหารจัดการของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ให้มีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษา

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ เปิดการเรียนการสอน 3 ภาควิชา 4 สาขาวิชา ดังนี้

1. ภาควิชานาฏศิลป์
 - 1.1 สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย
2. ภาควิชาดุริยางคศิลป์
 - 2.1 สาขาวิชาดนตรีไทย
 - 2.2 สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย
3. ภาควิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน
 - 3.1 สาขาวิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน
 - 3.1.1 แขนงวิชาศิลปะดนตรีพื้นบ้านอีสาน (ห้องเรียนเครือข่ายวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด และวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์)

หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาคีตศิลป์ไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2552)

6. ชื่อหลักสูตร

1.1	ชื่อภาษาไทย	หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาคีตศิลป์ไทย
1.2	ชื่อภาษาอังกฤษ	Bachelor of Fine Arts Program in Thai Vocal Music

7. ชื่อปริญญา

2.1	ชื่อเต็มภาษาไทย	ศิลปบัณฑิต (คีตศิลป์ไทย)
2.2	ชื่อย่อภาษาไทย	ศ.บ. (คีตศิลป์ไทย)
2.3	ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ	Bachelor of Fine Arts (Thai Vocal Music)
2.4	ชื่อย่อภาษาอังกฤษ	B.F.A (Thai Vocal Music)

8. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปนาฏดุริยางค์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

9. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 9.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในงานด้านคีตศิลป์ไทย นำไปสู่ นักวิชาการ และนักบริหารวิชาชีพ
- 9.2 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีจริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 9.3 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน สนับสนุนงานการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และประยุกต์ใช้ความรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อความเป็นเลิศในวิชาการด้านคีตศิลป์ไทย
- 9.4 เพื่อให้ความร่วมมือและบริการสังคมทางวิชาชีพด้านคีตศิลป์ไทยอันจะยังประโยชน์แก่ สังคมและประเทศชาติ

คำอธิบายรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2 (Vocal Skill for Pleng Khon II)

ศึกษาประวัติและโครงสร้างเพลงประเภทเพลงโขน รวมถึงลักษณะคำประพันธ์ของบทร้อง ความถูกต้องแม่นยำในระดับเสียงที่ใช้ในการขับร้อง และวิธีการขับร้องบทเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงโขนฝึกพัฒนาบุคลิกภาพของผู้ขับร้อง ฝึกปฏิบัติตามหลักและวิธีการขับร้องเพลงไทยตามหลักเกณฑ์มาตรฐานทั้งในส่วนของกลวิธี(เทคนิค)ต่างๆที่ใช้ในการขับร้องเพลงประกอบการแสดงโขนในขั้นสูงเพื่อให้เกิดความไพเราะ ฝึกปฏิบัติการ ขับร้องทำนองหลักอย่างคีตศิลป์ และฝึกทักษะการขับร้องให้เกิดความชำนาญอย่างน้อยจำนวน 2 ตอน ได้แก่ ตอนศึกพรหมมาตร์ ตอนศึกนาคบาศ ตอนพาลีสอนน้อง ตอนพระรามครองเมือง ชุดการแสดงอย่างน้อยจำนวน 2 ชุด ได้แก่ ชุดอสุรพงศ์ ชุดวานรพงศ์ ชุดฉุยฉายสุรปนา และชุดฉุยฉายหนุมานแปลง ฝึกปฏิบัติการร้องรวมวงและปรบวงในวงปี่พาทย์ประกอบการแสดงเพื่อให้เกิดฝีมือและเกิดความชำนาญในการบรรเลง

ตอนที่ 3 การสอนดนตรีและขับร้อง

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดของข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน โดยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางวิเคราะห์เอกสาร ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ตารางวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรีและขับร้อง

เนื้อหาสาระจากเอกสาร ประเด็นการวิเคราะห์	เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	
	ทฤษฎี	แนวคิดในการประยุกต์ใช้
ทฤษฎีการเรียนรู้ กับการสอนดนตรี	ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม พฤติกรรมนิยม (Behaviorism)	การเรียนการสอนดนตรี ควรยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง โดยคำนึงผู้เรียนเป็นหลักกว่าผู้เรียน สามารถเรียนรู้ในสิ่งใดได้ หากผู้เรียนเรียน บทเรียนที่ยากเกินไป แม้จะให้การเสริมแรงหรือใช้ แรงจูงใจมากเพียงไรก็ไร้ประโยชน์ หากผู้เรียน เรียนสิ่งใดได้ควรมีโอกาสฝึกฝนสิ่งนั้นๆ เพื่อจะได้ ไม่ลืม พยายามให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง โดยให้ ตอบสนองในหลายๆ รูปแบบ
	ทฤษฎีกลุ่มปัญญานิยม (Cognitivism)	การเรียนรู้เน้นส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อย ให้ความสำคัญประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การเรียนรู้เกิดขึ้นได้สองลักษณะคือ เกิดจากการ รับรู้ และเกิดจากการหยั่งเห็น
	ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม ปัญญานิยม (Social cognitive Theory)	การเรียนการสอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียน ต้องใช้ ความคิดวิเคราะห์ ในการเรียนรู้หรือ ลอกเลียนแบบบางสิ่งบางอย่างที่ตนรับรู้หรือ ต้องการรับรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เมื่อผู้เรียนรับรู้แล้ว ในเวลาต่อมาเมื่อต้องการ แสดงถึงการรับรู้ นั้นๆ จึงแสดงออกมา
	ทฤษฎีการเรียนรู้ กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism)	บทบาทของครูผู้สอนย่อมเปลี่ยนแปลงไป โดย ผู้สอนเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ (Facilitator) ได้แก่ การช่วยในการเรียนการสอน ดำเนินไปโดยยึด ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ทำให้การ เรียนมีความหมายน่าสนใจสำหรับผู้เรียน เป็นการ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เกิดขึ้นในความรู้สึก มิใช่เป็นการเรียนรู้เพื่อสละเพียงอย่างเดียว

เนื้อหาสาระจากเอกสาร ประเด็นการวิเคราะห์	เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	
	ทฤษฎี	แนวคิดในการประยุกต์ใช้
แนวคิดในการสอน ทักษะการขับร้อง	การสอนทักษะ การขับร้อง	การร้องเพลงเป็นทักษะดนตรีที่ต้องได้รับฝึกฝน เช่นเดียวกับทักษะอื่นๆ ทางดนตรี ทั้งนี้เนื่องจาก การร้องเพลงมีหลายลักษณะด้วยกัน และเทคนิค ต่างๆ ในการร้องเพลงก็มีมากมายผู้ที่มิทักษะการ ร้องเพลง เข้าใจหลักการ มีพื้นฐานการร้องเพลง ย่อมร้องเพลงได้ไพเราะน่าฟัง การร้องเพลงเป็น ทักษะที่ผู้ศึกษาดนตรีแสดงออก การร้องเพลงมี หลายลักษณะ ในการเรียนการสอนดนตรี ผู้เรียน ควรมีโอกาสได้ร้องเพลงลักษณะต่างๆ เช่น การ ร้องเดี่ยว การร้องหมู่ การร้องประสานเสียง รวม ไปถึงการร้องเพลงประกอบการแสดงด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การสอนดนตรีและการขับร้อง จำเป็นต้อง
คำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้สอนควรพิจารณาจัดเนื้อหาสาระและวิธีการสอนให้สอดคล้องกัน
บนพื้นฐานการเรียนรู้ในแต่ละรูปแบบที่มุ่งให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการการสอนทักษะขับร้อง
การคำนึงถึงแนวทางในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถสะท้อนความเข้าใจและแสดงออกถึงความสามารถ
ทางการขับร้องของผู้เรียนนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้สอนจึงควรคิด ประดิษฐ์สื่อ
การสอนที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ในแบบบูรณาการโดยสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

ตอนที่ 4 เพลงดับพรหมาสตร์

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดของข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน อันมีรายละเอียด ดังนี้

ความหมายและองค์ประกอบประเภทของเพลงดับ

1) ความหมายของเพลงดับ

มนตรี ตราโมท (2538) ได้ให้ความหมายของเพลงดับ ไว้ว่า “ดับ” คือ เพลงที่ใช้รับร้องหลาย ๆ เพลง รวมบรรเลงติดต่อกันไป

คำว่า “เพลง” เป็นคำนาม หมายถึง ลำนำ , ทำนอง , ทำนองดนตรี , คำขับร้อง (มานิต มานิตเจริญ.2537: 678) คำว่า “ดับ” เป็นคำนาม หมายถึง ของที่เรียงกันเป็นแถว ๆ (มานิต มานิต

ดับเรื่องอิเหนา ตอนไหว้พระ (เสียงเทียบ) เช่น “ดับพรหมศาสตร์” ประกอบด้วยทำนองเพลง 19 เพลง เรียงลำดับได้แก่ (1) เพลงกราวโน (2) เพลงมอญรำดาบ (3) เพลงรื้อร้าย (4) เพลงช้างประสานงา (5) เพลง ฝรั่งควง (6) เพลงตระนิมิต (7) เพลงชมตลาด (8) เพลงกราวนอก (9) เพลงทะแยกลองโยน (10) เพลง กระบอก (11) เพลงแขกอะหวังชั้นเดียว (12) เพลงสร้อยสน (13) เพลงกล่อมช้าง (14) เพลงกระบอกทอง (15) เพลงเห่เชิดฉิ่ง (16) เพลงร่ายรูด (17) เพลงลึงโลด (18) เพลงลึงลาน และ (19) เพลงกราวรำพม่า ซึ่งหลักการตั้งชื่อเพลงดับเรื่องนี้ยึดเนื้อเรื่องเป็นสำคัญ

4.2 ประวัติความเป็นมาและสาระสำคัญในเพลงขับร้องดับพรหมศาสตร์

เพลงดับเรื่องนั้น มีมานานแล้ว แต่ยังมีได้เรียกชื่อที่ชัดเจน เช่นในปัจจุบัน แต่มีการกล่าวถึง รายละเอียดของเพลงดับเรื่องไว้ในหนังสือวิวัฒนาการนาฏศิลป์ไทยในกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2477 ไว้ ดังนี้

5) ประวัติความเป็นมาของเพลงดับพรหมศาสตร์

เพลงดับพรหมศาสตร์ เป็นเพลงดับเรื่องที่น่าเรื่องราวมาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมศาสตร์มาร้องและบรรเลงเป็นเรื่องราว เพื่อให้ผู้ฟังได้เพลิดเพลินและสนุกสนานที่ได้ฟังเนื้อเรื่องจาก บทวรรณคดี และได้ฟังความไพเราะของทำนองเพลง

ความเป็นมาของเพลงดับเรื่องดับพรหมศาสตร์นั้น มีหลักฐานกล่าวว่าเกิดขึ้นในสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงนำบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมศาสตร์มานิพนธ์ทำนองเพลงร้อง ให้เข้ากับเนื้อเรื่องและอารมณ์ ของตัวละคร เพื่อใช้บรรเลงและขับร้องถวายหน้าพระที่นั่งจักรีมหาปราสาทเป็นครั้งแรกเนื่องในโอกาสต้อนรับ ม.ดูแมร์ ผู้สำเร็จราชการอินโดจีน เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2442 (ขจร ปานะนนท์, 2513: 35)

หลังจากนั้นเพลงดับเรื่องดับพรหมศาสตร์ ก็ได้รับความนิยม มีการจัดบรรเลงและขับร้องใน โอกาสต่างๆ อยู่เสมอ ด้วยความไพเราะของทำนองเพลงและลักษณะของเพลงที่มีลีลาอารมณ์หลากหลายอยู่ ในฉบับนี้

6) สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์กับเพลงตับพรหมศาสตร์

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระดำริแก้ไขกระบวนคอนเสิร์ตให้ร้องบทเป็นเรื่องเดียวกัน ตั้งแต่ต้นจนปลาย เช่น คัดเอาบทละครเรื่องรามเกียรติ์อันไหน มาปรุงเป็นบทร้องให้เข้ากับเรื่องก็เกิดเป็น “คอนเสิร์ตเรื่อง” เล่นแทนในงานต่างๆ ที่เคยเล่น “คอนเสิร์ต” ความคิดในการนำบทละครมาร้องเป็นเรื่องนี้เกิดแต่ครั้งรัชกาลที่ 3 เรียกว่า “ละครกลาย” ต่อมาในเอกสารครั้งรัชกาลที่ 4 เรียกว่า “ละครร้อง” ที่ปัจจุบันเรียกว่า “เพลงตับ” ซึ่งเข้าทำนองเดียวกันคอนเสิร์ตเรื่อง แต่เหตุที่ผู้นิยามคงด้วยการดนตรีและขับร้องนั้น สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศราทรงปรับปรุงให้มีความไพเราะทั้งทางบรรเลงและทางการขับร้อง ตลอดจนการประสานเสียง คนทั่วไปเรียกคอนเสิร์ตเรื่องนี้ว่า “ละครมิด” เพราะได้ฟังแต่เสียงในการดำเนินเรื่องละคร แต่ไม่เห็นตัวละคร” (สุรพล วิรุฬห์รักษ์.2543: 217)

7) เนื้อเรื่องย่อ เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์

มนตรี ตราโมท และ วิเชียร กุลตัญญ์ (2523) ได้กล่าวถึงเนื้อเรื่องย่อ เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ ไว้ว่า

จับตั้งแต่กาลสุริยรับสังทศกันธนำข่าวตายของแสงอาทิตย์กับมังกรกันธูไปทูลอินทรชิต ซึ่งกำลังทำพิธีบูชาพรหมาคอยู่ อินทรชิตได้ฟังเรื่องอัปมงคลเช่นนั้นก็โกรธ แต่ขัดด้วยเป็นกระแสน้ำจึงจำใจออกจากโรงราชพิธี สั่งให้รูกาลจัดพลแปลงร่างเป็นเทวดา นางฟ้า สำหรับพ้อนรำ ให้การุณราชแปลงเป็นช้างเอราวัณ ส่วนอินทรชิตแปลงเป็นพระอินทร์ขึ้นทรงพระยาเอราวัณ แล้วยกทัพไปโดยทางอากาศ ครั้นถึงสนามรบแลเห็นกองทัพพระลักษมณ์ตั้งอยู่ จึงสั่งให้พลเทวดา นางฟ้าที่แปลงนั้นพ้อนรำขับร้องขึ้น พระลักษมณ์กับพลลิงได้เห็นก็สำคัญว่าพระอินทร์เสด็จลงมา ต่างก็ตะลึงชมด้วยความเพลินเพลิน อินทรชิตเห็นข้าศึกเสียกลแล้ว จึงแผลงศรพรหมาศไปดุจสายฝน ถูกพระลักษมณ์และพลลิงสลับไป ฝ่ายหนุมานผู้ไม่ต้องศรตกลงไปสลบอยู่ ครั้นพวกลิงมีแก่ข้าศึกแล้ว ต่างก็ให้ร้องยกทัพกลับคืนลงกา

4.2 บทร้องและทำนองเพลงที่ใช้ในเพลงตับพรหมมาสตรี

ทำนองเพลงที่ใช้ในบทร้องเพลงตับพรหมมาสตรีมี 19 ทำนองเพลง ดังนี้

(1) เพลงกราวใน	(2) เพลงมอญรำดาบ
(3) เพลงรื้อร้าย	(4) เพลงช้างประสานงา
(5) เพลงฝรั่งควง	(6) เพลงตระนิมิต
(7) เพลงชมตลาด	(8) เพลงกราวนอก
(9) เพลงทะแยกลองโยน	(10) เพลงกระบอก
(11) เพลงแขกกะหวักชั้นเดียว	(12) เพลงสร้อยสน
(13) เพลงกล่อมช้าง	(14) เพลงกระบอกทอง
(15) เพลงเห่เชิดฉิ่ง	(16) เพลงร่ายรูด
(17) เพลงลิงโลด	(18) เพลงลิงลาน
(19) เพลงกราวรำพม่า	

ตอนที่ 5 การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมมาสตรี

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดของข้อมูลที่คุณวิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน ดังนี้

5.1 ทักษะการขับร้องที่สามารถพัฒนาจากการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์

ตอน ศีกพรหมมาสตรี มีรายละเอียด ดังนี้

1. เพลงกราวใน

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำ ทำนอง ทางขับร้อง เพลงกราวในได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงกราวในที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่ (ต้นบทและลูกคู่)

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเดี่ยว ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและชัดเจนถูกต้อง เป็นการขับร้องที่สามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้เฉพาะตัว

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ขับร้องประกอบอากัปกริยาของยักษ์ที่ชื่อ “กาลสุร” ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้ กระชับ หนักแน่น ชัดเจน แสดงถึงความเข้มแข็ง และจริงจังกับการปฏิบัติหน้าที่ของกาลสุร

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงของดนตรี และมีความเข้าใจ จังหวะในการขับร้องเพลงกราวใน

2. เพลงมอญรำดาบ

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงมอญรำดาบได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงมอญรำดาบที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้อง และชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเดี่ยว ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและชัดเจนถูกต้อง

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ขับร้องประกอบอากัปกริยาของยักษ์ที่ชื่อ “กาลสุร” ในการเข้าเฝ้าอินทรีชิต การขับร้องจะต้องร้องกระชับและหนักแน่น แต่ต้องมีความความนุ่มนวล เพราะกาลสุรเสียใจในข่าวร้ายเรื่อง การศึกที่ต้องมาพูลให้อินทรีชิตทราบในขณะที่ทำพิธีสำคัญ

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงที่ถูกต้องตามความตามลักษณะเสียงของดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงมอญรำดาบ

3. เพลงร่ำร้อง

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงร่ำร้องได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงร่ำร้องที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

- ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้องและการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องชัดเจน

ตามฉันทลักษณ์

- ผู้เรียนมีทักษะการกดเสียงการขับร้องในการเปล่งเสียงคำร้องในบางช่วง และการเอื้อนในช่วงรื้อ ซึ่งเป็นทำนองอย่างหนึ่งที่ใช้ในตอนขึ้นต้นของเพลงร่ำร้อง ซึ่งมีการเอื้อนและทอดเสียงวางคำร้องที่ถูกต้อง ผู้ขับร้องจะต้องฝึกการใช้เสียงและกดเสียงกดคำร้องให้เสียงคงที่ไม่ลอยหรือเพี้ยนจากลักษณะทำนองเพลงร่ำร้อง

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

- ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องต้นบทและลูกคู่ในการขับร้องเพลงร่ำร้อง โดยต้นบทจะเป็นผู้ร้องนำในช่วงวรรคแรกของบท ตั้งแต่การขับร้องต้นบทจะต้องร้องนำเดี่ยววรรคแรกทุกคำร้อง และลูกคู่จะร้องรับวรรคหลังของบท ซึ่งในการขับร้องเพลงร่ำร้องนี้ ต้นบทและลูกคู่จะต้องร้องให้เหมือนกันทั้งคำร้อง ทำนองเพลง การหายใจ จะต้องมีความพร้อมเพรียงเหมือนกันทั้งเพลง และต้องรักษาระดับเสียงตั้งแต่ต้นจนจบให้ตรงกับเสียงดนตรี

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ขับร้องประกอบอากัปภิกขัยของอินทรี ซึ่งในบทร้องนี้อินทรีได้ทราบข่าวร้ายเรื่องการศึกจากกาลสุรในขณะที่ทำพิธีจึงทำให้อินทรีโกรธ และในการขับร้องเพลงร่ำร้องนี้ ผู้ขับร้องจะต้องขับร้องเริ่มจากทำนองช้าและเร่งจังหวะให้เร็วกระชับตามบุคลิกและอารมณ์ของตัวละคร และเน้นเสียงคำร้องให้ชัดเจน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามลักษณะเสียงดนตรี และจะต้องรักษาระดับเสียงตั้งแต่ต้นจนจบเพลงให้เสียงตรงกับเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะการขับร้องตั้งแต่ร้องร่ำร้องของต้นบทและจังหวะการร้องรับลูกคู่ให้มีความพร้อมเพรียงกัน

4. เพลงช้างประสานงา

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงช้างประสานงาได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงช้างประสานงาที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

เสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและชัดเจน รู้จักขึ้นลงเสียงได้ตรงตามระดับเสียงที่ถูกต้องและชัดเจน และสามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้เฉพาะตัว

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ขับร้องประกอบฉากกับกิจกรรมของอินทรีชิต โดยสั่งการให้ยักษ์ซื้ออาหารไปเตรียมจัดทัพ ท่วงทำนองเพลงค่อนข้างกระชับรวดเร็วและหนักแน่น ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้เต็มเสียงชัดเจนและหนักแน่นกระชับตามบุคลิกของอินทรีชิต

5. การขับร้องร่วมกับดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามลักษณะเสียงของดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงช้างประสานงา

5. เพลงฝรั่งควง

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงฝรั่งควงได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงฝรั่งควงที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเดี่ยว ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและชัดเจนถูกต้อง

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ขับร้องประกอบอากัปกริยาของยักษ์ที่ซื้อรุทรการซึ่งได้รับคำสั่งจากอินทรชิตให้ไปเตรียมจัดทัพ ท่วงทำนองเพลงมีลักษณะค่อนข้างกระชับรวดเร็วและหนักแน่น ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้กระชับและหนักแน่นแสดงถึงความเข้มแข็งของรุทรการ

5. การขับร้องร่วมกับดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรีและมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงฝรั่งควง

6. เพลงตระนิมิต

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงตระนิมิตได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงตระนิมิตที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและชัดเจนถูกต้องพร้อมเพรียงกันเหมือนกันทั้งคำร้อง ทำนอง จังหวะ และการหายใจ

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ร้องประกอบการเนรมิตจำแลงแปลงกายจากอินทรชิตเป็นพระอินทร์เพื่อออกไปรบกับพระลักษณ์ ลักษณะทำนองเพลงแสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์และมีพลังอำนาจ ผู้ขับร้องจะต้องสำรวมจิตใจและขับร้องด้วยความเคารพบูชาในเพลงหน้าพาทย์เพื่อความเป็นสิริมงคลต่อตนเอง และระมัดระวังไม่ให้ผิดพลาด

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงตระนิมิต

7. เพลงขมตลาด

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงขมตลาดได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงขมตลาดที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องต้นบทและลูกคู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงพร้อมเพรียงกัน เหมือนกันทั้งคำร้อง ทำนอง จังหวะ และการหายใจ การวางคำที่ชัดเจนถูกต้อง

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ร้องประกอบการเนรมิตจำแลงแปลงกายจากอินทรีเป็นพระอินทร์ เนื้อร้องบรรยายถึงความงามในการแต่งกายของพระอินทร์แปลง ทำนองมีลักษณะค่อนข้างนุ่มนวลทั้งต้นบทและลูกคู่ ให้พร้อมเพรียงกัน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะพิเศษในการขับร้องเพลงขมตลาด

8. เพลงกราวนอก

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงกราวนอกได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงกราวนอกที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ขับร้องประกอบอาภักดิ์กิจของกองทัพยศแปลงเป็นขบวนพระอินทร์แปลง เป็นเพลงที่ใช้ในการยกทัพฝ่ายพระ แต่ในที่นี้นำมาใช้กับกองทัพยศเนื่องจากแปลงเป็นพระอินทร์ ผู้ขับร้อง จะต้องร้องให้ชัดเจนทั้งถ้อยคำใส่อารมณ์ความเบิกบานพร้อมเพรียงกัน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะ ในการขับร้องเพลงกราวนอก

9. เพลงทะแยกลองโยน

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงทะแยกลองโยนได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงทะแยกลองโยนที่ถูกต้องตามระดับ

เสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและ ชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อม เพรียงชัดเจนถูกต้องเป็นสำคัญ

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบอาภักดิ์กิจของกองทัพยศแปลงเป็นขบวนพระอินทร์ แปลงที่บรรยายถึงความวิจิตรงดงามของขบวนทัพ ลักษณะทำนองเพลงค่อนข้างช้าจังหวะราบเรียบนุ่มนวล ให้ความรู้สึกไพเราะ ผู้ขับร้องจึงต้องร้องพร้อมเพรียงกันชัดเจนทั้งคำร้องและการวางคำ แบ่งวรรคตอน หายใจให้เหมือนกันและใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวลและเข้มแข็งไพเราะ

5. การขับร้องร่วมกับดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะ ในการขับร้องเพลงทะแยกลองโยน

10. เพลงกระบอก

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงกระบอกได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงกระบอกที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบอากัปกิริยาของขบวนทัพพระอินทร์แปลง บรรยายถึงการประจันหน้ากับกองทัพพระลักษมณ์ ทำนองเพลงมีลักษณะกระชับรวดเร็วและหนักแน่น ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้กระชับและชัดเจนหนักแน่นพร้อมเพรียงกัน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงกราวนอก

11. เพลงแขกอาหรับชั้นเดียว

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงแขกอาหรับชั้นเดียวได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงแขกอาหรับชั้นเดียวที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบฉากปฏิกิริยาของเทพบุตรและนางฟ้าแปลง ที่ได้รับคำสั่งจากพระอินทร์แปลงให้ร้ายรำลวงพระลักษณ์ ลักษณะทำนองเพลงกระชับหนักแน่นและรวดเร็ว ผู้ขับร้องต้องร้องให้กระชับหนักแน่นคล่องแคล่วและพร้อมเพรียงกัน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงแขกอาหรับชั้นเดียว

12. เพลงสร้อยสน

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงสร้อยสนได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงสร้อยสนที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบฉากปฏิกิริยาของเหล่าเทพบุตรและนางฟ้าแปลงในการร้ายรำบรรยายความงดงาม จนทำให้พระลักษณ์หลงกลชมความงาม เป็นเพลงที่มีทำนองช้า ลีลาไพเราะ นุ่มนวล ผู้ขับร้องจะต้องร้องด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลชัดเจนและพร้อมเพรียงกัน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงสร้อยสน

13. เพลงกล่อมช้าง

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงกล่อมช้างได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงกล่อมช้างที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง และสามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้ตามความเหมาะสม

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบอากัปภิกขัยของพระลักษณ์และพวกไพร่พลวานรต่างชมการฟ้อนรำของเหล่าเทพบุตรนางฟ้าแปลงในขบวนทัพของพระอินทร์แปลงด้วยความหลงใหลเปลितเพลิน ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้เกิดความไพเราะนุ่มนวลอ่อนหวานและมีเทคนิคลีลาในการขับร้องที่สร้างความไพเราะได้ตามความเหมาะสม

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงกล่อมช้าง

14. เพลงกระบอกทอง

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงกล่อมช้างได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงกล่อมช้างที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง และสามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้ตามความเหมาะสม

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบฉากกับกิริยาของอินทรีหรือพระอินทร์แปลง อารมณ์ดีใจเมื่อเห็นข้าศึกเสียทีจึงรีบเตรียมจะแผลงศรเพื่อสังหารทำนองเพลงกระซิบหนักแน่นและรวดเร็ว ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้กระซิบหนักแน่นและเป็นคำร้องให้ชัดเจน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงกระบอทอง

15. เพลงเห่เชิดฉิ่ง

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงเห่เชิดฉิ่งได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงเห่เชิดฉิ่งที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง และสามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้ตามความเหมาะสม

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบฉากกับกิริยาของอินทรีหรือพระอินทร์แปลงซึ่งกำลังแผลงศรพรหมาสตร์ ทำนองเพลงมีลักษณะค่อนข้างช้าเพื่อแสดงการกระทำที่แสดงอิทธิฤทธิ์ ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้ชัดเจนและเน้นเสียงให้หนักแน่น และลูกคู่ร้องรับให้พร้อมเพรียงกัน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงเห่เชิดฉิ่ง

16. เพลงร่ายรูด

1. พัฒนาไสตปประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงร่ายรูดได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงร่ายรูดที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง และสามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้ตามความเหมาะสม

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบการบรรยายถึงลูกศรที่พระอินทร์แปลงแปลงไปอย่างรวดเร็วและมีเป็นจำนวนมากตกเกลื่อนกลาดเต็มพื้นและถูกไพร่พลล้มตายมากมาย ทำนองเพลงเป็นเพลงกระชับรวดเร็ว ผู้ขับร้องจะต้องร้องให้กระชับรวดเร็วและรู้เร้าจังหวะชัดเจนและพร้อมเพรียงกัน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงร่ายรูด

17. เพลงลิลิโอด

1. พัฒนาไสตปประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงลิลิโอดได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงลิลิโอดที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง และสามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้ตามความเหมาะสม

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ในการขับร้องประกอบฉากกับกิริยาของหนุมานที่มีอารมณ์โกรธ และบทบาทการต่อสู้กับพระอินทร์แปลง ซึ่งท่วงทำนองเพลงมีจังหวะกระชับหนักแน่น และเน้นคำร้องให้ชัดเจน และสอดใส่อารมณ์ตามบทบาทของตัวหนุมาน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงลิเก

18. เพลงลิเก

1. พัฒนาไสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงลิเกได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงลิเกที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง และสามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้ตามความเหมาะสม

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ร้องประกอบฉากกับกิริยาของพระอินทร์แปลงที่กำลังต่อสู้กับหนุมานซึ่งเป็นเพลงที่มีจังหวะกระชับหนักแน่นและรวดเร็วทำนองเพลงรุกเร้า ผู้ขับร้องจึงต้องร้องให้กระชับหนักแน่น และเน้นคำร้องสอดใส่อารมณ์ตามบทบาทของพระอินทร์แปลงที่กำลังต่อสู้กับหนุมาน

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงลิเก

19. เพลงกราวรำพม่า

1. พัฒนาโสตประสาท

- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำทำนองทางขับร้องเพลงกราวพม่าได้อย่างถูกต้อง
- ผู้เรียนมีทักษะด้านความจำระดับเสียงร้องเพลงกราวรำพม่าที่ถูกต้องตามระดับเสียงดนตรี

2. การออกเสียงเอื้อนและคำร้อง

ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงเอื้อนและคำร้องที่ถูกต้อง และการแบ่งคำร้องที่ถูกต้องและชัดเจนตามฉันทลักษณ์

3. การร้องเดี่ยวและหมู่

ผู้เรียนมีทักษะในการขับร้องเพลงเดี่ยวและหมู่ ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องเต็มเสียงและพร้อมเพรียงชัดเจนถูกต้อง และสามารถใส่เทคนิคลีลาในการขับร้องได้ตามความเหมาะสม

4. อารมณ์เพลง

เป็นเพลงที่ใช้ร้องประกอบอากัปกริยาบรรยายถึงความรื่นเริงยินดีของพระอินทร์แปลงและเหล่าเทพบุตรนางฟ้าแปลงหลังจากมีชัยชนะต่อกองทัพของพระลักษมณ์ ซึ่งทำนองเพลงมีลักษณะลีลาที่นุ่มนวลให้ความรู้สึกไพเราะสดชื่นรื่นเริงและมีจังหวะกระชับรวดเร็วสนุกสนาน ซึ่งผู้ขับร้องจะต้องร้องให้กระชับหนักแน่นนุ่มนวลสอดใส่อารมณ์ถึงความรื่นเริงบันเทิงใจ

5. การขับร้องร่วมกับวงดนตรี

ผู้เรียนมีทักษะด้านการใช้ระดับเสียงร้องที่ถูกต้องตามเสียงดนตรี และมีความเข้าใจจังหวะในการขับร้องเพลงกราวรำพม่า

ตารางที่ 4.3 ตารางวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร

เนื้อหาสาระจากเอกสาร ประเด็นการวิเคราะห์	เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	
	ทฤษฎี	แนวคิดในการประยุกต์ใช้
การขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร	การขับร้องประกอบ การแสดงโขน	- ผู้ขับร้องควรมีความรู้ ความเข้าใจ ในหลัก วิชาการและวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงโขน ชุดนั้น - การขับร้องต้องคำนึงถึงการแสดงที่ประกอบกัน นั้นด้วย จะต้องรักษาแนวให้เรียบร้อย ขับร้อง ให้ถูกลักษณะของเพลง ทั้งนี้ต้องอาศัย ความสังเกตของผู้บรรเลงและขับร้อง
	ศัพท์สังคีตที่ใช้ในการ ขับร้องประกอบ การแสดงโขน	- ขับ/เพลง/ดับ/ดับเพลง/ดับเรื่อง/ท่อน/ทำนอง /เพี้ยน/รับ/ส่ง/สำเนียง/เสียง/เอื้อน/ร้องรับ/ร้อง /ครั้น/กระทบ/ร้องเกล้า/จิ้งหะฉิ่ง/ชั้นเดียว/ สองชั้น/ลำลอง/ต้นบท/ลูกคู่
ทักษะที่ใช้ในการขับร้อง เพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร	ทฤษฎีการขับร้อง เพลงไทยของ ครูท้วม ประสิทธิ์กุล	1. เสียงเอื้อน ได้แก่ - เออ - เอย - อือ - เอ้ย - เฮอ - ฮือ - หือ 2. คำร้อง - คำควบกล้ำ - สระเสียงสั้น - สระเสียงยาว - การเน้นเพื่อคุณภาพการขับร้องที่ดีขึ้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่าการขับร้องประกอบการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาศตร์ ผู้ขับร้องจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น คำประพันธ์ วรรณคดี ความสัมพันธ์ระหว่างการขับร้อง การบรรเลงและการแสดง ตลอดจนต้องมีทักษะในการขับร้องทั้งในระดับพื้นฐานและขั้นสูง เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติทักษะการขับร้องได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและไพเราะ จากแนวคิดดังกล่าว ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นจึงควรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการปฏิบัติทักษะการขับร้อง ทั้งในส่วนของการขับร้องอย่างเดียวที่เน้นทักษะเฉพาะด้านทางคีตศิลป์ไทย และการขับร้องร่วมกับวงดนตรี เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการขับร้องร่วมกับวงดนตรีให้กับผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดของข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน อันมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดการสอน

ตารางที่ 4.4 ตารางวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอน

เนื้อหาสาระจากเอกสาร ประเด็นการวิเคราะห์	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4.4/1
ความหมายของชุดการสอน	สื่อการสอนที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้เนื้อหาสาระในรายวิชาต่าง ๆ ของผู้เรียน	
นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทางการศึกษา	นวัตกรรมการศึกษาเป็นการถ่ายทอดแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนผ่านการพัฒนาแนวคิดหรือสิ่งประดิษฐ์ตลอดจนสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้	
ความหมายและความสำคัญ ของสื่อวิดิทัศน์ ต่อการจัดการเรียนการสอน	สื่อวิดิทัศน์ เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเนื้อหาสาระของรายวิชาที่มีการปฏิบัติทักษะ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้และประเมินการปฏิบัติทักษะของตนเองได้	
แนวคิดและหลักการ ของชุดการสอน	ชุดการสอนที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีกระบวนการต่าง ๆ ที่ชัดเจน ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การแสดง ภาควิชา	

จากการศึกษาเอกสารพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นได้หากมีการพัฒนาชุดการสอนขึ้นจากหลักการและทฤษฎีที่เป็นระบบ โดยผู้สอนควรคำนึงถึงเนื้อหาสาระและศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป เพื่อที่จะสามารถพัฒนาชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทักษะขับร้องเพลงไทยในระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 4.5 ตารางวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทักษะขับร้องเพลงไทยในระดับอุดมศึกษา

เนื้อหาสาระจากเอกสาร ประเด็นการวิเคราะห์	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 4.5/1
หลักสูตร	เนื้อหาสาระในการเรียนการสอนควรเป็นรายวิชาชีพเฉพาะที่มุ่งพัฒนาทักษะทางวิชาชีพของผู้เรียนโดยตรง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
การสอน	การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาควรเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดวิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อที่จะสามารถพัฒนาศักยภาพในการขับร้องของตนเองได้ โดยผู้สอนควรมีวิธีการ หรือสื่อการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมหรือสภาพแวดล้อมปัจจุบัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
ผู้เรียน	ควรมีการคิด วิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติทักษะการขับร้องของตนเอง เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ ตลอดจนควรเรียนรู้เนื้อหาสาระในการขับร้องเพลงไทยด้วยตนเองมากขึ้น
ผู้สอน	มีบทบาทเป็นทั้งต้นแบบและผู้แนะนำ ในขั้นต้นควรเป็นต้นแบบในการขับร้องที่มีมาตรฐาน แต่ควรสอดแทรกการคิด วิเคราะห์ของผู้เรียนมากขึ้นในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะ ประเมิน และประยุกต์ใช้ ตลอดจนเห็นคุณค่าของงานศิลปะได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางวิชาชีพเฉพาะเพื่อการประกอบอาชีพ ดังนั้น ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตัวเองจากการใช้ชุดการสอนที่เป็นสื่อวิทัศน์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว แต่ควรมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้อง ครบคลุมและช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งในการจัดการเรียนการสอนคุณลักษณะสำคัญที่ผู้เรียนขับร้องในระดับอุดมศึกษาควรมี คือ การเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลป์ไทย อันมีรูปแบบของชุดการสอน ดังนี้

แนวทางพัฒนาชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์
ตอน ศักพรหมาสูตร สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลป์ไทย

1. ชื่อชุดการสอน: ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์
ตอน ศักพรหมาสูตรสำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลป์ไทย
2. วัตถุประสงค์ของชุดการสอน
เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร ของนักศึกษา
สาขาวิชาศิลปไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์
3. ลักษณะของชุดการสอน
สื่อวิทัศน์ที่ประกอบด้วยภาพและเสียง โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่
ส่วนที่ 1 : ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะในการขับร้อง
(ประกอบด้วยตัวอย่างการขับร้องที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะเฉพาะการขับร้องเป็น
สำคัญ จำนวนทั้งสิ้น 19 เพลง)
ส่วนที่ 2 : ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องร่วมกับวงดนตรี
(ประกอบด้วยตัวอย่างการขับร้องที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการขับร้องร่วมกับวง
ดนตรีเป็นสำคัญ จำนวนทั้งสิ้น 19 เพลง)

4. วิธีใช้ชุดการสอน

ผู้เรียนสามารถใช้ชุดการสอนโดยการเปิดวิดิทัศน์ชุดการสอนดังกล่าวพร้อมกับการปฏิบัติตามทักษะตัวอย่างการขับร้องจากชุดการสอน ทั้งในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน

5. การประเมินผลจากการชุดการสอน

- 1) แบบประเมินตนเองของผู้ใช้ (สามารถใช้ได้ทั้งการประเมินตนเองและการร่วมประเมินภายในชั้นเรียน) โดยเป็นแบบประเมินแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยใช้การประเมินความพึงพอใจในการปฏิบัติทักษะ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนฝึกปฏิบัติการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาเอกสาร เรื่อง แนวทางการสร้างชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์การสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร

2. นำแนวทางที่ได้จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์ไปใช้สร้างสื่อวีดิทัศน์ฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร เพื่อใช้เป็นชุดการสอนสำหรับรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน 2 ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าแนวทางการสร้างชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์การสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร อันมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดในการพัฒนาชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์การสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร

ในการพัฒนาชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์ควรพัฒนาขึ้นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบ และลักษณะของชุดการสอนประเภทต่าง ๆ ประกอบกับหลักการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ที่มีการผสมผสาน การนำเสนอภาพทัศน์เพื่อและเสียงประกอบที่ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนให้กับผู้เรียนได้โดยผู้สอนควรพิจารณาถึงเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขนมาเป็นแนวทางหลักในการสร้างชุดการสอน โดยสาระสำคัญที่ผู้สอนควรนำมาใช้ในการพัฒนาชุดการสอนมีดังนี้

- 1) ลักษณะของชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์

ได้แก่ ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นในรูปแบบสื่อภาพทัศน์ที่มีทั้งภาพและเสียงจริงเพื่อใช้สื่อความหมายหรือใช้เป็นตัวอย่างในการปฏิบัติทักษะในการเรียนการสอน อีกทั้งควรปรับปรุงแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา กล่าวคือ ควรเพิ่มการฝึกปฏิบัติด้วยตัวเองของผู้เรียน ตลอดจนการประเมินตนเองเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง โดยชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์ดังกล่าวควรสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว กระชับ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่เกิดขึ้นในสังคม

2) เนื้อหาสาระของชุดการสอน

เนื้อหาสาระของชุดการสอนควรประกอบไปด้วยบทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง เพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพราหมณ์ จำนวนทั้งสิ้น 19 เพลง โดยผู้สอนควรศึกษาบทร้อง ทำนอง เพลง ทำนองขับร้อง และทักษะการขับร้องเพลงไทยให้ถูกต้อง ครบถ้วน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการ เรียนการสอน ตลอดจนสามารถช่วยสร้างประสบการณ์ในการปฏิบัติทักษะการขับร้องในสถานการณ์จำลองให้ ผู้เรียนได้

3) องค์ประกอบของชุดการสอน

ชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์ควรประกอบด้วยแบบฝึกหัดหรือตัวอย่าง ที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นลำดับขั้น เช่น ควรประกอบด้วยส่วนที่เป็นการฝึกเฉพาะการขับร้องและส่วนที่เป็น การฝึกประสบการณ์ขับร้องกับวงดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งทักษะการขับร้องเฉพาะด้านและได้ฝึกการ ขับร้องในสถานการณ์จำลองจากการฝึกปฏิบัติตามตัวอย่างจากชุดการสอนดังกล่าวได้

นอกจากนั้นชุดการสอนประเภทสื่อวีดิทัศน์ที่พัฒนาขึ้นควรมีการพัฒนาคู่มือ ประกอบชุดการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ชุดการสอนได้ตามแนวทางและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนควรมี การสร้างแบบประเมินควบคู่กับชุดการสอนเพื่อให้ผู้ใช้ชุดการสอนได้ประเมินพัฒนาการของตนเองและ ประเมินชุดการสอนดังกล่าว อันเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้ชุดการสอน และนำไปสู่ การเรียนรู้การปฏิบัติทักษะการขับร้องที่มีคุณภาพขึ้นได้

2. การสร้างสื่อวิทัศน์ฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ เพื่อใช้เป็นชุดการสอนสำหรับรายวิชาทักษะการขับร้องเพลงโขน ของหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีรายละเอียด ดังนี้

ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์

6. ชื่อชุดการสอน: ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์
ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ในสำหรับการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลปศึกษา
7. วัตถุประสงค์ของชุดการสอน
เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ ของนักศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
8. ลักษณะของชุดการสอน
สื่อวิทัศน์ที่ประกอบด้วยภาพและเสียง โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่
ส่วนที่ 1 : ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะในการขับร้อง
 (ประกอบด้วยตัวอย่างการขับร้องในแต่ละบทเพลงที่เน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะในการขับร้อง จำนวนทั้งสิ้น 19 บทเพลง)
ส่วนที่ 2 : ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องร่วมกับวงดนตรี
 (ประกอบด้วยตัวอย่างการขับร้องในแต่ละบทเพลงที่เน้นการพัฒนาทักษะการขับร้องร่วมกับวงดนตรี) จำนวนทั้งสิ้น 19 บทเพลง)

9. วิธีใช้ชุดการสอน

คู่มือประกอบการใช้ชุดการสอน

คู่มือประกอบชุดการสอนประกอบด้วยคำอธิบายสำหรับการใช้ชุดการสอน ดังนี้

- 1) ผู้ใช้สามารถเปิดเล่นแผ่นวีดิทัศน์ในชุดการสอนโดยใช้เครื่องเล่น DVD/VCD หรือเครื่องคอมพิวเตอร์
- 2) ผู้ใช้สามารถเปิดเล่นแผ่นวีดิทัศน์โดยเลือกใช้ได้ตามความต้องการในการฝึกปฏิบัติทักษะ ดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ ชุดการสอนสำหรับฝึกปฏิบัติที่เน้นทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตร

ส่วนที่ 2 คือ ชุดการสอนสำหรับฝึกปฏิบัติทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพรหมาสูตรที่เน้นการขับร้องร่วมกับวงดนตรี

10. การประเมินผลจากการชุดการสอน

- 2) แบบประเมินการพัฒนาตนเองของผู้ใช้ (สามารถใช้ได้ทั้งการประเมินตนเองและ การร่วมประเมินภายในชั้นเรียน) โดยเป็นแบบประเมินแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยใช้การประเมินความพึงพอใจในการปฏิบัติทักษะแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale)

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่เกิดขึ้นจากการวิจัยอันเป็นประเด็นที่มีความน่าสนใจและเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยค้นพบในการวิจัยในครั้งนี้ คือ การเปรียบเทียบการขับร้องด้วยตนเองโดยไม่มีวงดนตรีบรรเลงประกอบกับการขับร้องโดยมีวงดนตรีประกอบ สิ่งที่ผู้เรียนจะพบในเรื่องนี้ก็คือผู้เรียนไม่สามารถจดจำเสียงจริงที่ตรงกับระดับเสียงของวงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงโขนได้ ดังนั้นผู้เรียนจึงควรหมั่นฝึกฝนทักษะการจดจำเสียงร้องและทักษะการฟังเสียงดนตรีที่ถูกต้องและแม่นยำ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการขับร้องประกอบการแสดงโขนของผู้เรียนให้ไพเราะและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ประเด็นถัดไป คือ การขับร้องประกอบการแสดงโขนนั้น มีกลวิธีการขับร้องหลายรูปแบบโดยเฉพาะเพลงรื้อร้อย มีการร้องกดเสียงและเน้นคำร้อง ซึ่งเป็นแนวทางการขับร้องของคุณครูทั่วม ประสิทธิภาพ ที่สืบทอดกันมา ตลอดจนกลวิธีการขับร้องในเพลงต่างๆ ในโขนตอนนี้ ซึ่งแต่ละเพลงก็มีวิธีการขับร้องที่ต้องใช้กลวิธีตามหลักวิชาคีตศิลป์ไทยมาตบแต่งท่วงทำนองการขับร้องให้เกิดความไพเราะ โดยทั้งหมดนี้เป็นการขับร้องประกอบการแสดงที่ผู้ขับร้องจะต้องสื่อสารอารมณ์ตามลักษณะอาภักิริยาของตัวละครได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นในการนำเสนอแนวทางที่มีความน่าสนใจและเหมาะสมในการดำเนินการวิจัยในครั้งต่อไปในอนาคตต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ในการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในระดับอุดมศึกษาควรมีการนำแนวทางการพัฒนาสื่อวิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนนำไปใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องเพลงไทยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 2) ควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้สะดวกขึ้น พร้อมทั้งสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองด้วยวิธีการที่สอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพสังคมที่มีสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอันเป็นสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน
- 3) ในการพัฒนาสื่อวิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยหรือสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ในรายวิชาต่าง ๆ ควรเป็นเพียงเครื่องช่วยเสริมการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น อย่างไรก็ตามผู้สอนควรนำไปใช้ควบคู่กับการสอนปฏิบัติทักษะในชั้นเรียนด้วย มิควรใช้เพียงสื่อประกอบเพียงอย่างเดียว เพราะการขับร้องเพลงไทยเป็นทักษะที่จำเป็นต้องมีการถ่ายทอดโดยตรงระหว่างผู้เรียนและผู้สอน จึงจะสามารถเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- พัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (พ.ศ. 2553-2556). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร. คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2548. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร.
- คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม. 2552. หลักสูตรศิลปบัณฑิตเฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี. 2530. สังคตินิยมว่าด้วยดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2552. ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2545. พฤติกรรมการสอนดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ท้วม ประสิทธิ์กุล. 2529. หลักคิดศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กรมศิลปากร.
- ท้วม ประสิทธิ์กุล. 2535. ศัพท์สังคิตและประวัติเพลง. อนุสรณ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพนางท้วม ประสิทธิ์กุล. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์ปริ้นติ้งกรุ๊ป. ทบวงมหาวิทยาลัย. 2544. เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยและเกณฑ์การประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- พูนพิศ อมาตยกุล. 2527. ดนตรีวิจักษ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเกียรตินิจกรกิจ.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์และคณะ. 2548. รายงานการวิจัย เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี ตราโมท. 2538. ดุริยสาสน์. อนุสรณ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพนายมนตรี ตราโมท, หน้า 53. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร.
- มนตรี ตราโมท. 2481. ดุริยางคศาสตร์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ศิลปะสนองการพิมพ์.
- มนตรี ตราโมท. 2523. ฟังและเข้าใจเพลงไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร.
- อุทิศ นาคสวัสดิ์. 2514. ทฤษฎีและการปฏิบัติดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

ภาคผนวก

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตัวอย่างตารางวิเคราะห์ทักษะที่ผู้ขับร้องจะได้เรียนรู้จากการปฏิบัติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอน

พัฒนาทักษะการขับร้อง รูปแบบชุดการสอน	1	2	3	4	5
	พัฒนาสื่อประสาท	การออกเสียงเอื้อนและ คำร้อง	การร้องเดี่ยวและหมู่ (คันท/ลูกคู่)	อารมณ์เพลง	การขับร้องร่วมกับ วงดนตรี
1 เพลง.....					
2 เพลง.....					
3 เพลง.....					
4 เพลง.....					
5 เพลง.....					
6 เพลง.....					
7 เพลง.....					
8 เพลง.....					
9 เพลง.....					
10 เพลง.....					
11 เพลง.....					
12 เพลง.....					
13 เพลง.....					
14 เพลง.....					
15 เพลง.....					
16 เพลง.....					
17 เพลง.....					
18 เพลง.....					
19 เพลง.....					

แบบประเมินชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์
ตอน ศักพหมาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย

ข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ประกอบการประเมิน

1. วัตถุประสงค์ของชุดการสอน

เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักพหมาสตร์ ของนักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย
ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นในการประเมิน	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	- 1 ควร ปรับปรุง	0 ไม่ออก ความเห็น	+ 1 นำไป ใช้ได้	
1. ชุดการสอนมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้				
2. ความสวยงามของภาพและ คุณภาพเสียงที่ใช้ในการบันทึก				
3. ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา สาระ(บทเพลงขับร้องและบรรเลง) ที่ใช้เป็น ตัวอย่าง ในชุดการสอน				
4. คุณภาพเสียงของผู้ขับร้อง และผู้บรรเลง				
5. รูปแบบของชุดการสอนมีความเหมาะสม กับการนำไปใช้ในการเรียนการสอน				
6. ชุดการสอนนี้เป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาและช่วยพัฒนาผู้เรียนได้				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(ผู้ทรงคุณวุฒิสภาวิชาคีตศิลป์ไทย)

ภาคผนวก ข
เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- โฉนดทางขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสตร์
- คู่มือประกอบชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน
เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสตร์

โน้ตทางขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์

ตอน คีตกพรมาสเตอร์

1. เพลงกราวใน

บัดนั้น
รับสั่งบังคมทศพัทธ์

กาลสุรเสนีมัคคัต
ขุนยักษ์รับเหาะระเห็จไป

จังหวะฉิ่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- - - รี่	- ตี่ - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - บัด	- - - นั้น	- - - -
ทำนองเพลง	- ซ - ล	- ตี่ ตี่ ตี่	- มี่ - รี่	- ตี่ ตี่ ตี่	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
ทำนองร้อง	- ตี่ ตี่ ตี่	- ตี่ - ตี่	- - - ตี่	- ล - - -	- มี่ - รี่	- มี่ - มี่	- - รี่ -	ตี่ รี่ - -
เนื้อร้อง	- กาลสุร	- เสด - นี	- - - มี	- ศักดิ์ - -	- รับ - สั่ง	- บัง - คม	- - ทศ -	ศ พักตร์ - -
ทำนองเพลง	- ซ - ล	- ตี่ ตี่ ตี่	- มี่ - รี่	- ตี่ ตี่ ตี่	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
ทำนองร้อง	- ตี่ - รี่	- ตี่ - ล	- - ตี่ ล	- ตี่ - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- ขุน - ยักษ์	- รับ- เหาะ	- - ระเห็จ	- ไป - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ซ - ล	- ตี่ ตี่ ตี่	- มี่ - รี่	- ตี่ ตี่ ตี่

2. เพลงมอญรำดาบ

ครั้นถึงโรงราชพิธี
ทูลว่าพระองค์ทรงชัย
แสงอาทิตย์ฤทธิรอนมั่งกรกัณฐ์
ขอให้พระองค์ทรงฤทธิ

กาลสุรเสนีบังคมไหว้
ให้มาทูลข่าวปัจจามิตร
ไปโรมรันเสียทัพดับจิต
ไปเข่นฆ่าปัจจามิตรให้มรณา

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ชล	- ชฟ - ช	- ดํ - ช	- - - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ครั้น	- - - ถึง	- - - โรง	- - - ราช
ทำนองเพลง	- ม ร ร	- ม ร ร	- ดํ ล ล	- ดํ ล ล	- ล ช ช	- ล ช ช	- ช ฟ ฟ	- ช ฟ ฟ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ฟ ช ช	- ล ชฟ ม	- รด - ฟ	- ช ฟ ชล	- - - -	- - - ดํ	- - ล ดํ	- ล ดํ ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ช พิ	- - - ธิ
ทำนองเพลง	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ดํ - ล	- ช - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ร	- มร - ร	- - - ล	- - ล ล	- ดํ - ดํ	- รํดํ - ดํล	- ดํ - ช	- ดํ - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - กา	- - ล สุร	- - - -	- - - -	- - - เส	- - - หนี
ทำนองเพลง	- - - ร	- ร - ร	- - - บ	- ล - ล	- ดํ - รํ	- ดํ - ล	ล ล - ช	ช ช - ฟ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ช	- ลช - ร	- ม รด ร	- ม - ฟ	- - - ล	- ดํล - ชฟ	- ลช ม ม	- - - ชร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - บัง คม	- - - ไหว้
ทำนองเพลง	- - - ช	- - - ร	ม ร ด ร	- ม - ฟ	- รํ ดํ ล	- ช - ฟ	- ล ช ฟ	- ม - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ด - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ดํ	- - - ดํ	- ล - ดํ	- รํมํ - รํ
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - พูล	- - - ว่า	- - - -	- พระ - องค์
ทำนองเพลง	- ล ช ช	ฟ ม ร ร	- ล ช ช	ฟ ม ร ร	- ล ช ช	ฟ ม ร ร	- ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - มํรํ	- - - -	- - - ฟ	- - - ช	- - - ล	- ชฟ - ช	- ลช ดํ ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ทรง	- - - ชัย
ทำนองเพลง	- - - -	ล ล ล ล	- รํ - ดํ	- ล - ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ม ร ด	- ล ล ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ร	- มร - ร	- - - ช	ฟ ชล - ล	- - - ดํ	- รํดํ - ดํล	- ดํ - ช	- - - ชฟ
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ให้	- - - มา	- - - -	- - - -	- - - พูล	- - - ข้าว
ทำนองเพลง	- ม ร ร	- ช ด ด	- ร ด ร	ม ร ด ล	- ร ด ร	ม ร ด ล	ด ร ช ล	ด ร ม ฟ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - ช	- ลช - ร	- ม ร ด ร	- ม - ฟ	- - - ล	- ดํล - ชฟ	- ลช - ด	- ม - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ปัจ	- จา - มิดร
ทำนองเพลง	- ล ช ฟ	- ม - ร	- ด - ล	- ช - ล	ดํ - ช ล	- ช - ฟ	- ด ร ม	- ร ร ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ร - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ช	- ดั ช ซล	- ซฟ - ล	- - ช ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - แสง	- - อาทิตย์	- - - ฤท	- - อิ รอน
ทำนองเพลง	- ม ร ร	- ม ร ร	- ดั ล ล	- ดั ล ล	- ล ช ช	- ล ช ช	- ช ฟ ฟ	- ช ฟ ฟ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ช	- ล ซฟ ม	- รด - ฟ	- ช ฟ ซล	- - - -	- - - ลดั	- ล - ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- มัง - กร	- - - กันธุ์
ทำนองเพลง	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ดั - ล	- ช - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ร	- มร - ร	- - ล ล	- - - ล	- - - ดั	- รัด - ดัล	- ดั - ช	- ดั - ซล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - ไป โรม	- - - รัน	- - - -	- - - -	- - - เสีย	- - - ทัพ
ทำนองเพลง	- - - ร	- ร - ร	- - - บ	- ล - ล	- ดั - รั	- ดั - ล	ล ล - ช	ช ช - ฟ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - ช	- ลช - ร	- ม รด ร	- ม - ฟ	- - - ล	- ดัล - ซฟ	- ลช - -	- ด - ด
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ดับ - จิต
ทำนองเพลง	- - - ช	- - - ร	ม ร ด ร	- ม - ฟ	- รั ดั ล	- ช - ฟ	- ล ช ฟ	- ม - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ร	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ดั	- รี่ - ดั	- ล - ดั	- รี่ - รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ขอ	- - - ให้	- - - -	- พระ - องค์
ทำนองเพลง	- ล ช ช	ฟ ม ร ร	- ล ช ช	ฟ ม ร ร	- ล ช ช	ฟ ม ร ร	- ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - มีรี	- - - -	- - - ฟ	- - - ช	- - - ล	- ชฟ - ช	- ลช ดั ล	- - - ลดั
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ทรง	- - - ฤทธิ์
ทำนองเพลง	- - - -	ล ล ล ล	- รี่ - ดั	- ล - ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ม ร ด	- ล ล ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ล - ร	- มร - ร	- - ล ช	- ล - ดัช	ฟชล - ดั	- รี่ดั - ดัล	- ดั ฟ ช	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- ไป เข่น	- - - หม่า	- - - -	- - - -	- - ปัจ จา	- - - มิตร
ทำนองเพลง	- ม ร ร	- ช ด ด	- ร ด ร	ม ร ด ล	- ร ด ร	ม ร ด ล	ด ร ช ล	ด ร ม ฟ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - ช	- ลช - ร	- ม ร ด ร	- ม - ฟ	- - - ล	- ดัล - ชฟ	- ลช ด ร	- - ร ร์
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ให้ ม	- - ร ณา
ทำนองเพลง	- - - ช	- - - ร	ม ร ด ร	- ม - ฟ	- รี่ ดั ล	- ช - ฟ	- ล ช ฟ	- ม - ร

3. เพลงรื้อร้อย

เมื่อนั้น
ได้ยื่นบอกออกความอัปรา
ลูกขึ้นกระที่บาทหวาดไหว
มาพูดให้เป็นกลางกลางพิธี
หากคตินิดเดียวว่ารับสั่ง
ว่าพลางทางทรงศรัย

อินทรีตีสทิตศักดิ์ยักษา
โกรธลัสมเนตรเห็นเสนี
เหมไ้อัการสุรยักษี
ชีวิตมิ่งถึงที่จะบรรลย์
จึงหยุดยั้งยกโทษ โปรดให้
คลาไคลออกจากโรงพิธี(ถอน)

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ล	- ช - ท	รื ท ล ทล	- ช - ล	- - - -	- - รื ล	- ท ลช ล	- ทล รืท ท
เนื้อร้อง	- - - เมื่อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - -	- - - รื	- - - -	- - - ล	- ช - ท	รื ท ล ทล	- - - ช	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เมื่อ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - รื ล	- ทล - ล	- ล ท ล	- - - ช	- ท - ท	- - ท ท	ท รืท ล ทล	- ช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - นั้น	- - - -	- - - -	- อิน - ท	- - ร ชิต	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวัด								
ทำนองร้อง	- - รี่ ล	- ทล - ช	- - ล ช	- - - -	- - - - ช	- - - - ล	- - ทล ช	- - - - ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - สิท	- - อิ ศักดิ์	- - - -	- - - - เอ้ย	- - - - ยัก	- - - -	- - - - ษา
ทำนองเพลง								

จังหวัด								
ทำนองร้อง	- - - - รี่	- - - - ล	- - - - ล	- ช - ล	- - - -	- - - -	- ทล - ล	- ช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - - เมื่อ	- - - - เอ้ย	- - - -	- - - -	- - - - เมื่อ	- - - - นั้น
ทำนองเพลง								

จังหวัด								
ทำนองร้อง	- - ล ล	- - ล ล	- - - - ช	- - ล ช	- - - - ช	- - - - ล	- ล ทล ช	- ล - - รี่
เนื้อร้อง	- - อิน ท	- - ร ชิต	- - - สิท	- - อิ ศักดิ์	- - - - เอ้ย	- - - - ยัก	- - - -	- - - - ษา
ทำนองเพลง								

จังหวัด								
ทำนองร้อง	- ล ช ล	- - - - ช	- ทล รี่ ล	- ท - -	- - ล ท	ล ช - ช	- - ล ล	- - - -
เนื้อร้อง	- ได้ - ยิน	- - - - บอก	- - - - ออก	- ความ - -		- - - - อัป	- - ป รา	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- ช - ลท	- รี่ - ลท	- - รี่ ล	- ท - ล
เนื้อร้อง	- - - โกร	- - - ธา	- - - ลืม	- - - เนตร	- - - เห็น	- - - เส	- - - -	- - - นี
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ล ช ล	- - - ช	- - - ช	- - - ล	- - - ช	- - - -	- ล - ล	- - - -
เนื้อร้อง	- ได้ - ยิน	- - - บอก	- - - ออก	- - - ความ	- - - อับ	- - - -	- ป - รา	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- ช - ลท	- รี่ - ลท	- - รี่ ล	- ท - ล
เนื้อร้อง	- - - โกร	- - - ธา	- - - ลืม	- - - เนตร	- - - เห็น	- - - เส	- - - -	- - - นี
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ล	- ล - ช	- ทล ท รี่	- ท - ล	- - ลท	ล ช - ช	- - - ลท	- - - รี่
เนื้อร้อง	- - - ลูก	- ขึ้น - -	- - กระที่บ	- บาท - -	- - - -	- - -หวาด	- - - ไหว	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ช	- - - ล	- ช - ล	- ล - ลท	- รี่ - ช	- - - ล	- - - ล	- ช - ลท
เนื้อร้อง	- - - เหม่	- - - ไอ้	- - - กา	- ล - สุร	- - - -	- - - ยัก	- - - -	- - - ษี
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ล	- - - ลช	- ล - ล	- ช - ช	- - - -	- - - ช	- - - ลท	- - - -
เนื้อร้อง	- - - ลูก	- - - ชั่น	- กระ - ทีบ	- - - บาท	- - - -	- - - หวาด	- - - ไหว	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ช	- - - ล	- ช - ล	- ล - ลท	- รี่ - ช	- - - ล	- - - ล	- ช - ลท
เนื้อร้อง	- - - เหม่	- - - ไอ้	- - - กา	- ล - สุร	- - - -	- - - ยัก	- - - -	- - - ษี
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - ล ล	- ลช - -	- ทล รี่ ท	- ท - -	- - ล ท	- ลช - ล	- - ล ล	- - - -
เนื้อร้อง	- - มา พุด	- ให้ - -	- - - เป็น	- ลาง - -	- - - -	- - - กลาง	- - พิ ธี	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ล - ล	- - - ล	- - - ลท	- รี่ - ล	- ซ - ซ	- - - ล	- - - ล	- ท - ล
เนื้อร้อง	- ซี - วิด	- - - มิ่ง	- - - ถึง	- - - ที่	- - - จะ	- - - บรร	- - - -	- - - ลัย
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ล - ล	- ซ - ล	- ซ - ล	- - - ล	- - - ล	- - - -	- ล - ล	- - - -
เนื้อร้อง	- มา - พุด	- - - ให้	- - - เป็น	- - - ลาง	- - - กลาง	- - - -	- พิ - ธิ	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ล - ล	- - - ล	- - - ลท	- รี่ - ล	- ซ - ซ	- - - ล	- - - ล	- ท - ล
เนื้อร้อง	- ซี - วิด	- - - มิ่ง	- - - ถึง	- - - ที่	- - - จะ	- - - บรร	- - - -	- - - ลัย
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ซ	- ล - -	- ทล รี่ ท	- ท - -	- ลท ลซ	- ลซ ล	- - - ซ	- - - -
เนื้อร้อง	- - - หาก	- คิด - -	- - - นิด	- เดียว - -	- - - -	- ว่า - รับ	- - - สั่ง	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ล - ช	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- ช - ช	- - - ช	- - - ล	- ช - ล
เนื้อร้อง	- จิง - หยุต	- - - ย้ง	- - - ยก	- - - โทษ	- - - -	- - - โปรด	- - - -	- - - ให้
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ช - ช	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- ช - ล	- - - ช	- - - -
เนื้อร้อง	- - - หาก	- - - คิด	- - - นิด	- - - เดียว	- - - ว่า	- - - รับ	- - - สั่ง	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ล - ช	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- ช - ช	- - - ช	- - - ล	- ช - ล
เนื้อร้อง	- จิง - หยุต	- - - ย้ง	- - - ยก	- - - โทษ	- - - -	- - - โปรด	- - - -	- - - ให้
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ช - ล	- ช - ล	- ทล รี่ ท	- ท - -	- - ล ท	- ลช - ลท	- - รี่ ล	- - - -
เนื้อร้อง	- - - ว่า	- - - พलग	- - - ทาง	- ทรง - -	- - - -	- - - ศร	- - - ชัย	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ล	- - - ล	- - - ซ	- - - ซ	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- ท - ล
เนื้อร้อง	- - - คลา	- - - ไคล	- - - ออก	- - - จาก	- - - โรง	- - - พิ	- - - -	- - - ี
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ล	- ซ - ล	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- ทล - ลท	- - รี่ ล	- - - -
เนื้อร้อง	- - - ว่า	- - - พलग	- - - ทาง	- - - ทรง	- - - -	- - - ศร	- - - ชัย	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ล	- - - ล	- - - ซ	- - - ซ	- - - ล	- - - ล	- - - ล	- ท - ล
เนื้อร้อง	- - - คลา	- - - ไคล	- - - ออก	- - - จาก	- - - โรง	- - - พิ	- - - -	- - - ี
ทำนองเพลง								

4. เพลงข้างประสานงา

จิ้งตรัสสั่งรุทรการชาญกำแหง
จึงให้การรณราชอสุรี
อันโยธาทั้งหลายให้กลายเพศ
ไว้สำหรับขับราระบำบรพ

จะเปลี่ยนแปลงกายกูเป็นโกสีย์
แปลงอินทรีเป็นคชาเอราวัณ
เป็นเทเวศร์สาวสุรางค์นางสวรรค์
เร่งเตรียมไว้ให้ทันฤกษ์ดี

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- รี้ - ท	- - - ท	- - - รี้	- - - -	- - - ชี้	- ม ม ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- จิง - ตรัส	- - - สั่ง	- - - -	- - - -	- - - รุจ	- - ท การ
ทำนองเพลง	- - - ล	- ล - ล	- ท ล ฟ	- ม - ร	- - - ร	- ร - ร	- ช ล ท	- ร - ม

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- ร - ม	- - ล ช	- ช - -	- ล รี้ ช	- ท ลช ลท	- รี้ - ท	- ท - ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ชาญ	- กำ - แหง
ทำนองเพลง	- - - -	- ร - ม	- ร - ช	- ช - ช	- ร - ช	- ล - ท	- ล - ท	ท ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รี้ ล	- - - -	- - ช ซม	- - - ช	- - - ล	- ท ลช ม	- ช - รี้	- - - รี้
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - จะเปลี่ยน	- - - แปลง	- - - -	- - - -	- - - กาย	- - - กู
ทำนองเพลง	- ฟ ม ร	- ม - ร	- - ท - ร	- ม - ช	- ล ล ล	- ช - ม	ม ม - ร	ร ร - ด

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - รี้	- - ล ดี้	- - มี้ รี้	- ดี้ - -	ท ล รี้ ช	- ท ลช ลท	- รี้ ท ท	- - - ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - เป็น โก	- - - สีย์
ทำนองเพลง	- รี้ รี้ รี้	- ล - ท	- ดี้ - มี้	- รี้ - ดี้	- ช - ล	- ท - ดี้	- มี้ รี้ ดี้	- ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รี่ ล	- - - -	- - - รี่	- - - รี่	- ท - รี่	- - - -	- ม - ม	- - - ชร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - จิ่ง	- - - ให้	- - - -	- - - -	- กา - รุณ	- - - ราช
ทำนองเพลง	- - - ล	- ล - ล	- ท ล ฟ	- ม - ร	- - - ร	- ร - ร	- ช ล ท	- ร - ม

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ท - รม	- ร - ม	- - ล ช	- ช - -	- ล รี่ ช	- ท ลช ลท	- รี่ - ช	- ล - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อ	- สุ - รี่
ทำนองเพลง	- - - -	- ร - ม	- ร - ช	- ช - ช	- ร - ช	- ล - ท	- ล - ท	ท ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - ช	- - ช ช	- - - ล	- ท ลช ม	- ช - รี่	- - รี่ รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - แปลง	- - อิน ทรีย์	- - - -	- - - -	- - - เป็น	- - - คชา
ทำนองเพลง	- ฟ ม ร	- ม - ร	- ท - ร	- ม - ช	- ล ล ล	- ช - ม	ม ม - ร	ร ร - ด

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - รี่	- - ล ตั้	- - มี่ รี่	- ตั้ - -	ท ล รี่ ช	- ท ลช ลท	- รี่ - ล	- - ล ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เอ	- - รา วัณ
ทำนองเพลง	- รี่ รี่ รี่	- ล - ท	- ตั้ - มี่	- รี่ - ตั้	- ช - ล	- ท - ตั้	- มี่ รี่ ตั้	- ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- รี่ - รี่	- - - รี่	- - - -	- - - -	- - - ซ	- - - ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- อัน - โย	- - - ธา	- - - -	- - - -	- - - ทั้ง	- - - หลาย
ทำนองเพลง	- - - ล	- ล - ล	- ท ล ฟ	- ม - ร	- - - ร	- ร - ร	- ซ ล ท	- ร - ม

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	ซ - ซ ซ	- - - ซ	- - - ล	- ซ - -	- รี่ - ซ	- ล ซ ลท	- รี่ ลซ ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - อัน โย	- - - ธา	- - - ทั้ง	- หลาย - -	- - - -	- - - -	- - ให้กลาย	- - - เพศ
ทำนองเพลง	- - - -	- ร - ม	- ร - ซ	- ซ - ซ	- ร - ซ	- ล - ท	- ล - ท	ท ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ซ - ล	- - - -	- ซ - ซ	- - - ซ	ม ซ - ล	- ท ลซ ม	- ซ - รี่	ซ รี่ - รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- เป็น - เท	- - - เวศร์	- - - -	- - - -	- - - สาว	- - สุรางค์
ทำนองเพลง	- ฟ ม ร	- ม - ร	- ท - ร	- ม - ซ	- ล ล ล	- ซ - ม	ม ม - ร	ร ร - ด

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - รี่	- - ล ตั้	- - มี่ รี่	- ตั้ - -	ท ล รี่ ซ	- ท ลซ ลท	- รี่ - ท	- - ท ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - นาง	- - สวรรค์
ทำนองเพลง	- รี่ รี่ รี่	- ล - ท	- ตั้ - มี่	- รี่ - ตั้	- ซ - ล	- ท - ตั้	- มี่ รี่ ตั้	- ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รี่ ล	- - - -	- - - รี่มี	- - รี่ ชีท	- - - รี่	- - - -	- - - ร	- - - ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ไว้	- - สำหรับ	- - - -	- - - -	- - - ขับ	- - - รำ
ทำนองเพลง	- - - ล	- ล - ล	- ท ล ฟ	- ม - ร	- - - ร	- ร - ร	- ช ล ท	- ร - ม

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- - ช ดัม	- - - ม	- ช - -	- - - ช	- ท ลช ลท	- รี่ ล ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - ไว้	- - สำหรับ	- - - ขับ	- รำ - -	- - - -	- - - -	- - ระ บำ	--- บรรพ์
ทำนองเพลง	- - - -	- ร - ม	- ร - ช	- ช - ช	- ร - ช	- ล - ท	- ล - ท	ท ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ทล	- - - -	- ช ม ช	- - - ชล	- ช - ล	- ท ลช ม	- ช - รี่	- ดี่ - รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	-เร่ง-เตรียม	- - - ไว้	- - - -	- - - -	- - - ให้	- - - กัน
ทำนองเพลง	- ฟ ม ร	- ม - ร	- ท - ร	- ม - ช	- ล ล ล	- ช - ม	ม ม - ร	ร ร - ด

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - รี่	- - ล ดี่	- - มี รี่	- ดี่ - -	ท ล รี่ ช	- ท ลช ลท	- รี่ - ล	- ช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ฤกษ์	- - - ดี
ทำนองเพลง	- รี่ รี่ รี่	- ล - ท	- ดี่ - มี	- รี่ - ดี่	- ช - ล	- ท - ดี่	- มี รี่ ดี่	- ท - ล

5. เพลงฝรั่งควง

บัดนั้น
ออกมาเกณฑ์กันทันที

รุทรการประณตบทศรี
คอยเสด็จภูมิมีรณรงค์

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - ฟ	- - - ซ	- - - ลท	- รืท ล ท	- ลซ - ฟ	- - - ซล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - บัด	- - - เอย	- - - -	- - - -	- - - บัด	- - - นั้น
ทำนองเพลง	- - - ซ	- ซ - ซ	- - - ฟ	- - - ซ	- - ล ท	- ล - ท	- - ล ซ	- ฟ - ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ซ	- ล คํ ซ	- ลซ - ซ	- - - -	- - - ลท	- - ล ล	- - - ซ	- ลท - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รุท	- - ท การ	- - - ประ	- ณฑ - -
ทำนองเพลง	- - - -	- ล - ซ	- ซ ซ ซ	- - - -	- ท - ล	- ล ล ล	- - - ซ	- ล - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ซ - ล	- ท - รื	- - มื รื	- รื - -	- - - ฟ	- - ล ม	- ฟม - ท	- - ร ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - บท	- - ท ศรี
ทำนองเพลง	- ซ - ล	- ท - รื	- - มื รื	- รื - -	- ร ม ฟ	- ล - ม	- ฟ ม ร ท	- ล - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	ซ ร - ซ	- ฟ - ซ	- - - ซ	- - - ซ	- - - ลท	- รืท ล ท	- ลซ - ซ	- - - ซ
เนื้อร้อง	- - - ออก	- - - มา	--- เกณฑ์	- - - กัน	- - - -	- - - -	- - - ท้น	- - - ที่
ทำนองเพลง	- - - ซ	- ซ - ซ	- - - ฟ	- - - ซ	- - ล ท	- ล - ท	- - ล ซ	- ฟ - ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- ล ดํ ช	ล ช - ช	- - - -	- - - ล	- - ล ลช	- - - ล	- ล - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - คอย	- - เสด็จ	- - - ฎ	- มี - -
ทำนองเพลง	- - - -	- ล - ช	- ช ช ช	- - - -	- ท - ล	- ล ล ล	- - - ช	- ล - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - ล	ช ฟ ม ร	- - ม ร	- ร - -	- - - ฟ	- - ล ม	- ฟม - ร	- - ร ร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รณ	- - ณรงค์
ทำนองเพลง	- ช - ล	- ท - รํ	- - มํ รํ	- รํ - -	- ร ม ฟ	- ล - ม	ฟ ม ร ท	- ล - ร

6. เพลงตระนimit

เมื่อนั้น
จึงขึ้นบนแท่นสุวรรณบรรจง

อินทรีชิตขึ้นชมสมประสงค์
จำแลงแปลงองค์สุรา

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ล	- ช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เมื่อ	- - - เอย
ทำนองเพลง	- - - -	- - - ท	- - - ท	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- ท - ท	- - - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ร	- มร ช ม	- ร มร รมี	- - ร ท	- - - -	- - - ร	- ช ลท ร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เมื่อ	- - - นั้น
ทำนองเพลง	- - - ร	- ร - ร	- ช - ม	- ร - ท	- - - -	- ล - ท	- ล - ท	- ท - ท

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ท	- - - -	- - - -	- - - -	- ท - ท	- - ท ร	- ท - ท	- ลช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- อิน - ท	- - ร ชิต	- - - ขึ้น	- - - ชม
ทำนองเพลง	- - - -	- - - ท	- - - ท	- - - ม	- - - ร	- - - ท	- ท - ท	- - - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ร	- มร ช ม	- ร มร รมี	- - ร ท	- - - -	- - - ท	- ร ท ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - สม	- - ประสงค์
ทำนองเพลง	- - - ร	- ร - ร	- ช - ม	- ร - ท	- - - -	- ล - ท	- ล - ท	- ท - ท

จังหวะดี้ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - รี่	- - - -	- ม - ม	- ร - ม	- ฟ ม ร ฟ	- - ล ม	- ฟม - ร	- ท ร ร
เนื้อร้อง	- - - - -	- - - -	- จี้ง - ชั่น	- - - บน	- - - - -	- - - -	- - - แท่น	- - สุวรรณ
ทำนองเพลง	- ฟ - ม	- ร ทุ	- ล - ทุ	- - ดร ม	- - ร ม ฟ	- ล - ม	- ล - -	ฟมร - ท

จังหวะดี้ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ม	- รท - ม	- - ซ ม	- ร ม ร ร ม	- - ร ทุ	- - - -	- - - ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - บรร	- - - จง
ทำนองเพลง	- ล - ท	- - ดร ม	- ฟ ล ม	ฟ ม ร ท	- ร - ซ	- ล - ท	- รี่ - ท	- ล - ซ

จังหวะดี้ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ท	- - ล ซ	- - - ท	- - - ท	- - - -	- - - ล	- - ล ท	- ลซ - ซ
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - จำ	- - - แลง	- - - -	- - - แปลง	- - - -	- - - องค์
ทำนองเพลง	- - - ซ	- ซ - ซ	- - ล ท	- ล - ท	- ฟ - ม	- ร ทุ	- ล - ทุ	- - ดร ม

จังหวะดี้ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- ซม ร ซ	- - - -	- ล ซ ลท	- - - -	- - - รี่	- - - ซ	- - ล ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อ	- - สุ รา
ทำนองเพลง	- ร - ซ	- ล - ท	- รี่ - ท	- ล - ซ	- - ดร ม	- ซ - ล	- ซ - ล	ล ล - ซ

ทำนองร้อง	- - ล ท	- - ล ซ
-----------	---------	---------

* โน้ต 2 ห้องนี้คือทำนองเอื้อนท้ายคำร้องของคำว่า “อสุรา”

7. เพลงขมตลาด

เป็นโกสีย์ทรงเครื่องเรื่องอร่าม
จับพระแสงพรหมาสตรียาตรา

ล้วนแก้วแก้วาววามเวหา
เสด็จมาเกยสุวรรณทันใด

จังหวะฉิ่ง		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- ท - ท	- - รื ท	- ล ทล ลท	- รื - ล	- - - ล	- ช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- เป็น - โก	- - - -	- - - สีย์	- - - ทรง	- - - เครื่อง	- - - เออ
ทำนองเพลง							

จังหวะฉิ่ง		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- ทล รื ล	- ท ลช ช	- - - -	- - - ล	- - ล ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เรื่อง	- - อ ร่าม
ทำนองเพลง							

จังหวะฉิ่ง		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- ล - ช	- ม ช ล	- ช ลช ช	- - - ม	- - - ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - -	-ล้วน-แก้ว	- - - -	- - - แก้ว	- - - -	- - - วาว	- - - วาม
ทำนองเพลง							

จังหวะฉิ่ง		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- - - ท	- รืท ล ท	- - ล ช	- - - ล	- - - ลท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เว	- - - หา
ทำนองเพลง							

จังหวัด		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- รี่ - ซ	- - - ล	- ทล รี่ ล	- ทลซ ซ	- - - -	- ม - ซ	- ลซ - ซ
เนื้อร้อง							
ทำนองเพลง	- - - ซ	- - - ล	- ท - ล	- ซ ซ ซ	- - - ม	- ท ล ซ	- ม - ซ

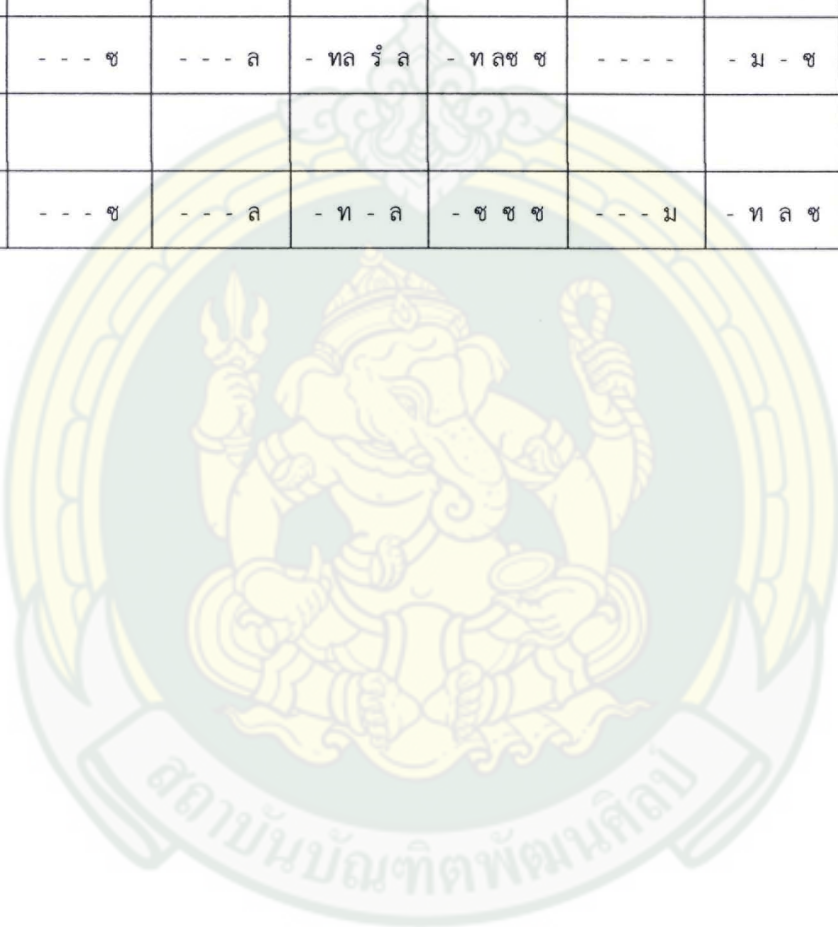
จังหวัด		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- ท รี่ ท	ล ทล ล ท	- รี่ - ล	- - - ล	- ซ - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - จับ	- - - -	- - พระแสง	---พรหม	---มาสเตอร์	- - - เออ
ทำนองเพลง							

จังหวัด		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- ทล รี่ ล	- ทลซ ซ	- - - -	- - - ล	- ซ - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ยาด	- - - ตรา
ทำนองเพลง							

จังหวัด		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - ซ ม	- - ซ ล	- ซลซ ซ	- - - -	- - - ล	- - ล ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - เสด็จ	- - - -	- - - มา	- - - -	- - - เกย	- - สุวรรณ
ทำนองเพลง							

จังหวะฉิ่ง		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- - - ท	- รืท ล ท	- - ล ช	- - - ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ท้น	- - - ใด
ทำนองเพลง							

จังหวะฉิ่ง		-		+		-	+
ทำนองร้อง	- - - ช	- - - ล	- ทล รื ล	- ทลช ช	- - - -	- ม - ช	- ลช - ช
เนื้อร้อง							
ทำนองเพลง	- - - ช	- - - ล	- ท - ล	- ช ช ช	- - - ม	- ท ล ช	- ม - ช

8. เพลงกราวนอก

ชั้นทรงคอกชาเอราวัณ

ทหารแห่ไห่สนั่นหวั่นไหว

ขยายยกโยธาคลาไคล

ลอยคว้างมาในโพยมมาน

จังหวะฉิ่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- - - ร	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- - - -	- - - ท	- ท ท ท	- ท - ท

จังหวะฉิ่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
ทำนองร้อง	- ร ช ท	- ท ท ท	- - ท -	ท ท - -	ท ร - ล	- ล ท ล	- - - ล	- ร - -
เนื้อร้อง	- ชั้น - ทรง	- คอ คชา	- - เอ -	รา วัณ - -	ทหาร - แห่	- ไห่ สนั่น	- - - หวั่น	- ไหว - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
ทำนองร้อง	ท ร - ร	- ท - ท	- - - ท	- ท - -	- ท - ร	- - ท ท	- - ท ท	- - - ท
เนื้อร้อง	ขยาย - ยก	- โย - ธา	- - - คลา	- ไคล - -	-ลอย-คว้าง	- - มา ใน	- - โพยม	- - - มาน
ทำนองเพลง								

9. เพลงทะแยกลองโยน

ข้างนิมิต
เรียงรังกำแหงหาญ
ผูกเครื่องเรียงทองทอ
ห้อยหูพู่จามรี
เครื่องสูงเรียงสามแถว
อภिरุมสับซุ่มสาย
กลองชนะประโคมศึก
แตรสังข์ส่งสำเนียง
สาวสุรางค์นางรำฟ้อน
นักสิทธิ์ฤทธิรงค์

เหมือนไม้ผัดข้างมีฆวาน
ชาญศึกสู้รู้ทั่วทั้งที่
กระวีลทองหล่อทองแสงสี
ปกตระพองทองพรรณราย
ลายกาบแก้วแสงแพรวพราย
บังแทรกอยู่เป็นคู่เคียง
มโหระทึกกึกก้องเสียง
นางจำเรียงเคียงข้างทรง
ดั่งกนิษฐนางนวลระหง
ถือทวนธงลือลอมมา

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ร	- ม ร ร	- - - ล	- - ช ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ข้าง	- - - เอย	- - - ข้าง	- - นิ มิตร
ทำนองเพลง	- - - ม	- ม - ม	- ล - ช	- ม - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- ท ล ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - -	- - - ลท	- - - ร	- ล ช ช	- - - -	- - - ลท	- - - ลท	- ช ล ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - เหมือน	- - - -	- - - ไม้ - ผิด	- - - -	- - - ข้าง	- - - มัฆ	- - ฆ วาน
ทำนองเพลง	- - - ม	- ม - ม	- ช - ล	ล ล - ช	- ช ล ท	- ร - ม	- ร - ต	- ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - ช	- - - ช	- - - -	- - - -	- ท - ท	- ร - ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - เรียง	- - - แร้ง	- - - -	- - - -	- กำ - แหง	- - - หาญ
ทำนองเพลง	- - - ท	- ท - ท	- ร - ท	- ล - ช	- ม - ร	ร ร - ช	ช ช - ล	ล ล - ท

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- รี่ - ล	- - - ช	ล ท ลช ชร	- ท - ม	- ชม ช ร	- ท ร ม	- รท รม ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ชาญ	- - - ศีก	- - - สู้	- - - รั	- - - ท่วง	- - - -	- - - ที่
ทำนองเพลง	- รี่ - มี่	- รี่ - ท	ท ท - ล	ล ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ท	- ล - ท	- ร - ม

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - ท	- - - ร	- - - ท	- - - ช	- - - ช	- - - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ผูก	- - - เครื่อง	- - - -	- - - เรือง	- - - ทอง	- - - ทอ
ทำนองเพลง	- - - ม	- ม - ม	- ล - ช	- ม - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- ท ล ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - ท ท	- - - ท	- - - ล	- ท - ท	- - - ท	- - รี่ ท	- ลช - ลท
เนื้อร้อง	- - - -	- - กระ วิล	- - - ทอง	- - - หล่อ	- - - ทอ	- - - แสง	- - - -	- - - ศรี
ทำนองเพลง	- - - ม	- ม - ม	- ช - ล	ล ล - ช	- ช ล ท	- รี่ - มี่	- รี่ - ดี่	- ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รี่ ล	- - - -	- - - ช	- ม - ช	- - - -	- รี่ - รี่	- ช - ลท	- - ท ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ห้อย	- - - หู	- - - -	- - - พู่	- - - จาม	- - ม รี่
ทำนองเพลง	- - - ท	- ท - ท	- รี่ - ท	- ล - ช	- ม - ร	ร ร - ช	ช ช - ล	ล ล - ท

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ช	- ล - ท	- ลช ม ม	- - - ร	- - - ร	- - ร ม	รท รม ม ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ปก	- - - -	-- ตระพอง	- - - ทอง	--- พรรณ	- - - -	- - ณ ราย
ทำนองเพลง	- รี่ - มี่	- รี่ - ท	ท ท - ล	ล ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ทุ	- ล - ทุ	- ร - ม

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - ร	- ท - ร	- - - -	- - - ช	- - - ช	- ล - ลช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	--- เครื่อง	- - - สูง	- - - -	- - - เรียง	- - - สาม	- - - แดว
ทำนองเพลง	- - - ม	- ม - ม	- ล - ช	- ม - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- ท ล ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- รี่ - ท	- - - ช	ล ท ลช ชร	- ท - ม	- ช - ม	- - ช ม	- รท - ร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ลาย	- - - กาบ	- - - แก้ว	- - - แสง	--- แพรว	- - - -	--- พราย
ทำนองเพลง	- - - ม	- ม - ม	- ช - ล	ล ล - ช	- ท ท ท	- ล - ช	ช ช - ม	ม ม - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - ม	- - ช ช	- - - ท	- รี่ท ล ท	- ลช ร ม	- - - ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - อ	- - ภิรม	- - - -	- - - -	- - สับ ชุม	- - - สาย
ทำนองเพลง	- ทุ ทุ ล	- ทุ - ร	- ทุ - -	- ธรรมเนียม	- ท ท ท	- ล - ช	ช ช - ม	ม ม - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - ช ร	- - - ล	- - - ล	- ช - ช	- - - รี่	- - - รี่	- ดี่ - รี่มี	- ชี่มี รี่ รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - บัง	- - - แทรก	- - - อยู่	- - - เป็น	- - - คู่	- - - -	- - - เคียง
ทำนองเพลง	- ด - ม	ร ด ท ล	- ร - ช	- ช ล ท	- ช ล ท	ล ท ด ร	- ร ล ท	ด ร - ด

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รี่ มี	- รี่มี - ท	- - รี่ ท	ล ทล ท	- - ล ท	- ลช - -	- - ดี่ ดี่	- - - รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - กลอง	- - - -	- - - ชนะ	- - - -	- - - -	- - ประโคม	- - - คี๊
ทำนองเพลง	- ร - ช	- ล - ท	- รี่ - ท	- ล - ช	- ม - ร	ร ร - ช	ช ช - ล	ล ล - ท

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ดี่ - -	- - มี มี	- - ชี่ มี	รี่มีรี่มี	- - รี่ มี	- รี่มี - ม	- - - ช	- ม ช ลท
เนื้อร้อง	- - - -	- - ม โห	- - - -	- - ระ ทัก	- - - -	- - - กัก	- - - ก้อง	- - - เสียง
ทำนองเพลง	- ล - ท	- ดี่ - รี่	- ดี่ - มี	- รี่ - ดี่	- ช - -	ร ช - ดี่	- มี รี่มี	- ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รี่ ล	- - - -	- - - ช	- - - ช	- รี่ - ลท	- รี่ท ล ม	- ช - ลช	- ม ช ร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - แตร	- - - สังข์	- - - -	- - - ส่ง	- - - -	- สำ - เนียง
ทำนองเพลง	- - - ร	- ร - ร	- ท - ร	- ม - ช	- ท ท ท	- ล - ช	ช ช - ม	ม ม - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- - - -	- ล - ล	- - - รี่	- - - รีม	- - คี่ รีม	- ซิม รี่ รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - นาง	- - - -	- จำ - เรียง	- - - เคียง	- - - ข้าง	- - - -	- - - ทรง
ทำนองเพลง	- ด - ม	ร ด ท ล	- ร - ซ	- ซ ล ท	- ซ ล ท	ล ท ด ร	- ร ล ท	ด ร - ด

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รี่ มี่	- รี่คี่ - ท	- - รี่ ท	ล ทล ล ล	- - ล ท	- ลซ - -	- คี่ - คี่	- - - คี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - สาว	- - - -	- - สุ รวงค์	- - - -	- - - -	- นาง - รำ	- - - ฟ้อน
ทำนองเพลง	- ร - ซ	- ล - ท	- รี่ - ท	- ล - ซ	- ม - ร	ร ร - ซ	ซ ซ - ล	ล ล - ท

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- รี่ - คี่	- - - มี่	- - ซิม มี่	รี่ มี่รี่ รี่รี่	- - - ซ	- ม - ซ	- - - ม	- ลซ ล ลท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - คี่	- - - -	- - กิน นร	- - - แน่ง	- - - นวล	- - - -	- - ระ หง
ทำนองเพลง	- ล - ท	- คี่ - รี่	- คี่ - มี่	- รี่ - คี่	- ซ - -	ร ซ - คี่	- มี่ รี่ คี่	- ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รี่ ล	- - - -	- - - มี่	- รี่ - คี่	- รี่ ซิม มี่	- ซิม รี่รี่คี่	- มี่รี่ - รี่	- - ล ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - นัก	- - - สิทธิ์	- - - -	- - - -	- - - ฤทธิ์	- - ธิ รงค์
ทำนองเพลง	- ซ ซ ซ	- ล - ท	- ล - ท	- คี่ - รี่	- คี่ - มี่	- รี่ - คี่	- รี่ - คี่	- ท - ล

จังหวะดัง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - รั	- - - ท	- - - ท	- - - ซ	- ม - ซ	- - - ม	- ลซ - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ถือ	- - - ทวน	- - - ธง	- - - ลีว	- - - ลอย	- - - -	- - - มา
ทำนองเพลง	- ร - ซ	- ล - ท	- ล - ท	- ตั - รั	- - - ร	- - - ม	- - - ซ	- - - ล

10. เพลงกระบอก

ครั้นถึงที่ประจัญบานราญรอน
 กับทั้งองค์พระลักษมณ์ทรงศึกดา
 จึ่งให้หยุดช้างทรงองอาจ
 ให้กุมภัณฑ์บรรดาจำแลงตน

เห็นวานรนับแสนแน่นหนา
 ยืนรัดธนูอยู่กลางพล
 ลอยเลื่อนเกลื่อนกลาดกลางเวหน
 ใส่กลขับร่ำระบำบรรพ์

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ลท - ล	- รี่ - ล	ซ ทล ซ ซ	- ซ - -	- - ท ท	- - - ท	- - - ท	- ท - -
เนื้อร้อง	- ครั้น - ถึง	- - - ที่	- - ประจัญ	- บาน - -	- - ประจัญ	- - - บาน	- - - ราน	- รอน - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- รี่ - ท	- - - ท	- - - ลท	- ซ - ลท	- - รี่ ล	- - - ซ	- ม - ล	- รี่ ล ท
เนื้อร้อง	- เห็น - วา	- - - นร	- - - นับ	- - - แสน	- - - -	- - - แน่น	- - - หนา	- - - -
ทำนองเพลง								

ทำนองร้อง	- - ล ซ
-----------	---------

* โน้ต 2 ห้องนี้คือการเอื้อนท้ายคำร้องของคำว่า “หนา”

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ซ	- - ท ล	- - - -	- ล - ล	- ซ - -	- ลท - ลท	- ล - ซ	- ล - -
เนื้อร้อง	- - - กับ	- - ทั้ง องค์	- - - -	- พระ-ลักษมณ์	- - - -	- พระ-ลักษมณ์	- ทรง - คัก	- ดา - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- - - ลท	- - - ลท	- - ล ล	- - - -	- ม - ช	- - - ช	- - - ช
เนื้อร้อง	- - - ยืน	- - - รด	- - - รัต	- - ต นา	- - - -	- อยู่ - กลาง	- - - พล	- - - เอย
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- - ล ช	- ล - ล	- ช - ช	- - - รั	- - - ท	- - - ท	- ทล - -
เนื้อร้อง	- - - จิง	-- ให้ หยุค	- - - ช้าง	- - - ทรง	- - - ช้าง	- - - ทรง	- - - อง	- อาจ - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ท - ท	- - - ท	- ลช - ช	- - - ช	- - - ล	- ช - ช	- - - ล	- รั ล ท
เนื้อร้อง	- - - ลอย	- - - เลื่อน	--- เกื่อน	--- กลาด	- - - -	- กลาง - เว	- - - หน	- - - -
ทำนองเพลง								

ทำนองร้อง	- - ล ช
-----------	---------

* ห้องนี้คือทำนองเอื่อนท้ายคำร้องของคำว่า “หน”

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- ช ล ล	- - ท ล	- ช - ช	- - - -	- ท - ท	- - ล ล	- ล - -
เนื้อร้อง	- - - ให้	-- กุมภัณฑ์	- - - -	- บรร - ดา	- - - -	- บรร - ดา	- - จำแลง	- ตน - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ซ	- - - ล	- - - ซ	- - - ล	- - - -	- - ซ ซ	- - - ซ	- - - -ซ
เนื้อร้อง	- - - ใส่	- - - กล	- - - ขับ	- - - รำ	- - - -	- - ระ บำ	- - - บรรพ์	- - - เอย
ทำนองเพลง								

11. เพลงแขกกะหังชั้นเดียว

บัดนั้น

สาวสุรางค์นางฟ้าเทวัญ

รูปนิมิตฤทธิแรงแข็งขัน

บังคมคัลค้านับรับบัญชา

จังหวะฉิ่ง	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - ช ล	- - - -	- - - -	- - - ม	- ช - ชล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - บัด เอย	- - - -	- - - -	- - - บัด	- - - นั้น
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
ทำนองร้อง	- ช - ช	- ม ช ล	- - - ล	- - ช ช	- - - -	- - - -	- - - ม	- ช - ม
เนื้อร้อง	- - - รูป	- - นิ มิตร	- - - ฤทธิ	- - อิ แรง	- - - -	- - - -	- - - แข็ง	- - - ขัน
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
ทำนองร้อง	- ช ร ลท	- รื ท ท	- - - ท	- - - รื	- - - -	- ล - -	- - - ช	- - - ช
เนื้อร้อง	- - - สาว	- - สุรางค์	- - - นาง	- - - ฟ้า	- - - -	- - - -	- - - เท	- - - วัณ
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
ทำนองร้อง	- - ช ช	- - - ช	- - - -	- ช - ล	- - - ช	- - - -	- - - ช	- - ร ร
เนื้อร้อง	- - บังคม	- - - คัล	- - - -	- คำ - นับ	- - - -	- - - -	- - - รับ	- - บัญ ษา
ทำนองเพลง								

12. เพลงสร้อยสน

ต่างจับระบำรำฟ้อน
ร้ายเรียงเคียงคมประสมตา
ซ้อนจังหวะประเท้าเคล้าคล่อง
วงเวียนเหียนหันกันกาง

ทอดกรกริดกรายซ้ายขวา
เลี้ยวไล่ไขว่คว่ำเป็นท่าทาง
เลี้ยวลอดสอดคล้องไปตามหว่าง
เป็นคู่คู่อยู่กลางอัมพร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - ร	- - - ร	- ม - ช	- ลช - ม	- - - ช	- - ร ร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ต่าง	- - - จับ	- - - -	- - - -	- - - -	- - ระ บำ
ทำนองเพลง	- ฟ ม ร	- ม - ร	- ช ล ทุ	- ร - ม	- ช - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ทุ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ม	- รท - -	- - - ร	- มร - ล	- - - ท	- ร ทุ รม	- ช - ม	- - - ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - รำ	- - - ฟ้อน
ทำนองเพลง	ร ร มร	ม ร ม ร	ล ล ทุ ล	ทุ ล ทุ ล	- ช ล ทุ	- ร - ม	- ล - ช	- ม - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - ร	- - - -	- - - ร	- ท - ร	- - - ม	- รท - รม	- - - ม	- - - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ทอด	- - - กร	- - - -	- - - -	- - - กริด	- - - กราย
ทำนองเพลง	ล ล ทุ ล	ช ล ทุ ล	ล ล ทุ ล	ช ล ทุ ร	ร ร ม ร	ทุ ร ม ร	ร ร ม ร	ทุ ร ม ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ช	- - - -	- ทล ช ลท	- - - -	- - - -	- รี่ - ลท	- ช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ซ้าย	- - - ขวา
ทำนองเพลง	- - - ร	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- รี่ - ท	- ล ล ล	- ท - ล	- ช ช ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - รืล ท	- ลช - -	- - - ร	- ท ร ม ม	- - - ช	- ลช - ม	- ช - ร	- - - ร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ร่าย	- - - เรียง	- - - -	- - - -	- - - เคียง	- - - คม
ทำนองเพลง	- ท - มี่	รื ท - รื	- ท - รื	มี่ ชี่ - มี่	- ท - รื	มี่ ชี่ - มี่	- รื ท รื	ท ล - ท

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ม	- รท - -	- - - ร	- มร - ล	- - - ท	- ร ท ร ม	- ช ม ม	- ช - ร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ประสม	- - - ตา
ทำนองเพลง	- - - -	รื รื มี่ รื	- - - -	ล ล ท ล	- - - -	ท ล ช ม	- - - -	ล ช ม ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ท	- ร ท ร ม	- - ช ม	- ร มร ม	- รท - รื	- ท - ท	- ลช - ทล	- ท - รื
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เลี้ยว	- - - ไล่	- - - ไหว	- - - คว่า
ทำนองเพลง	ช ช ล ช	ม ช ล ช	ร ร ม ร	ท ท ร ท	ล ล ท ล	ช ช ล ช	ล ล ท ล	ท ท ร ท

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ท	- - - ช	- - - -	- ทล ช ท	- - - -	- - - รื	- ล - ล	- ช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- เป็น - ท่า	- - - ทาง
ทำนองเพลง	- - - ร	- - - ช	- - - ล	- - - ท	- รื - ท	- ล ล ล	- ท - ล	- ช ช ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ท	- - รี่ ช	- - - ล	- ท ลช ลท	- รี่ - ลท	- - ล ช	- ล - ชม	- - - ชล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - ซ้อน	- - จังหวะ	- - - ประ	- - - เท้า
ทำนองเพลง	- ท ท ท	- รี่ - ช	ชช - ล	ล ล - ท	- ด ร ม	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - ช ล	- - - ชม	- - - ช	- ลช - ร	- - - ม	- ช ม ชล	- ดี่ - ช	- ม - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เคล้า	- - - คล้อง
ทำนองเพลง	- - - -	รี่ ท ล ช	- - - -	ล ช ม ร	- ด ร ม	- ช - ล	- ช - ล	ล ล - ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ม	- ลช - -	- - - ชล	- ช - ช	- ม - ช	- - - -	- - - ร	- ม - ม
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - เลี้ยว	- - - ลอด	- - - -	- - - -	- - - สอด	- - - คล้อง
ทำนองเพลง	ร ร ม ร	ทุ ร ม ร	ร ร ม ร	ทุ ร ม ช	- - ท ล	ช ม ช ร	- - ร ช	ล ทุ ด ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - ร	- - - -	- ทุ - ร	- ม - ช	- - ล ช	- ม ช ร	- - ร ร	- - - รท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - ไป ตาม	- - - หว่าง
ทำนองเพลง	- - - ทุ	- - - ร	- - - ม	- - - ช	- - ท ล	ช ม ช ร	- - ร ช	ล ทุ ดี่ รี่

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ร - ลท	- - รี่ ซ	- - - -	- ทล ซ ลท	- รี่ - ล	- - - ล	- - - ซ	- - ตี่ ซ
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - วง	- - - เวียน	- - -เหียน	- - - หั้น
ทำนองเพลง	- รี่ - รี่	- - - ซ	- - - ล	- - - ท	- - - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - ม

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ตี่ ซ ล	- - - ซม	- - - ลท	- - รี่ ล	- ท รี่ ล	- ทลซ ล	- - - ร	- ท - ร
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - กั้น	- - - กาง
ทำนองเพลง	- - - ร	- - - ด	- - - ท	- - - ล	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ม	- - - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ท	- ร ท รม	- - ซ ม	- ร มร รม	- รท ท ท	- ลซ - ล	- ซ - ทล	- ท - ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - เป็น คู่	- - - คู่	- - - อยู่	- - - กลาง
ทำนองเพลง	ซ ซ ล ซ	ม ซ ล ซ	ร ร ม ร	ท ท ร ท	ล ล ท ล	ซ ซ ล ซ	ล ล ท ล	ท ท ร ท

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ซ	- - - -	- ทล ซ ลท	- - - -	- - - รี่	- - - ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - อัม	- - - พร
ทำนองเพลง								

ทำนองร้อง	- - ล ท	- - ล ซ
-----------	---------	---------

* ห้องนี้คือทำนองเอื่อนท้ายคำร้องของคำว่า “อัมพร”

13. เพลงกล่อมช้าง

เมื่อนั้น
พร้อมพวกพลากร
หมายว่าสุรินทร
พิศเพลินเจริญตา

พระลักษมณ์ผู้ทรงศักดิ์เธอทรงศร
ดुरำฟ้อนบนเมฆา
สุรอัปสรเธอหรรษา
ทั้งพลสรวานรไพร

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ช	- ช - ล	- ทล รท ท	- - - ท	- รี่ - ท	- - - ล	- ทล - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - เมื่อ	- - - -	- - - นั้น	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ลท - ลท	- - - ล	- ช - ล	- - ลช	- - - ล	- - - ล	- - ล ท	- ลช - ล
เนื้อร้อง	-พระ-ลักษมณ์	- - - ผู้	- - - ทรง	- - - ศักดิ์	- - - เธอ	- - - ทรง	- - - -	- - - ศร
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - รี่ ช	- - - รี่	- ท รี่ ท	- ล ทล ลช	- - ท ท	- - - ท	- ท รี่ ท	- ล ทล ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - พร้อม	- - - -	- - - พวก	- - พลา	- - - กร	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- - - ล	- - - ลท	- ช - ล	- - - ล	- - ลท	- ลช - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ดู	- - - รำ	- - - ฟ้อน	- - - บน	- - - เม	- - - -	- - - ฆา
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - -	- - - รี่	- - ชุ่ม มี่	- รี่ มี่ รี่ รี่	- ช ท ท	- - - ท	- ท รี่ ล	- ล ทล ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - หมายถึง	- - - -	- - - ว่า	- - สุ ริน	- - - ทร	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ล - ท	- ช - ล	- - - รี่	- ล - ล	- รี่ ล ท	- ลช - ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- สุ - ร	- อ๊ป - สร	- - - -	- เรอ - ทรร	- - - -	- - - ชา
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - ดํ ช	- - - รี่	- ท - รี่ท	- ล ทล ล	ท ลชท ท	- - - ท	- - รี่ ท	- ล ทล ล
เนื้อร้อง	- - - -	- - - พิศ	- - - -	- - - เพลิน	- - เจริญ	- - - ตา	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ลท	- ช - ล	- - ล ล	- - - รี่	- ล - ล	- - ล ท	- ลช - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ทั้ง	- - - พล	- - ส วา	- - - -	- วา - นร	- - - -	- - - ไพร
ทำนองเพลง								

14. เพลงกระบอกทอง

เมื่อนั้น
เห็นข้าศึกเสียเชิงระเริงใจ

อินทรชิตยินดีจะมีไหน
จึงจับศรชัยขึ้นบูชา

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - รี่	ช ลท - -	- ล รี่ ช	- ล ช ลดี	- - - รี่	ดี รี่ มี่ รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - เมื่อ	- เอย - -	- - - -	- - - -	- - - เมื่อ	- นั้น - -
ทำนองเพลง	- - - ร	- - - ช	- - - รี่	- - - ท	- ช ช ช	- ล - ท	- ล - ท	- ดี - รี่

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ท - ท	- - ท รี่	- - - ท	- ท - -	- รี่ - มี่	- ชมี่ รี่ ท	- รี่ ล ล	- ล รี่ล ท
เนื้อร้อง	- อิน - ท	- - ร ชิต	- - - ยิน	- ดี - -	- - - -	- - - -	- - จะ มี	- ไหน - -
ทำนองเพลง	- ช ล ท	- รี่ - มี่	- ชี่ - ม	- รี่ - ท	- ร - ช	- ล - ท	- รี่ - ท	- ล - ช

ทำนองร้อง	ลช - - -
-----------	----------

* ห้องนี้คือทำนองเอื้อนท้ายคำร้องของคำว่า “ไหน”

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช ดี ช	- ม - ม	- - - ช	ล ช - -	- - - ช	- ทลช ลท	- รี่ ล ล	- ล - -
เนื้อร้อง	- เห็น - ข้า	- - - ศึก	- - - เสีย	- เชิง - -	- - - -	- - - -	- - ระ เริง	- ใจ - -
ทำนองเพลง	- ล ล ล	- ท - ร	- ท - ร	- ม - ช	- ร - ช	- ร - ช	- ล - ท	ท ท - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ร	- - - รท	- - - ช	ล ช - -	- - ร ม	- ช - ล	- ล ช ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - จิ่ง	- - - จับ	- - - ศร	- ชัย - -	- - - -	- - - -	- ขึ้น - ู	- - - ชา
ทำนองเพลง	- ล ล ล	- ทุ - ร	- ทุ - ร	- ม - ช	- ร - ช	- ล - ท	- รี่ - ท	- ล - ช

ทำนองร้อง	- - ล ท	- ลช - -
-----------	---------	----------

* ห้องนี้คือทำนองเือนท้ายคำร้องของคำว่า “บูชา”

15. เพลงเห่เชิดฉิ่ง

พาดสายหมายเขม้นเข่นเขี้ยว
สังเกตรตรงพระลักษมณ์อนุชา

นำวเหนี่ยวด้วยกำลั้งอ้งสา
อสุราก็ลั่นไปทันใด

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ท	- - - รี่	- มรี่ - รี่	- ล ท รี่	- - - รี่	- - ท ท	- ลช - ทล	- ท - ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - พาด	- - - สาย	- - - หมาย	- - - เขม้น	- - - เข่น	- - - เขี้ยว
ทำนองเพลง								

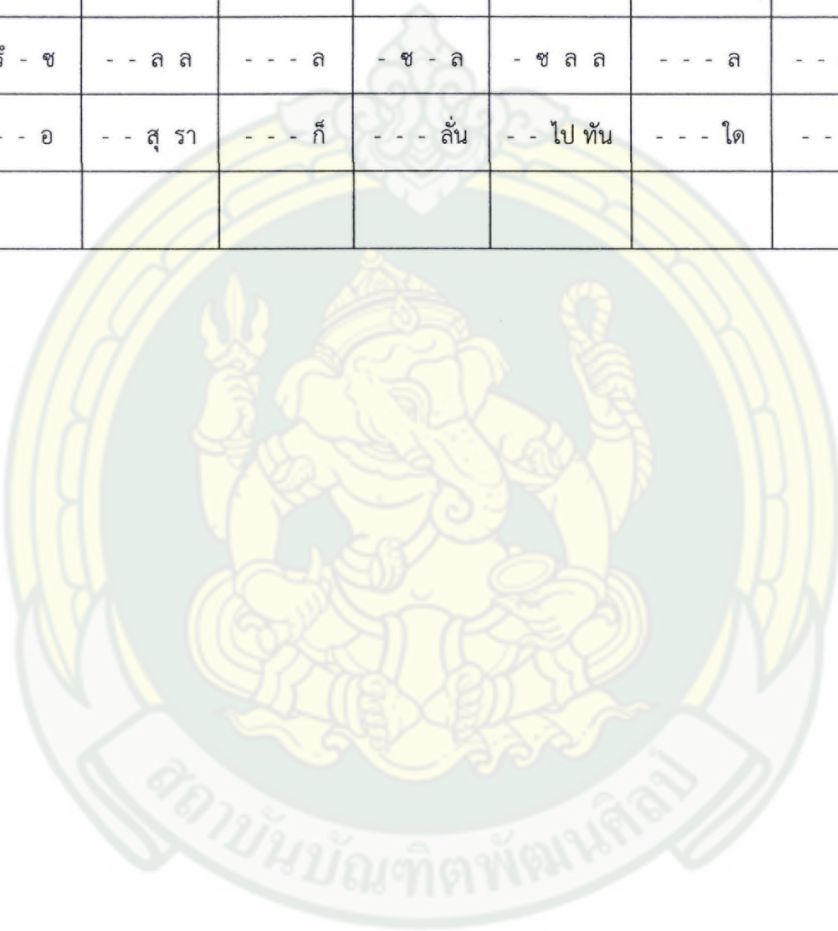
จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ลช - ลท	- - - ช	- - - ทล	- ช ล ล	- - - ล	- - - ล	รลี่ ท ลช ล	- ทล รี่ท ท
เนื้อร้อง	- - - นำว	- - - เหนี่ยว	- - - ด้วย	- - กำ ลั้ง	- - - อ้ง	- - - สา	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- รี่ - ลท	- - - ช	- - - ทล	- ช ล ล	- - - ล	- - - ล	- รี่ ล ท	- ลช - ช
เนื้อร้อง	- - - นำว	- - - เหนี่ยว	- - - ด้วย	- - กำ ลั้ง	- - - อ้ง	- - - สา	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ท	- - - รี่	- มรี่ รี่ ล	- ท - ท	- - - ท	- - ท รี่	- - - ทล	- - ท ท
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - สัง เกต	- - - ลง	- - - ตรง	- - พระลักษมณ์	- - - อ	- - นุ ชา
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- - - ซ	- - ล ล	- - - ล	- ซ - ล	- ซ ล ล	- - - ล	ล ท ลซ ล	- ทล รืท ท
เนื้อร้อง	- - - อ	- - สุ รา	- - - ก็	- - - ล้น	- - ไป ท้น	- - - ได	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- รื - ซ	- - ล ล	- - - ล	- ซ - ล	- ซ ล ล	- - - ล	- - ล ท	- ลซ - ซ
เนื้อร้อง	- - - อ	- - สุ รา	- - - ก็	- - - ล้น	- - ไป ท้น	- - - ได	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง								

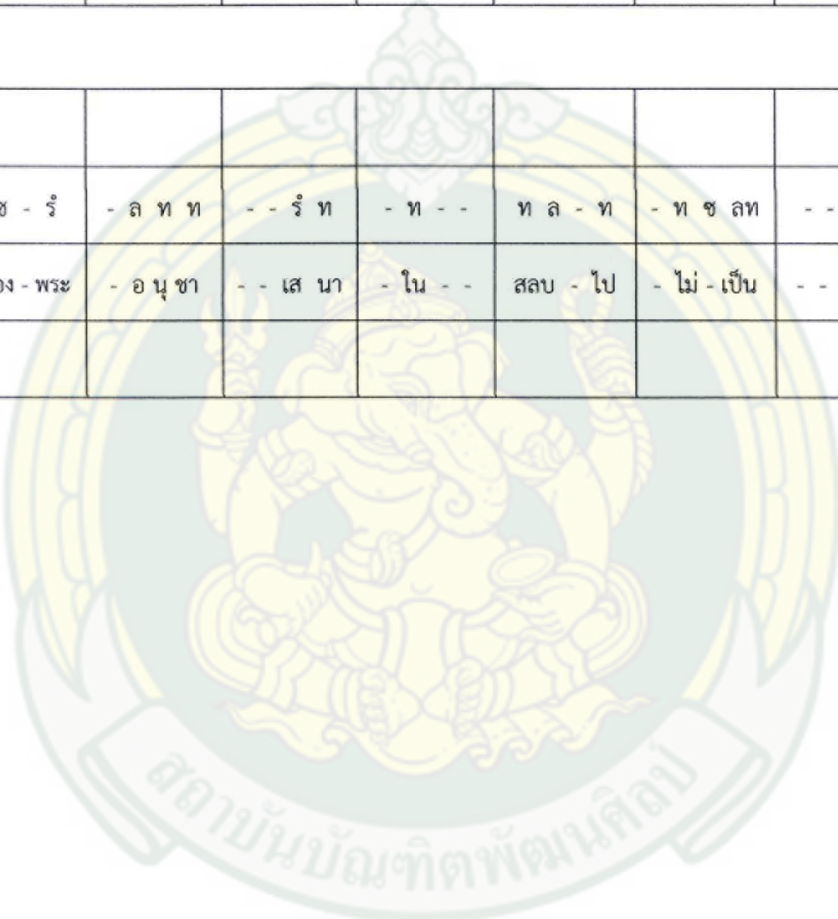
16. เพลงร่ายรูด

ลูกศรกระจายดังสายฝน
ต้องพระอนุชาเสนาใน

ตกถูกลิงพลไม่ทันได้
สลับไปไม่เป็นสมประดี

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ทล - รี่	- - ท ท	- - ท รี่	- รี่ - -	- ล - ล	- ท - ท	- - ช ลท	- ท ล ช
เนื้อร้อง	- ลูก - ศร	-- กระจาย	-- ดัง สาย	- ฝน - -	- ตก - ถูก	- ลิง - พล	- - ไม่ ทัน	- ได้ - -
ทำนองเพลง								

จังหวะฉิ่ง								
ทำนองร้อง	- ช - รี่	- ล ท ท	- - รี่ ท	- ท - -	ท ล - ท	- ท ช ลท	- - - รี่	- - ล ล
เนื้อร้อง	- ต้อง - พระ	- อ อนุ ชา	- - เสนา	- ใน - -	สลับ - ไป	- ไม่ - เป็น	- - - สม	- - ประ ดี
ทำนองเพลง								

17. เพลงลิงโลด

บัดนั้น
ยืนทะยานดลโกรธดังอัคคี
เหตุใดไปเข้าข้างพวกยักษ์
กูจะล้างชีวันให้บรรลัย
ว่าพลงแผ่นโผนโจนทะยาน
จ้วงหักคอกขาเอราวัณ

หนุมานไม่ต้องครครี
ชี้หน้าว่าเหวฬหสัย
มาแผลงพลาญพระลักษมณ์ให้ตกษัย
ให้สำใจอินทราใจอาธรรม
ขึ้นตีความยุทธ์ายคชาอาวุธ
ขึ้นชิงคันศรศักดิ์มีฆวาน

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - - ฟ	- - - - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - - บัด	- - - - เอย
ทำนองเพลง	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ล - -	- ด - ช	- ล - ชฟ	- ชล - ด	- - - ล	- - - ช	- - ล ล	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - บัด	- - - -	- - - นั้น	- - - -	- - - ห	- - หนุมาน	- - - -
ทำนองเพลง	- ด - ล	- ช - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล	- - - ร	- ร - ร	- - - ล	- ล - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ฟ	- - ช ช	- - - -	- - ชฟ ช	- ฟ ช ล	- - ช ฟ	- - - ช	- ฟ - ช
เนื้อร้อง	- - - ห	- - หนุมาน	- - - -	- - ไม่ ต้อง	- - - -	- - - -	- - - ไม่	- - - ต้อง
ทำนองเพลง	- ด - ร	- ด - ล	ล ล - ช	ช ช - ฟ	- ฟ - ช	ลช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ฟ	- - - ล	- ด - ล	- ด - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ศร	- - - ศรี	- - - เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ช	- - ช ช	- - - ช	- - - ฟ	- - ช ล	- - ช ฟ	- - - ล	- - - ช
เนื้อร้อง	- - - ยืน	- - ทะยาน	- - - ดาล	- - - โกรธ	- - - -	- - - -	- - - ดาล	- - - โกรธ
ทำนองเพลง	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- ล - ช	- ล ช ฟ	- ชล - ล	- - - -	- - - ดั	- ล - ดัช	- - - ฟ
เนื้อร้อง	- - - -	- ดั่ง - อัก	- - - -	- - - คี	- - - -	- - - ชั	- - - หน้า	- - - -
ทำนองเพลง	- ดั - ล	- ช - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล	- - - ร	- ร - ร	- - - ล	- ล - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- ช - -	- ฟ - ช	- ฟ - ช	- ดั ช ล	- - ช ฟ	- - - ช	- ฟ - ล
เนื้อร้อง	- - - ชั	- หน้า - -	- - - ว่า	- - - เหวย	- - - -	- - - -	- - - ว่า	- - - เหวย
ทำนองเพลง	- ดั - ร	- ดั - ล	ล ล - ช	ช ช - ฟ	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ดั	- - ล ช	- - ล ล	- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - สหัส	- - - สนัย	- - - เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ดั - ล	- ช - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล	- - ดั ล	ช ฟ - ช	- - - ล	- ช ช ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ชฟ	- - - ช	- - - -	- - ช ช	- ฟ ช ล	- - ช ฟ	- - - ล	- - - ดัช
เนื้อร้อง	- - - เหตุ	- - - ได	- - - -	- - ไป เข้า	- - - -	- - - -	- - - ไป	- - - เข้า
ทำนองเพลง	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ฟ	- - ซฟ ซ	- ฟ - ฟ	- ซล - ลดี	- ล - -	- ล - ล	- ดี - ล	- - - ดี
เนื้อร้อง	- - - -	-- ข้างพวก	- - - -	- - - ยักษ์	- - - -	- มา- แผลง	--- ผลาญ	- - - -
ทำนองเพลง	- ดี - ล	- ซ - ฟ	ฟ ฟ - ซ	ซ ซ - ล	- - - ร	- ร - ร	- - - ล	- ล - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - ซ ซ	- ดี - ซ	- - - ดี	- - ล ล	- - ซ ล	- - ซ ฟ	- - - ดี	- - - ดี
เนื้อร้อง	-- มาแผลง	--- ผลาญ	- - - -	- พระลักษมณ์	- - - -	- - - -	- - - พระ	--- ลักษณะ
ทำนองเพลง	- ดี - ร	- ดี - ล	ล ล - ซ	ซ ซ - ฟ	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- ซฟ - ซ	- - - ล	- ดี - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- ให้- ตัก	- - - ชัย	- - - เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ดี - ล	- ซ - ฟ	ฟ ฟ - ซ	ซ ซ - ล	- - ดี ล	ซ ฟ - ซ	- - - ล	- ซ ซ ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ซ	- - ซ ล	- ดี - ฟ	- ซ - ซ	- - ซ ล	- - ซ ฟ	- - - ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - ภู	- - จะ ล้าง	- - - -	- ชี - วัน	- - - -	- - - -	- - - ชี	- - - วัน
ทำนองเพลง	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- ซฟ - ล	- ล - ซฟ	- ซล - ล	- - - -	- ซฟ - ล	- ดี - ล	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- ให้- บรร	- - - -	- - - ลัย	- - - -	- ให้- सा	- - - ใจ	- - - -
ทำนองเพลง	- ดี - ล	- ซ - ฟ	ฟ ฟ - ซ	ซ ซ - ล	- - - ร	- ร - ร	- - - ล	- ล - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ซฟ - ซ	- ตั - ซ	- - - -	- - ซซ	- - - ล	- - ซ ฟ	- - - ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- ให้ - सा	- - - ใจ	- - - -	-- อินทรา	- - - -	- - - -	- - - อิน	--- ทรา
ทำนองเพลง	- ตั - รั	- ตั - ล	ล ล - ซ	ซ ซ - ฟ	- ฟ - ซ	ลซฟม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- ล - ล	- - - ล	- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- ใจ - อา	--- ธรรม	- - - เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ตั - ล	- ซ - ฟ	ฟ ฟ - ซ	ซ ซ - ล	- - ตั ล	ซ ฟ - ซ	- - - ล	- ซ ซ ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ซ	- ฟ - ซ	- - - ฟ	- - - ซ	- ตั ซ ล	- - ซ ฟ	- - - ซ	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - ว่า	--- พลา	--- แผ่น	--- โผน	- - - -	- - - -	--- แผ่น	--- โผน
ทำนองเพลง	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ	- ฟ - ซ	ล ซ ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- ล - ซฟ	- ซล ล ล	- - - -	- ซฟ - ล	- - - ล	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	--- ใจ	- - - -	- - ทะยาน	- - - -	- ขึ้น - ดี	--- ความ	- - - -
ทำนองเพลง	- ตั - ล	- ซ - ฟ	ฟ ฟ - ซ	ซ ซ - ล	- - - ร	- ร - ร	- - - ล	- ล - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ซฟ - ซ	- - - ซ	- - - ล	- - ซ ซ	- - - ล	- - ซ ฟ	- - - ตั	- - ล ล
เนื้อร้อง	- ขึ้น - ดี	--- ความ	- - - ห้าย	- - คชา	- - - -	- - - -	--- ห้าย	- - คชา
ทำนองเพลง	- ตั - รั	- ตั - ล	ล ล - ซ	ซ ซ - ฟ	- ฟ - ซ	ลซฟม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ซ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - ล	- - - ล	- ตั้ - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - อา	- - - ลัญ	- - - เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ตั้ - ล	- ช - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล	- - ตั้ ล	ช ฟ - ช	- - - ล	- ช ช ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- - - ฟ	- - - ช	- - ช ช	- - ช ล	- - ช ฟ	- - - ล	- - ล ล
เนื้อร้อง	- - - จ้าง	- - - หัก	- - - คอ	- - คชา	- - - -	- - - -	- - - คอ	- - คชา
ทำนองเพลง	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช	- ฟ - ช	ล ช ฟ ม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- ล - ล	- - ช ฟ	- ชล - ล	- - - -	- ชฟ - ล	- - - ล	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- เอ - รา	- - - -	- - - วัล	- - - -	- ขึ้น - ชิง	- - - คั่น	- - - -
ทำนองเพลง	- ตั้ - ล	- ช - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล	- - - ร	- ร - ร	- - - ล	- ล - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ชฟ - ช	- - - ช	- - - ช	- ตั้ - ฟ	- - ช ล	- - ช ฟ	- - - ล	- ตั้ - ช
เนื้อร้อง	- ขึ้น - ชิง	- - - คั่น	- - - ศร	- - - คักดี	- - - -	- - - -	- - - ศร	- - - คักดี
ทำนองเพลง	- ตั้ - รี่	- ตั้ - ล	ล ล - ช	ช ช - ฟ	- ฟ - ช	ลชฟม	ร ด ร ม	ร ม ฟ ช

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ล	- - - ดี่	- - ล ล	- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ม้า	- - ข วาน	- - - เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ดี่ - ล	- ช - ฟ	ฟ ฟ - ช	ช ช - ล	- - ดี่ ล	ช ฟ - ช	- - - ล	- ช ช ช

18. เพลงกลิ้งกลาน

เมื่อนั้น
ไม้หลักหลบขบฟันประจัญบาน
หันเหียนเปลี่ยนท่างำครจ้อง
ตกกระเด็นไปกับเศียรตรรี

อินทรชิตฤทธิไกรใจหาญ
รอนราญผัดผันทันทั่วทั้งที่
ตีต้องหนุমানชาญชัยศรี
สลบพับอยู่กับที่ยุทธนา

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - มรี	- ตี - รีม	- - - -	- ตี - ร	- ตี - รีม	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - เมื่อ	- - - เอย	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ล ช ม	- ร - ต	- - ม ร	ด ร - ม	- - - -	- ต - ร	- ต ร ม	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - ล	- ตีล ช ม	- - - ร	- ตี - รีม	- - ร ตี	- ร - ตี	- ท - รีม	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - เมื่อ	- - - นั้น	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ช - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ต	- - - -	- ร - ตี	- ท - ล	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ช - ช	- - ช ล	- - - ร	- - ตี ตี	- - - -	- - - ร	- - ตี ตี	- - - -
เนื้อร้อง	- อิน - ท	- - ร ชิต	- - - ฤทธิ	- - ธิ ไกร	- - - -	- - - ฤทธิ	- - ธิ ไกร	- - - -
ทำนองเพลง	- ตี ตี ตี	- ร - ช	- ม - ช	- ล - ตี	- - - -	- ร - ล	- ร - ตี	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ม รีม	ซ ม รีม	- - - ล	- - - ล	- ตีซ - ม	- - ช ล	- - ตี ซ	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ใจ	- - - หาญ	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ม ม ม	- ร - ตี	- ร - ตี	- ล - ช	- - - ม	- - ช ล	- ตี - ช	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - ชด์ ตั	- - - ตั	- - - รี่	- มั - มั	- - - -	- - - -	- - - ช	- ล - ล
เนื้อร้อง	- - ไม่หลัก	- - - หลบ	- - - ขบ	- - - พัน	- - - -	- - - -	- - - ขบ	- - - พัน
ทำนองเพลง	- ล ช ม	- ร - ด	- - ม ร	ด ร - ม	- ม - ร	ร ร - ม	ม ม - ช	ช ช - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - ช ช	- - - ช	- - - ล	- - ช ม	- - - ตั	- - - ตั
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - ประจัญ	- - - บาน	- - - -	- - - -	- - - รอน	- - - ราญ
ทำนองเพลง	- ตั - รี่	- ตั - ล	ล ล - ช	ช ช - ม	- - - มั	- มั - มั	- ชั - มั	- รี่ - ตั

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- - - รี่	- มั - มั	- - - -	- - - ชั	- - - ตั	- - - รี่
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - ผัด	- - - ผั้น	- - - -	- - - -	- - - ผัด	- - - ผั้น
ทำนองเพลง	- ล - ช	ช ช - ตั	ตั ตั - รี่	รี่ รี่ - มั	- - - -	- - - -	- - - ตั	- - - รี่

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- มั รี่ ตั	- - - ล	- - - ช	- ม - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ท้น	- - - ท่วง	- - - ที่	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- - - -	- ตั - ล	ตั ล ช ม	- ช - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ลต - ลต	- ม - ช	- - - -	- - - ม	- - - ม	- - - ช
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	-หัน-เหียน	-เปลี่ยน-ท่า	- - - -	- - - -	- - - เปลี่ยน	- - - ท่า
ทำนองเพลง	- ล ช ม	- ร - ด	- - ม ร	ด ร - ม	- - - -	- ด - ร	- ด ร ม	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ม	- - - ช	- ม - ล	- ดํ - ช	- ม - ม	- - ช ล	- - ดํ ช	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ง่า	- - - ศร	- - - จ้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- ช - ล	- ช - ม	- - - ร	- - - ด	- - - -	- รํ - ดํ	- ท - ล	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ช	- - - ช	- ม - ช	- - ล ล	- - - -	- - - ล	- - ดํ ดํ	- - - -
เนื้อร้อง	- - - ดี	- - - ต้อง	- - - ห	- - นูมาน	- - - -	- - - ห	- - นูมาน	- - - -
ทำนองเพลง	- ดํ ดํ ดํ	- รํ - ช	- ม - ช	- ล - ดํ	- - - -	- รํ - ล	- รํ - ดํ	- - - -

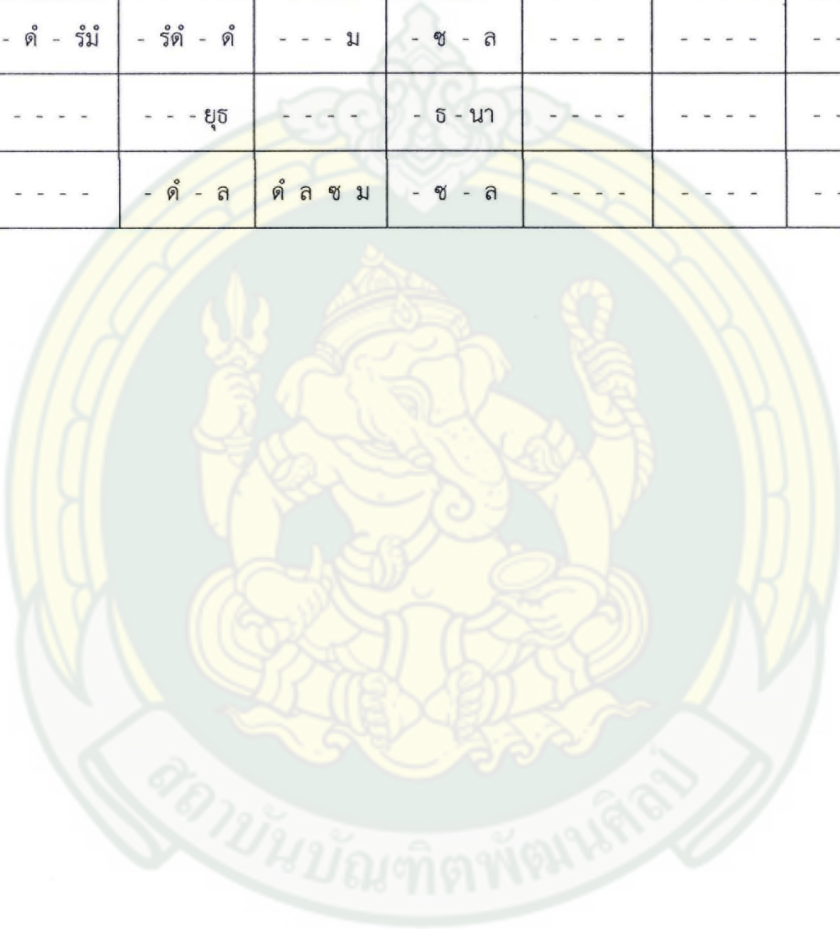
จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- มํ รํ มํ	ซํ มํ รํ ดํ	- ล - ล	- - - ล	- ดํช - ม	- - ช ล	- - ดํ ซํ	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- ชาญ - ชัย	- - - ศรี	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- มํ มํ มํ	- รํ - ดํ	- รํ - ดํ	- ล - ช	- - - ม	- - ช ล	- ดํ - ช	- - - -

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ดํ	- - - -	- - มํ มํ	- - - มํ	- - - -	- - - -	- - ล ล	- - - ล
เนื้อร้อง	- - - ตก	- - - -	- - กระเด็น	- - - ไป	- - - -	- - - -	- - กระเด็น	- - - ไป
ทำนองเพลง	- ล ช ม	- ร - ด	- - ม ร	ด ร - ม	- ม - ร	ร ร - ม	ม ม - ช	ช ช - ล

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- - - -	- ม - ช	- ดํ - ช	- - - ล	- - ช ม	- - ดํ ล	- - - รํ
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- กับ -เตียร	- - - ตรี	- - - -	- - - -	- - สลบ	- - - พับ
ทำนองเพลง	- ดํ - รํ	- ดํ - ล	ล ล - ช	ช ช - ม	- - - มํ	- มํ - มํ	- ซํ - มํ	- รํ - ดํ

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - ตั้	- - - -	- - - รี้	- - รี้ มี้	- รี้ตั้ - รี้มี้	- - - -	- - - ตั้	- - ตั้ รี้
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - อยู่	- - กับที่	- - - -	- - - -	- - - อยู่	- - กับที่
ทำนองเพลง	- ล - ซ	ซ ซ - ตั้	ตั้ ตั้ - รี้	รี้ รี้ - มี้	- - - -	- - - -	- - - ตั้	- - - รี้

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ตั้ - รี้มี้	- รี้ตั้ - ตั้	- - - ม	- ซ - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - ยุธ	- - - -	- ธ - นา	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
ทำนองเพลง	- - - -	- ตั้ - ล	ตั้ ล ซ ม	- ซ - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

19. เพลงกราวรำพม่า

มีชัยไพร่พินาศสิ้น
โยธีสมคะเนเฮฮา

อสุรินทร์สรวลสันต์हररा
คีนเข้าลงกาธานี

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- ช - ช	- - - -	- ช - ช	- ท ล ท	- รืท ล ท	- ลช ช ชร	- ท - ร
เนื้อร้อง	- - - -	- มี - ชัย	- - - -	- ไพ - รี	- - - -	- - - -	- - พินาศ	- - - สิ้น
ทำนองเพลง	- ม ร ม	- ช ช ช	- ม ร ม	- ช ช ช	- ท ท ท	- ล - ช	- ล - ช	- ม - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- ท - ม	- - ช ช	- - - ช	ล ช - รื	- ท ล ท	- รืท ล ท	- ลช - ม	- ช - ม
เนื้อร้อง	- - - อ	- - สุรินทร์	- - สรวล	- สันต์ - -	- - - -	- - - -	- - - हरर	- - - रा
ทำนองเพลง	- ม ร ม	- ช ช ช	- ม ร ม	- ช ช ช	- ท ท ท	- ล - ช	- ล - ช	- ม - ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - ช ร	- ท - ท	- - - รื	- - ท ท	- ล รื ช	- ล ช ลต้	- - - รื	- - - รื
เนื้อร้อง	- - - -	- โย - ธี	- - - สม	- - คะเน	- - - -	- - - -	- - - เฮ	- - - ฮา
ทำนองเพลง	- ม ร ท	ร ท ล ช	- รื - ช	- ช ล ท	- ด - ร	ม ร ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด ร

จังหวะฉิ่ง	-	+	-	+	-	+	-	+
ทำนองร้อง	- - - -	- รื - รื	ต้ รื - มรื	- ต่ - ท	- ล รื ช	- ล ช ต่	- - - รื	- - - รื
เนื้อร้อง	- - - -	- คีน - เข้า	- - - -	- ลง - กา	- - - -	- - - -	- - - ฮา	- - - นี
ทำนองเพลง	- ม - ร	- ด - ท	- ม - ร	- ด - ท	- รื - ช	- ช ล ท	ล ช ล ท	- ด - ร

คู่มือประกอบชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน

เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร

องค์ประกอบของชุดการสอน

ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลปะการแสดงไทยมีประกอบไปด้วย วัสดุทัศนภาพและเสียงตัวอย่างการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร โดยแบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. ส่วนที่ ๑ (๑ DVD แผ่นที่ ๑)

คือ ตัวอย่างการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะเฉพาะในการขับร้องเป็นสำคัญ โดย ตัวอย่างใน DVD ประกอบไปด้วยตัวอย่างเพลงต่าง ๆ ทั้งสิ้น ๑๙ เพลง ที่ใช้ขับร้องในการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร ในแต่ละบทเพลงผู้เรียนสามารถเล่นแผ่น DVD ตัวอย่างในแต่ละ Track และปฏิบัติตามได้ตามความต้องการ

๒. ส่วนที่ ๒ (๑ DVD แผ่นที่ ๒)

คือ ตัวอย่างการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการขับร้องร่วมกับวงดนตรีที่ใช้ในการบรรเลงประกอบการแสดงโขน ได้แก่ วงปี่พาทย์เครื่องคู่ โดยตัวอย่างใน DVD ประกอบด้วยบทเพลงที่ใช้ในการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร จำนวนทั้งสิ้น ๑๙ เพลง ในแต่ละบทเพลงผู้เรียนสามารถเล่นแผ่น DVD ตัวอย่างในแต่ละ Track และปฏิบัติตามได้ตามความต้องการ

วิธีใช้ชุดการสอน

- ผู้เรียนเปิดแผ่น DVD ตัวอย่างกับเครื่องเล่น DVD หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ตามความเหมาะสม
- ผู้เรียนเลือก Track ที่ต้องการฟัง
- ผู้เรียนปฏิบัติการขับร้องตามตัวอย่างที่ได้ยินจาก DVD ชุดการสอน
- ผู้เรียนประเมินพัฒนาการของตนเองหลังจากใช้ชุดการสอนโดยใช้ประเด็น

ในการแบบประเมินตามตัวอย่างแบบประเมินที่แนบมาในส่วนท้ายของ

คู่มือ (ในส่วนนี้ผู้เรียนอาจใช้วิธีการแลกเปลี่ยนพูดคุยระหว่างเพื่อนร่วมชั้น

หรือประเมินตัวเองด้วยการคิดวิเคราะห์)

บทร้องเพลงดับพรหมมาสเตอร์

เพลงกราวใน

บัดนั้น
รับสั่งบังคมทศพักตร์

กาลสุรเสนีมีศักดิ์
ขุนยักษ์รับเหาะระเห็จไป

เพลงมอญรำดาบ

ครั้นถึงโรงราชพิธี
ทูลว่าพระองค์ทรงชัย
แสงอาทิตย์ฤทธิรอนมังกรกัณฐ์
ขอให้พระองค์ทรงฤทธิ์

กาลสุรเสนีบงคมไหว้
ให้มาทูลข่าวปัจจามิตร
ไปโรมรันเสียทัพดับจิต
ไปเช่นฆ่าปัจจามิตรให้มรณา

เพลงรื้อร้าย

เมื่อนั้น
ได้ยินบอกออกความอัปรา
ลูกชั้นกระบี่บาทบาทหวาดไหว
มาพูดให้เป็นลางกลางพิธี
หากคิดนิดเดียวว่ารับสั่ง
ว่าพลางทางทรงศรชัย

อินทรชิตสิทธิศักดิ์ยักษา
โกรธาสิมเนตรเห็นเสนี
เหมไก่อกาลสุรยักษี
ชีวิตมึงถึงที่จะบรรลัย
จึงหยุดยั้งยกโทษโปรดให้
คลาไคลออกจากโรงพิธี(ถอน)

เพลงช้างประสานงา

จึงตรัสสั่งรุทรการชาญกำแหง
จึงให้การรณราชอสุรี
อันโยธาทั้งหลายให้กลายเพศ
ไว้สำหรับขับร่ำระบำบรรพ์

จะเปลี่ยนแปลงกายภูเป็นโกสีย์
แปลงอินทรีเป็นคชาเอราวัณ
เป็นเทเวศร์สาวสุรางค์นางสวรรค์
เร่งเตรียมไว้ให้ทันฤกษ์ดี

เพลงฝรั่งควง

บัดนั้น
ออกมาเกณฑ์กันทันที

รุทรการประณตบาศรี
คอยเสด็จผู้มีมรรค

เพลงตระนิมิต

เมื่อนั้น
จึงขึ้นบนแท่นสุวรรณบรรจง

อินทรชิตขึ้นชมสมประสงค์
จำแลงแปลงองค์อสุรา

เพลงขมตลาด

เป็นโกสีย์ทรงเครื่องเรืองอร่าม
จับพระแสงพรหมมาสเตอร์ยาตรา

ล้วนแก้วแก้วาววามเวหา
เสด็จมาเกษสุวรรณทันใด

เพลงกราวนอก

ขึ้นทรงคอคชาเอราวัณ
ขยายยกโยธาคลาไคล

ทหารแห่ให้สนั่นหวั่นไหว
ลอยคว้างมาในโพยมมาน

เพลงทะแยกลองโยน

ช้างนิมิต
เริงเรังกำแหงหาญ
ผูกเครื่องเรืองทองทอ
ห้อยหูพู่จามรี
เครื่องสูงเรียงสามแถว
อภีรุมสับซุมสาย
กลองชนะประโคมคึก
แตรสังข์ส่งสำเนียง
สาวสุรางค์นางรำฟ้อน
นักสิทธิ์ฤทธิรงค์

เหมือนไม้ผัดช้างมัววน
ชาญศึกสู้รู้ทั่วทั้งที่
กระวีลทองหล่อทอแสงสี
ปกตระพองทองพรรณราย
ลายกาบแก้วแสงแพรวพราย
บังแทรกอยู่เป็นคู่เคียง
มโหระทึกก็ก้องเสียง
นางจำเรียงเคียงช้างทรง
ดั่งกินนรแน่นวลระหง
ถือทวนธงลือลอยมา

เพลงกระบอก

ครั้นถึงที่ประจัญบานราญรอน
กับทั้งองค์พระลักษมณ์ทรงศักดา
จึงให้หยุดช้างทรงองอาจ
ให้กุมภันท์บรรดาจำแลงตน

เห็นวานรนับแสนแน่นหนา
ยืนรณัตนาอยู่กลางพล
ลอยเลื่อนกลื่อนกลาดกลางเวหน
ใส่กลขับร่ำระบำบรรพ์

เพลงแขกอะหวังชั้นเดียว

บัดนั้น
สาวสุรางค์นางฟ้าเทวัญ

รูปนิมิตฤทธิแรงแข็งขัน
บังคมคลำนับรับบัญชา

เพลงสร้อยสน

ต่างจับระบำรำฟ้อน
ร่ายเรียงเคียงคมประสมตา
ซ้อนจิ้งหะประเท่าเกล้าคล้อง
วงเวียนเหียนหันกันกาง

ทอดกรกริดกรายซ้ายขวา
เลี้ยวไล่ไขว่คว่ำเป็นท่าทาง
เลี้ยวลอดสอดคล้องไปตามหว่าง
เป็นคู่คู่อยู่กลางอัมพร

เพลงกล่อมช้าง

เมื่อนั้น
พร้อมพวกพลาการ
หมายว่าสุรินทร
พิศเพลินเจริญตา

พระลักษมณ์ผู้ทรงศักดิ์เธอทรงศร
คูร่าฟ้อนบนเมฆา
สุรอัปสรเธอพรรษา
ทั้งพลสวาวานรไพร

เพลงกระบอกทอง

เมื่อนั้น
เห็นข้าศึกเสียเชิงระเรงใจ

อินทรชิตยินดีจะมีไหน
จึงจับศรชัยขึ้นบูชา

เพลงเห่เชิดฉิ่ง

พาดสายหมายเขม้นเข่นเขี้ยว
สังเกตรตรงพระลักษมณ์อนุชา

น้าวเหนียวด้วยกำลังองศา
อสุราก็ลั่นไปทันใด

เพลงร่ายรูด

ลูกศรกระจายดังสายฝน
ต้องพระอนุชาเสนาใน

ตกถูกถึงพลไม่ทันได้
สลับไปไม่เป็นสมประดี

เพลงสิงโลด

บัดนั้น
ยืนทะยานดลโกรธดังอัคคี
เหตุใดไปเข้าข้างพวกยักษ์
กูจะล้างชีวันให้บรรลัย
ว่าพลางแผ่นโผนโจนทะยาน
ง้างหักคอคชาเอราวัณ

หนุมานไม่ต้องศรศรี
ชี้หน้าว่าเหวยสหัสภัย
มาแผลงพลาญพระลักษมณ์ให้ตักขัย
ให้สาใจอินทราใจอาธรรม
ขึ้นตีความอุทัยคชาอาสัณ
ขึ้นชิงคันศรศักดิ์มีฆวาน

เพลงสิงลาน

เมื่อนั้น
ไม่หลีกหลบขบพันประจัญบาน
หันเหียนเปลี่ยนท่าง่าศรจ้อง
ตกกระเด็นไปกับเศียรตรี

อินทรชิตฤทธิไกรใจหาญ
รอนราญผัดผันทันท่วงที่
ดีต้องหนุมานชาญชัยศรี
สลับพัวอยู่กับที่ยุทธนา

เพลงกราวรำพม่า

มิชัยไพรพินาศลิ้น
โยธีสุมคะเนเฮฮา

อสุรินทร์สรวลสันต์พรรษา
คืบเข้าลงกาธานี

(สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์)

แบบประเมินพัฒนาการในการขับร้อง
จากการใช้ชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโยน
เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร

สิ่งที่ได้จากการใช้ชุดการสอน	😊 มั่นใจ	😐 อาจทำได้	😞 ไม่มั่นใจ
๑. ท่านสามารถ <u>ปลั่งเสียง</u> ในการขับร้องได้ดีและมีพลัง			
๒. ท่านสามารถ <u>ออกเสียงเอื้อนและคำร้อง</u> ในการขับร้องด้วยความชัดเจน ถูกต้อง และมีพลัง			
๓. ท่านสามารถขับร้องได้ตรงระดับเสียงที่ถูกต้อง			
๔. ท่านสามารถขับร้องได้ชัดเจนตามคำร้องหรือบทร้องได้ดี			
๕. ท่านสามารถขับร้องในรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น การร้องคนเดียว(ต้นบท) การร้องหมู่ (ลูกคู่) เป็นต้น			
๖. ท่านสามารถปฏิบัติทักษะการขับร้องที่ซับซ้อนและยากขึ้นได้ เช่น การกระทบ การครั้น การกดเสียง การเน้น			
๗. ท่านมีความคุ้นเคยกับการขับร้องร่วมกับวงดนตรี			
๘. ท่านคาดว่าท่านสามารถขับร้องร่วมกับวงดนตรีได้ดี			
๙. ท่านคิดว่าท่านสามารถร้องเป็น “ต้นบท” ได้ดี			
๑๐.ท่านคิดว่าท่านสามารถร้องเป็น “ลูกคู่” ได้ดี			
๑๑.ท่านเกิดความรู้สึกที่ดีกับการขับร้องของตนเองเมื่อท่านได้ใช้ชุดการสอนชิ้นนี้			
๑๒.ท่านจะบอกให้ผู้อื่นลองใช้ชุดการสอนชุดนี้			

แบบประเมินชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์
ตอน ศีกพรหมาสูตร สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย

ข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ประกอบการประเมิน

1. วัตถุประสงค์ของชุดการสอน

เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร ของนักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย
ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นในการประเมิน	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	- 1 ควร ปรับปรุง	0 ไม่ออก ความเห็น	+ 1 นำไป ใช้ได้	
1. ชุดการสอนมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้			✓	
2. ความสวยงามของภาพและ คุณภาพเสียงที่ใช้ในการบันทึก			✓	
3. ความถูกต้องและเหมาะสมของ เนื้อหาสาระ(บทเพลงขับร้องและ บรรเลง) ที่ใช้เป็นตัวอย่าง ในชุดการสอน			✓	เพิ่ม โสณ พัด เพลง กลาในให้ครบถ้วน
4. คุณภาพเสียงของผู้ขับร้อง และผู้บรรเลง			✓	
5. รูปแบบของชุดการสอนมีความ เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการเรียน การสอน			✓	
6. ชุดการสอนนี้เป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาและช่วยพัฒนาผู้เรียนได้			✓	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(ผู้ทรงคุณวุฒิสถาวิชาคีตศิลป์ไทย)

แบบประเมินชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์
ตอน ศีกพรหมาสูตร สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย

ข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ประกอบการประเมิน

1. วัตถุประสงค์ของชุดการสอน

เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกพรหมาสูตร ของนักศึกษาสาขาวิชาคีตศิลป์ไทย
ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นในการประเมิน	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	- 1 ควร ปรับปรุง	0 ไม่ออก ความเห็น	+ 1 นำไป ใช้ได้	
1. ชุดการสอนมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้			✓	
2. ความสวยงามของภาพและ คุณภาพเสียงที่ใช้ในการบันทึก			✓	
3. ความถูกต้องและเหมาะสมของ เนื้อหาสาระ(บทเพลงขับร้องและ บรรเลง) ที่ใช้เป็นตัวอย่าง ในชุดการสอน			✓	
4. คุณภาพเสียงของผู้ขับร้อง และผู้บรรเลง			✓	
5. รูปแบบของชุดการสอนมีความ เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการเรียน การสอน			✓	
6. ชุดการสอนนี้เป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาและช่วยพัฒนาผู้เรียนได้			✓	

ลงชื่อ สุพัชร์ วัฒนพงษ์ ผู้ประเมิน
(ผู้ทรงคุณวุฒิสภาวิชาคีตศิลป์ไทย)

แบบประเมินชุดการสอนฝึกปฏิบัติขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์
ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ สำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาเฉพาะสาขาศิลปะการแสดงไทย

ข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ประกอบการประเมิน

1. วัตถุประสงค์ของชุดการสอน

เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศักดิ์พรหมศาสตร์ ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปะการแสดงไทย
ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นในการประเมิน	ระดับการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	- 1 ควร ปรับปรุง	0 ไม่ออก ความเห็น	+ 1 นำไป ใช้ได้	
1. ชุดการสอนมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้			✓	
2. ความสวยงามของภาพและ คุณภาพเสียงที่ใช้ในการบันทึก			✓	
3. ความถูกต้องและเหมาะสมของ เนื้อหาสาระ(บทเพลงขับร้องและ บรรเลง) ที่ใช้เป็นตัวอย่าง ในชุดการสอน			✓	
4. คุณภาพเสียงของผู้ขับร้อง และผู้บรรเลง			✓	
5. รูปแบบของชุดการสอนมีความ เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการเรียน การสอน			✓	
6. ชุดการสอนนี้เป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาและช่วยพัฒนาผู้เรียนได้			✓	

ลงชื่อ.....วิภาดา งามจิตต์.....ผู้ประเมิน
(ผู้ทรงคุณวุฒิสถาวิชาศิลปะการแสดงไทย)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นายณพคุณ สุดประเสริฐ
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mr.Nopphakoon Sudprasert
เพศ	ชาย
สถานะทางการสมรส	สมรส
วัน เดือน ปีเกิด	22 กรกฎาคม 2518 อายุ 37 ปี
ตำแหน่งปัจจุบัน	หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศิลป์
ที่อยู่ทำงาน	คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เลขที่ 2 ถนนราชินี แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10200 โทรศัพท์ 0 2225 2103 โทรสาร 0 2225 2103
ที่อยู่บ้าน	15/30 หมู่ 5 แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10170
โทรศัพท์มือถือ	08 6614 7318
E-mail Address	nop959@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	สาขาศิลปไทย	สถาบัน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ปีที่สำเร็จ	2541	คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.90
ปริญญาโท	สาขาการอุดมศึกษา	สถาบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีที่สำเร็จ	2552	คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.70